

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Torsdag den 14. Maj 1998 kl. 17.30

Fraværende

Meddelelser

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal allerførst byde velkommen til Inger Marie Bruun-Vierø og til Rikke Fog-Møller, der er tilbage til arbejdet i forsamlingen efter endt orlov.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til dette møde udsendt en dagsorden med 23 punkter og en tillægsdagsorden med 2 punkter. Jeg skal foreslå, at vi behandler punkt 20 på den ordinære dagsorden, godkendelse af indkaldelse af stedfortræder for Sif Holst Pedersen, som første punkt på dagsordenen, og at vi behandler punkt 1 og 2 på tillægsdagsordenen efter punkt 19 på den ordinære dagsorden. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke.

Ud over dagsordenen og tillægsdagsordenen er der på medlemmernes pladser omdelt 2 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen. Det drejer sig om sag 279/98 om indstilling af bestyrelsesmedlemmer og suppleanter til bestyrelserne for Dansk Biblioteks Center og Dansk Biblioteks Center Medier samt om sag 288/98, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Battal Tanriverdi indtræder i Miljø- og Forsyningsudvalget, samt om, at Karen Schmidt indtræder i § 17, stk. 4-udvalget vedrørende fremtidige Ungdomsråd i stedet for Sif Holst Pedersen.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at disse 2 sager optages på dagsordenen. (*Ophold*). Det er der ikke. Så vil jeg foreslå, at sagerne, som er optaget nu, behandles efter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

punkt 2 på tillægsdagsordenen som de 2 sidste sager for åbne døre. (*Ophold*). Det er der heller ikke bemærkninger til.

Er der i øvrigt bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er den godkendt.

20) 277/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forsamlingen byder Battal Tanriverdi velkommen til arbejdet. Selv om pladsen er en anden, kender Battal Tanriverdi det. Vi glæder os til samarbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

1) 261/98

Hamid El Mousti (A): Eftersom forslaget bliver sendt til Bygge- og Teknikudvalget med høring af Miljø- og Forsyningsudvalget, vil jeg fatte mig i korthed.

Socialdemokratiet vil under ingen omstændigheder gå på kompromis med københavnernes sundhed eller deres bæredygtige miljø. Diverse undersøgelser viser, at udslip fra bilerne er direkte eller indirekte årsag til, at flere af københavnernes bliver syge og får astma, luftvejssygdomme eller allergi.

For nylig har 2 professorer fra Rigshospitalet og fra Odense Universitetshospital regnet ud, at hvis vi ikke regulerer biltrafikken, vil alle danskere blive allergikere år 2025. Det er jo et skræmmende perspektiv. Anstændigheden byder os at tage problemet alvorligt og gøre noget ved det. I modsat fald vil historien dømme os hårdt og ubønhørligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Midler, der rammer økonomisk, f.eks. gennem betaling for at køre i byen, højere benzinpriser, skat på private parkeringsanlæg og lignende, gør det ikke alene. Ligesom vi i kommunen bevidst gennem oplysning arbejder for at lære virksomheder at spare ressourcer, vand og energi f.eks., til gavn for dem selv og miljøet, skal man lære bilister, at det at bruge bilen her i byen har negativ virkning på byens liv og københavnernes sundhed, for herigennem at få bilisterne til at færdes mindre miljøbelastende og sundhedsskadeligt.

Viden er ofte vejen til handling. Viden om begrænsede drikkevandsressourcer får os til at spare. Viden om farlige stoffer i madvarer får os til at efterspørge økologiske varer, også selv om det koster mere.

Vi kunne også tænke os, at når folk tager kørekort, får de et kursus i et bæredygtigt miljø, viden om, hvad er det for nogle skader, bilen skaber i byen.

Jeg betragter danskerne som et ansvarsbevidst folkefærd. Jeg er overbevist om, at en øget viden om problemet vil få dem til at tænke anderledes og være mere konstruktive. Denne opgave burde vi alle være enige om at løfte i fællesskab uanset partifarve for den sags skyld, fordi det, det drejer sig om, er vores børn og vores børns fremtid.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg synes da det er glimrende, at Socialdemokraterne nu endelig er vågnet op, når det gælder trafikken som Københavns største miljøproblem. Trafik- og Miljøplanens vedtagelse om, at trafikken ikke må stige, er jo allerede brudt. Trafikken stiger fortsat, og det gør den, fordi vi endnu ikke har gjort noget konkret, der virker, for at bekæmpe den.

Alle ved, at det er pendlingen, der er det største problem. Derfor synes jeg, dette forslag er meget interessant, men ikke mindst det, der står i motiveringen fra Socialdemokratiet, nemlig at »Virkemidler, som rammer økonomisk gennem betaling for at køre i byen, ... gør det ikke alene«.

Jeg vil godt spørge, om det betyder, at Socialdemokratiet nu også går ind for bompeng. Det ville da være glimrende med et sådant indgreb, fordi vi ved, at det virker. Transportrådet har påvist, at en bompengordning vil reducere myldretidstrafikken med over 30 pct. og trafikken på døgnbasis med 10 pct.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

I forhold til dette forslag tror jeg, man kan sige, at én ting er helt sikker: Det forslag, som Socialdemokraterne her stiller, gør det i hvert fald ikke alene. Foretager vi os ikke andre ting end dette, så får vi ikke forhindret den stigning i biltrafikken, som alle prognoser viser. Så hvis forslaget her kommer til at stå alene, får vi ikke bedre luftkvalitet i København, og det mener vi i SF, at københavnernes faktisk har krav på.

Jeg vil godt nævne, at Enhedslisten, De Radikale og SF nu har indleveret et beslutningsforslag til Borgerrepræsentationen om, at Københavns Kommune retter henvendelse til regeringen om at indføre lovhjemmel til bompenge m.v. Det forslag håber vi selvfølgelig nu på at få Socialdemokratiets støtte til.

Jeg vil også sige, at jeg på den anden side er enig med forslagsstillerne i, at bompenge heller ikke gør det alene. Der skal også en holdningsændring til blandt bilisterne, og her skal vi gå forrest, ikke blot med kommunens egne ansatte, men også med kampagner rettet mod pendlerne i omegnskommunerne. Faktisk har vi allerede vedtaget at iværksætte en renere luft-kampagne i 1998.

Så alt i alt hilser jeg forslaget her og ikke mindst det, der står i motiveringen, meget velkommen og ser med spænding frem til, at Enhedslisten, SF, De Radikale og Socialdemokratiet i samlet flok kan få vendt udviklingen og få gang i den begrænsning af trafikken, som er så vigtig, hvis København skal leve op til sit ry som Europas miljøhovedstad med frisk luft i gaderne.

Så vil jeg sige til sidst, at hvis der er ønske om, hvad jeg kan forstå på Hamid her, at vi tager en drøftelse i udvalget af dette forslag, så synes jeg, det er en mægtig god idé.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror, jeg fornemmede på Hamid El Mousti, at der var forslag om, at man fik kigget på det både i Bygge- og Teknikudvalget og i Miljø- og Forsyningsudvalget, og hvordan vi sikrer det rent praktisk-teknisk, vil jeg lige fundere over.

Mikkel Warming (Ø): Trafikken er Københavns største miljøproblem. Det ved vi alle sammen, og det er også beskrevet så smukt i det socialdemokratiske beslutningsfor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

slag. Der nævnes her flere af de sygdomme, som trafikforureningen giver anledning til, allergi og luftvejssygdomme.

Jeg er også meget glad for den ordførertale, som den socialdemokratiske ordfører holdt. Der var eksempel på eksempel på, hvor nødvendigt det er at få gjort noget alvorligt ved trafikken i vores by, for den er massiv, 462.000 biler passerer kommunegrænsen hver dag. De fylder vores gader, der kan faktisk ikke være flere.

Alligevel stiger trafikken, over 4.000 flere biler over kommunegrænsen sidste år, og stigningen stopper jo ikke, specielt ikke, må man forudse, når Øresundsbroen åbner. Trafikken stiger på trods af kommunens vedtagne Trafik- og Miljøplan, hvor målsætningen om, at trafikken ikke må stige, vag som den måske kunne være for nogle af os, heller ikke holder.

At Socialdemokratiet erkender pendlertrafikken som det store problem, er glædeligt. Forslaget er måske til gengæld ikke helt så fremragende. Man vil lægge op til kampagner og informationsaktiviteter, forstår jeg, for at få bilisterne til at ændre vaner. Fornuftigt, men hvornår har en kommunal pjece eller plakat fået en bilist til at stille bilen?

Man konstaterer, at økonomiske virkemidler, betaling og højere benzinafgifter ikke gør det alene. Det ved vi jo ikke. Vi har aldrig prøvet de økonomiske virkemidler, så vi ved jo ikke, om de gør det alene, men det er da værd at forsøge.

I Enhedslisten mener vi, at midlet til at opnå en mindre trafik i København er stok og gulerod. Gulerod i form af alternative transportformer, altså en væsentlig styrkelse og udbygning af den kollektive trafik, så man hurtigt, nemt, fleksibelt og effektivt kan blive transporteret, også selv om man ikke bruger sin bil. Stok i form af kørselsafgifter, trafiksaneringer, færre parkeringspladser, så det bliver mere besværligt at køre i bil.

Det forslag, som vi sammen med SF og De Radikale har stillet, om at skaffe lov-hjemmel til at indføre kørselsafgifter, handler ikke om at indføre en bestemt type økonomiske kørselsafgifter. Det handler om at sige: Lad os få lovhjemlen. Så kan vi tage diskussionen i fred og ro her i denne forsamling om, hvordan vi med økonomiske virkemidler og også informationskampagner kan forhindre, at trafikken stiger, i bedste fald kan få den til at falde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Fordi informationskampagner er jo ikke nok i sig selv. Vi har en situation, hvor vi alle sammen kender tomgangscirkulæret, ét minut må man holde i tomgang i København. Der er faktisk af den daværende 5. afdeling, nuværende Miljø- og Forsyningsafdeling, kørt en meget flot informationskampagne om, at det må man ikke. Problemet har været, at hvis ikke der er konkrete, håndgribelige sanktioner i form af bøder og lignende, så virker informationen ikke alene.

Jeg er gået lidt over tiden, og det skal jeg da beklage, men bare sige, at i Enhedslisten vil vi gerne forbedre dette forslag, fordi vi ikke mener, det kan stå alene, og derfor ser vi frem til en udvalgsbehandling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Når jeg ikke gjorde andet end at lade lampen lyse, var det for at undgå de besværligheder, Mikkel Warming kunne have med at skulle op og ned flere gange. Så derfor langmodigheden eller tolerancen med overskridelsen.

Bente Frost (V): Det er jo sjældent, man ser sådan en slags forslag fra Socialdemokraterne. Det plejer at være paradeforslag fra Enhedslisten og fra SF, der dukker op hver anden-tredje måned, når nogle af medlemmerne trænger til lidt presseomtale.

Men det undrer mig meget, at et af de medlemmer, der har skrevet under på forslaget, har været med i udarbejdelsen af vores Trafik- og Miljøplan.

Jeg mener, det er urigtigt, som Mikkel Warming siger, at vi intet gør for at begrænse trafikken, når vi har vedtaget, at trafikken ikke må stige, og det mente man så åbenbart ikke noget med. Det mener jeg er fuldstændig forkert. Jeg mener, at de partier, der står bag ved Trafik- og Miljøplanen, var enige om, at trafikken ikke må stige.

Men hvis det skal udlægges sådan, at man dag for dag, time for time gradvis skal justere, at kommer der én bil mere ind, så skal man foretage sig noget for, at der er én bil mindre, der kan parkere, eller nogle andre ting ...

Der er sat et batteri af ting i gang for at begrænse trafikken til København, og det ved Mikkel Warming som medlem af Bygge- og Teknikudvalget også udmærket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Det, jeg synes kan være det vigtige punkt i angrebet, som jeg kalder det, fra Socialdemokraterne på det arbejde, der har ligget omkring Trafik- og Miljøplanen, er erkendelsen af, at pendlerne er de store, væmmelige dyr, som er med til at ødelægge trafikken i København, og som derved er med til at gøre, at der nogle steder er luftforureningsproblemer.

Men jeg synes også, det er utrolig trættende hele tiden at høre fra Enhedslisten og fra SF, at luftforureningen stiger og stiger og stiger. Ja, visse ting i luftforureningen stiger, men der er så sandelig mange af de tiltag, der er foretaget i byen, som gør, at luftforureningen faktisk falder år for år. De meget miljøbelastende ting fra den tunge trafik er jo noget af det, vi arbejder med i Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg er glad for, at sagen skal henvises til Bygge- og Teknikudvalget, hvor vi netop efter sommerferien skal have en temadebat om de ting, der skal iværksættes omkring Trafik- og Miljøplanen. Derfor ser jeg frem til en debat på det sted.

Men jeg synes alligevel, at dette forslag på en eller anden måde er et paradeforslag. Og så håber jeg i hvert fald ikke, at man får held med det lovforslag om bompenge, som man har fremsat i Folketinget.

Peter Skaarup (O): Dansk Folkeparti har selvfølgelig også med interesse læst dette forslag, som i og for sig virker lidt mystisk, synes vi. Fordi normalt er det jo sådan, at Socialdemokratiet har gode muligheder for at få forslag vedtaget, og i og med at de har det, kommer det normalt også via forvaltningen. Derfor virker det lidt underligt, at man laver et forslag, der er så løst i formuleringerne. Det virker ikke normalt, at Socialdemokratiet gør det.

Så derfor kan det være, at der stikker et eller andet under; det kan vi ikke rigtig vurdere. Men det kunne da være interessant at høre overborgmesterens vurdering af forslaget, for det virker ikke særlig gennemtænkt, som det ser ud i denne udformning.

Vi synes i hvert fald, at hvis man skal lave noget på trafikområdet, så skal man også drage andre ting ind end lige problemerne med bilerne. Så er vi også nødt til at se generelt på den kollektive trafik, hvordan vi får forbedret den og får de meget osende, forurenende busser væk fra vejene, som vi kender det i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Vi kunne godt tænke os, at man i højere grad fik lavet kollektiv trafik, der ikke forurenede så meget, og sendte den kollektive trafik ned under jorden i form af noget undergrundsbane eller også noget trolleybus, som ikke er særligt forurenende, og som kunne køre i en ring, og prøve at løse det problem, der er i øjeblikket, hvor man faktisk har meget, meget svært ved, medmindre man er på cykel eller på gåben, at komme fra Kongens Nytorv til Rådhuspladsen, uden at det tager alt for lang tid.

Så vi har fundet frem til at ville stille et ændringsforslag, som kan indgå i debatten nu eller kan indgå i det udvalgsarbejde, som måske skal laves efterfølgende. Det lyder sådan her, det er simpelt hen en tilføjelse efter det sidste punktum i forslaget:

»at man herunder skal undersøge mulighederne for etablering af en forbedret kollektiv trafik via en udvidet undergrundsbane og/eller trolleybussystem samt flere parkeringshuse eksempelvis tæt på Hovedbanegården og Kongens Nytorv«.

Jeg håber, det kan medvirke til at forbedre kvaliteten af debatten en lille smule, for ellers er det, man har fundet frem til her, lidt ensporet, efter vores opfattelse i hvert fald.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige til Peter Skaarup, at jeg lidt senere i debatten vil sige noget, ikke alene om dette snævre tema, men da debatten er bredt så langt ud, så også om problemstillingen, om ikke i dens fulde bredde, men lidt bredere end det her.

Helle Sjelle (C): Vi lever i en tid, hvor man er meget bevidst om, hvor vigtigt det er at passe på vores miljø. Det er vi selvfølgelig også bevidste om i Det Konservative Folkeparti. Derfor ønsker vi også at støtte fornuftige tiltag, hvor formålet er at forbedre miljøet og dermed gøre København til en bedre by at leve i.

Tankerne i dette forslag, som jeg ser det, at gøre noget for miljøet i København, er da også udmærkede, men hvad ligger der egentlig i dette forslag? For mig at se blander man for mange ting sammen. I første del af forslaget ønsker man angiveligt at lave en undersøgelse af, hvordan bilisterne kan færdes mindre miljøbelastende, hvorefter man i anden del af forslaget ønsker at skabe en holdningsændring hos københavnerne. Det kunne være mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

hensigtsmæssigt struktureret, og der kunne også godt have været lidt mere substans i de overordnede betragtninger efter min opfattelse.

Netop derfor kan dette også virke som endnu et bevidstløst angreb på brugen af bilen som transportmiddel og gøre mig lidt bekymret for den reelle målsætning i dette forslag, for vi må jo erkende, at bilen for en række mennesker, også i København, udgør det eneste rationelle transportmiddel, og de mennesker vil vi ikke i Det Konservative Folkeparti genere yderligere.

Men når det er sagt, så er vi selvfølgelig også et parti, der ønsker at værne om vores miljø, som jeg nævnte tidligere, og derfor også ønsker at drøfte fornuftige forslag for at undgå en overflødig bilisme også i København. Men hvad angår lige dette forslag, så synes jeg faktisk, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at vi får en mere dybtgående behandling af det, og derfor foreslår jeg, at vi sender forslaget i udvalg.

Lars Jensen (B): Det Radikale Venstre er glad for, at Socialdemokratiet har udsendt nye linjer, nye mål og visioner om, at nu vil man gerne indføre trafikbegrænsning i København.

Men Det Radikale Venstre vil ikke være med til, at vi sender hele denne debat i en syltekrug. Vi mener faktisk, at det fremsatte forslag mangler konkrete mål. Vi efterlyser konkrete forslag fra Socialdemokratiet: Hvor er måltallene i det forslag, man faktisk lægger frem? Hvilke visioner er der i forslaget?

Miljøplanen har vi alle sammen fundet ud af er kikset fuldstændig for os. Vi herinde har ikke nået de mål, vi har sat os. Vi har stemt om, at vi vil begrænse biltrafikken. Det er ikke sket. Vi kan ikke stemme om at nedsætte den. Vi må gøre noget konkret.

Vi vil gerne søge noget nyt, og vi ønsker og vi venter spændt på, at Socialdemokratiet faktisk kommer med nogle konkrete udspil til, hvordan man vil opfylde de visioner, man har lagt frem i dag.

Vi håber, at man i Socialdemokratiet er parat til at støtte, at man rent faktisk gør noget aktivt, indfører bompeng, road pricing eller noget andet. Men hvor er de mål, hvor er de tal henne, hvor er de visioner, som Socialdemokratiet har? Der står ikke en pind i dette. Vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

har ikke behov for bare at have noget i syltekrukken. Vi vil have nogle tal fra Socialdemokratiet, vi vil have nogle visioner, vi vil have nogle mål.

Lars Hutters (L): Med en meget dramatisk stemmeføring indledte den socialdemokratiske ordfører i aften på dette punkt med følgende citat: Socialdemokratiet vil under ingen omstændigheder gå på kompromis med københavnernes sundhed og helbred.

Det er flot, det er rigtigt, det er godt. Beklageligvis har jeg ikke altid de bedste muligheder for at rose Socialdemokratiet, men jeg er glad for, at jeg kan gøre det i aften. Socialdemokratiet vil under ingen omstændigheder gå på kompromis med københavnernes sundhed og helbred. Jeg går ud fra, at det er en målsætning, som De Radikale efterlyste, som hele Borgerrepræsentationen kan bakke op.

Der blev givet en lang række argumenter med allergi og mere. 2 af de socialdemokratiske medlemmer var medlemmer i 1990, da jeg selv under budgetdebatten i 1990 her i Borgerrepræsentationen forsøgte at stille det samme forslag med nogle af de samme argumenter. Beklageligvis – det kan man i øvrigt gå over og se i vores forhandlingsreferater – fulgte man det ikke dengang, og det er, som den socialdemokratiske ordfører har meddelt fra talerstolen i aften, faktisk blevet værre.

Men ros til Socialdemokratiet. Bedre sent end aldrig. Det er klart.

Det havde selvfølgelig også været umådelig dejligt, hvis der i aften lå et krystalklart forslag at tage stilling til, så Borgerrepræsentationen ved afstemningen kunne sige: Vi har på intet tidspunkt i Borgerrepræsentationen gået på kompromis med københavnernes helbred og sundhed.

Det gør der ikke, det er sådan set rigtigt, men i mine positive vurderinger og analyser af Socialdemokratiet vil jeg tillade mig at notere, at Socialdemokratiet nu betragter det som så alvorligt, så man lægger op til åbne politiske forhandlinger for at finde frem til den mest kvalitative handlingsplan, så Borgerrepræsentationen på intet tidspunkt omkring bytrafikken går på kompromis med københavnernes sundhed og helbred.

Jeg tror på det. Der er et signalkift, der er et sporskifte i Socialdemokratiet. De har konstateret, at helbred og sundhed går forud for alt muligt andet for borgerne i København,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

og det skal de lykønskes med. Jeg tror på nogle rigtig gode forhandlinger i de udvalg, det nu kommer.

Jeg håber så, at vi alle sammen tager arbejdstøjet på, så vi rimelig hurtigt efter sommerferien, bliver det vel, kommer tilbage med et godt forslag, som forhåbentlig kan vedtages enstemmigt i Borgerrepræsentationen.

A. Benhaddou (D): Det er jo ikke nogen overraskelse, at CD er bilejernes parti. Men selvfølgelig går vi da også ind for et bedre miljø i byerne, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Men problemet med dette forslag er, at det er, som jeg havde regnet med, at Lars Hutters ville blive helt vild med det, for det minder mig faktisk om flowerpowerperioden, og vi lever i 1998. Vi skal ikke have omdannet København til Christiania.

Med dette forslag er der slet ikke taget hensyn til, hvordan erhvervslivet vil blive påvirket eller noget som helst i den retning. Der er slet ikke taget hensyn til, hvordan det vil påvirke arbejdsløsheden i København. Vi ved, at en hel del københavnere pendler fra Københavns omegn til København netop for at komme i arbejde. Det ved vi alle sammen.

Så derfor synes jeg, at dette forslag er helt holdningsløst og burde stemples tilbage til 1968 ... (*Lars Hutters*: 68 var en god tid). Det kan da godt være.

Men der skal ikke herske tvivl om, at forureningen i København selvfølgelig skal ned. Derfor går jeg ind for, at dette forslag bliver sendt i udvalg, ikke for at man skal se nærmere på forslaget, for jeg mener slet ikke, det er et reelt forslag, men for netop at stable noget op, der er reelt for København og de københavnske bilister og for den sags skyld omegnsmilister.

Én ting, som jeg synes mangler klart, er den kollektive trafik. Det er den, der er hovedårsagen til, at der er så mange private bilejere i København. Jeg synes, vi hellere skulle diskutere, hvordan vi kan forbedre den kollektive trafik for at modstå den effekt, at mange vælger bilen frem for den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Hvis jeg skal med en bus i København, så skal jeg stå og vente i 20-30 minutter, og det orker jeg bare ikke med den tid, jeg har til rådighed. Det tror jeg er hovedproblemet for langt de fleste københavnere.

Derfor synes jeg, det er et langsigtet program, man skal have i gang, og at få forbedret den kollektive trafik. Så kan vi snakke om at få udryddet flere biler i København.

Winnie Berndtson (A): Jamen, jamen, jamen. Hvordan kan man skrive så klodset, så så mange kan misforstå det? Jeg bliver helt flov. Det er lige før man bør trække det og skrive det om og fremsætte det igen.

Jeg ved ikke, hvad der er gået galt, men dette forslag handler i al sin enkelhed om, at et af de 12 punkter i Trafik- og Miljøhandleplanen lige præcis er det, der er citeret i motivationen, nemlig at man ikke bare skal arbejde med de fysiske forhold, med økonomiske virkemidler, men også skal arbejde med mentalitet, altså folks hoved og holdningsændringer i forhold til det at være en del af byen og virke trafikalt i byen.

Dette handler såmænd om, at vi beder i al sin enkelhed forvaltningen om at komme med konkrete forslag til, hvordan man kan etablere den slags holdningsændringer. Det går simpelt hen ud på at få punktet omformuleret til nogle konkrete forslag, som Borgerrepræsentationen kan vælge imellem og vælge blandt, så man også kan arbejde med den holdningsmæssige del af det at være trafikant i København. Det er sådan set bare det, vi beder om, nemlig at man kommer med nogle konkrete forslag.

Vi har ikke ændret holdning i forhold til Trafik- og Miljøhandleplanen, men vi var også alle sammen enige om, da vi vedtog den, at den ikke giver svaret på alt. Der var 12 punkter, som hver især skal uddybes, og alle de andre ting, der er nævnt heroppe, kollektiv trafik, parkeringsordninger, kørselsafgifter og alt mulig andet, står faktisk i de andre punkter.

Vi er jo også et af de partier, der har været med til at formulere, at vi gerne vil kigge på, hvilke muligheder der er for at indføre kørselsafgifter. Det mener vi stadig væk. Men det forslag, vi har stillet i dag, handler om et andet punkt i Trafik- og Miljøhandleplanen. Det handler om det at arbejde med holdninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Vi synes faktisk, vi i København har rigtig, rigtig gode erfaringer med at gøre det, f.eks. i forhold til vand, f.eks. i forhold til el, både i forhold til private forbrugere og i forhold til virksomheder. Derfor tror vi også på, at man kan arbejde med at få folk til at have en anden holdning til det at køre privat i byen, hvis de ikke har brug for at køre privat.

Dette handler overhovedet ikke om at forhindre folk, der har brug for arbejdsmæssigt at færdes i København i en privat bil, i at gøre det. Det handler dette slet ikke om. Dette handler om, at 85 pct. af forureningen i København stammer fra bilerne. Det går ud over børn, voksne, huse, alt i byen. Det kan vi ikke blive ved med bare at kigge på, så det handler om at få dem, der kun bruger bilen til at køre ind kl. 8 om morgenen, lade den stå i 8 timer og køre ud igen, til at se, at der er andre muligheder.

Det synes vi, man skulle komme med forslag til. Det er såmand bare det, dette handler om. De 11 andre punkter i Trafik- og Miljøhandleplanen handler om alt det andet.

Preben Bille-Brahe (V): Bente Frost har været heroppe og på glimrende vis gjort rede for Venstres synspunkter.

Når jeg tager ordet, så er det fordi jeg synes, der ligger noget sjovt i forslaget. Det er jo et ønske om at sætte et analysearbejde i gang. Hvis dette analysearbejde skal konkretiseres i en eller anden handling på længere sigt, så er det, som om den idé, man har, er, jamen hvis bare vi kan få bilisterne til at ændre holdning, så vil de benytte sig af andre alternativer, og så har vi løst problemerne med trafikken.

Men er der nogen alternativer for bilisterne? Jeg tror, at lidt af baggrunden for dette forslag i virkeligheden er uvidenhed om pendlernes forhold. Jeg ved ikke, hvor mange herinde der har prøvet at tage S-toget i myldretiden fra Holte Station. Jeg kan garantere jer for, at det vil være meget vanskeligt at få en siddeplads, hvis ikke umuligt.

I øjeblikket bliver der investeret milliarder i kollektiv trafik i hovedstadsområdet. Der er bare ingen af disse investeringer, som overhovedet kommer pendlere til hjælp. Det, der er det helt konkrete problem, er, at der kun er 2 spor til S-tog i »Røret« fra København H til Svanemøllen. Det gør, at vores S-togs-system har stort den samme kapacitet i dag, som det havde i 1930'erne, dengang det blev grundlagt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Prøv engang at sammenligne S-togs-systemet, som er rygraden i vores kollektive trafiksystem, med metroer som dem i Berlin, Paris eller London. De ville klaske sig på lårene af grin, hvis de skulle finde sig i, at togene kørte med 20 minutters mellemrum.

Hvis de intentioner, der ligger i forslaget, skal opfyldes, så er det nødvendigt med en langt større kapacitet i S-togs-systemet. En forholdsvis nem og billig måde at gøre det på kunne være at sætte S-tog ind på Kystbanen. Der er ca. 40 afgangene i timen på S-bane-nettet, men kun 6 på Kystbanenettet. Ved at lægge S-tog ind på Kystbanen får man lige pludselig dobbelt så stor kapacitet i »Røret«, og der er så mulighed for f.eks. at gå over til 10 minutters drift.

Det problem, Benhaddou var oppe og pege på, er jo, at når S-togene kører med 20 minutters drift, så opstår der ventetider. For DSB bliver det et valg: Skal toget nu komme 2 minutter efter eller 2 minutter før bussen kører – eller omvendt for HT, det skal de vælge i forhold til toget. Hvis de vælger at komme 2 minutter før toget, så bliver de, der skulle have været med bussen, sure, og hvis de vælger det andet, så bliver de, der skulle have været med toget, sure. Hvis man kunne få 10 minutters drift på S-bane-nettet, så vil disse ventetider ikke betyde så meget for pendlerne.

Men det er jo ikke en opgave, vi kan løfte selv. Det er en opgave, hvor vi bliver nødt til at have de andre hovedstadsamter med os, og vi bliver nødt til at have staten med i det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg varslede, at jeg ville sige noget i denne forbindelse. Det vil jeg godt gøre, inden Bente Frost gør det her i 1. runde, fordi Bente Frost taler i 2. runde.

Det er mere til Peter Skaarup, som efterlyste, hvad jeg mente om det her. Jeg vil sige, at meget af det mener jeg er ganske fint i overensstemmelse med det, som Winnie Berndtson sagde for kort tid siden, at dette ikke er et forslag – sådan har jeg ikke forstået forslagsstillerne – om en ny Trafik- og Miljøplan, en plan, som Borgerrepræsentationen i øvrigt vedtog sidste år, som omhandler en lang række instrumenter, herunder noget der giver noget mere biltrafik, herunder noget, der giver noget mindre biltrafik, herunder milliardinvesteringer i metro og andre ting, hvis effekter vi ikke har set endnu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jeg tror ikke, man hvert år kan vedtage en Trafik- og Miljøplan og så måneder eller bare et år efter vurdere: Nå, gik det så sådan? Det er jo rigtigt. Vi kan ikke bare ved en beslutning eller knips med fingrene eller ved besværgelser få trafikken til at udvikle sig i den retning, der nu engang måtte være ønske om.

Der er folk, der kører i bil af lyst, og der er folk, der kører i bil af nød. Der er mange forskellige årsager til, at folk benytter den transportform. Det kan være bagagemængde, det kan være tidspres, det kan være magelighed, alene det at man har bilen, det kan være vejrliget og mange forskellige ting.

Det forslag, der er stillet her, ser jeg i vid udstrækning som et forslag, der handler om, hvordan man bearbejder de holdninger, hvordan man bearbejder adfærd hos de mennesker, der nu engang bevæger sig med det transportmiddel. Det handler ikke om nye metrosystemer og om nye bussystemer osv. Den tid, den glæde, når vi skal til at beskæftige os med det.

Jeg vil godt sige, det har været sagt af flere, at dette forslag gør det jo ikke. Det er en lille flig af et stort kompleks. Det forslag, som Enhedslisten, De Radikale og SF stiller, om bompenge og betalingselementer, gør det jo heller ikke, uanset hvad man måtte vælge af det. Der er jo ikke ét virkemiddel i den sammenhæng, og vi skal naturligvis se det i sammenhæng med, hvordan den by, vi er i, skal fungere.

Jeg synes, det er glædeligt, at mange flere er kommet i arbejde, også københavnere, i virksomheder, der ligger rundt om København. Det er et af de elementer, vi kan se ved, at pendlingen ud af byen om morgenen er steget. Hvordan kan vi i samarbejde med andre, fordi det kan Københavns Kommune ikke alene, løse de problemer og tackle de udfordringer?

Når man taler om trafikken i København, så kan man jo sige, at det dybest set er paradoksalt, at det er København, der trafikalt satser på metro, satser på cykelstier, satser på trafiksanering, satser på kollektiv trafik, satser på at hindre uvedkommende gennemkørende trafik, som Helle Sjelle sagde det, i boligområder, der skal have klistret på sig, at vi bare vil bombe byen til med biler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jeg tror, dette skal ses i en større sammenhæng. Det skal ses i en regional sammenhæng. For 10 år siden havde man et udvalg under en embedsmand i staten, der hed Søren Tengvad, og det lavede den såkaldte Tengvadrapport. For få år siden havde man en rapport fra en anden statslig embedsmand; det var Würtzenrapporten.

Jeg synes, der kunne være meget fornuft i, og det handler primært om den kollektive trafik, at man fik igangsat et om ikke tilsvarende, men et nyt arbejde med flere aktører end bare Københavns Kommune, men med de aktører, der nu engang er i hovedstadsområdet, de 5 regionale enheder, med DSB, med Banestyrelsen, med HT, med Ørestadsselskabet, at de parter satte sig sammen og udarbejdede en vurdering af, måske endda en regional Trafik- og Miljøhandlingsplan, synspunkter og tanker, som også Bo Kjeldgaard har været inde på, og som vi kort har drøftet i Økonomiudvalget.

Jeg har nævnt ideen over for trafikministeren her for nylig, og hun er åben over for igangsætning af et arbejde af den karakter, hvor jeg naturligvis forudsætter – staten afgør, om det alene er Trafikministeriet – at det kunne være relevant, at Miljø- og Energiministeriet var med, det kunne være relevant, at andre ministerier var med.

Det her er jo langt mere komplekst end det forslag, der ligger. Derfor bliver det lidt skudt i mange forskellige retninger: Holdningsbearbejdning, og så siger Peter Skaarup p-huse, ny metro. Lad os nu lige for alvor komme i gang med den, vi har. Jeg er meget enig i, at vi skal have mere på skinner og gerne mere på skinner under jorden.

Et initiativ af den karakter, jeg nævnte, tror jeg ville kunne finde bred tilslutning.

Må jeg foreslå – jeg ved, at der er flere, der skal sige noget, da dette jo har sit udgangspunkt i Trafik- og Miljøplanen – vedrørende den dobbelte udvalgshenvisning eller det udvalgsarbejde, som er varslet fra flere sider, bl.a. Hamid El Mousti, at sagen mere teknisk umiddelbart går i Bygge- og Teknikudvalget og med en parallel høring eller indhentning af en udtalelse fra Miljø- og Forsyningsudvalget, og så håndtere sagen på den måde.

Bente Frost (V): Jeg er meget enig med overborgmesteren i det sidste, han sagde, om, at forslaget skal henvises til Bygge- og Teknikudvalget med høring af Miljø- og Forsyningsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jeg vil lige minde formanden om, at det med taletid også gælder for formanden, så uret skal også slås til, når man starter ... (*Overborgmesteren*: Jeg vil lige sige til Bente Frost, at jeg ikke overtræder taletiden). Det virkede i hvert fald sådan.

Jeg synes stadig væk, at dette forslag er et paradeforslag, og jeg synes stadig væk, at det er lidt utroligt, at folk, der har siddet aktivt i arbejdet med Trafik- og Miljøplanen, vil blive ved med at hakke i dette spørgsmål.

Men der er jo kommet nye mennesker ind i Borgerrepræsentationen, hr. Skaarup og hr. Benhaddou, som begge snakker om forbedring af den kollektive trafik. Jeg må indrømme, at hvis vi går ind i den Trafik- og Miljøplan og læser den, så står der bl.a., at man foreslår, at metroen udbygges under Nørrebrogade, og man foreslår en bedre kollektiv trafik. Så det er jo ting, der arbejdes med. Det synes jeg, man kan tilgive, når det er nye medlemmer, det drejer sig om.

Men når overborgmesteren siger, at der skal sættes nye arbejder i gang mellem de forskellige regionale organisationer i området, DSB og HT og jeg ved ikke hvem der ellers er med som udbydere på baneområdet, så vil jeg bare gøre opmærksom på, at det arbejde foregår rent faktisk i øjeblikket i Trafikministeriets regi.

Jeg kan ikke huske det, men jeg tror, det hedder Basisnet, og jeg tror, at HT, hvor overborgmesteren jo er næstformand, er en meget ivrig deltager i det projekt, og at Kommuneplankontoret eller en anden af vore afdelinger også deltager. Jeg ved i hvert fald, at Vejafdelingen deltager. Så det arbejde er rent faktisk i gang og har været i gang de sidste 2 år.

Men jeg er glad for, at det bliver henvist til Bygge- og Teknikudvalget, fordi dér skal vi som sagt diskutere det i efteråret.

Hamid El Mousti (A): Vi fra Socialdemokratiets side – som det hedder på godt dansk – er utrolig glade for den debat, vi har skabt i dag. Det viser, at I er klar over, at Socialdemokratiet er et miljøparti.

En anden ting er, at jeg tror, der er lidt af en misforståelse med hensyn til, hvilket udvalg der skal behandle det. Jeg mener, at forslaget først og fremmest skal behandles i Miljø- og Forsyningsudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Når jeg har sagt det, så kan jeg sige, at Socialdemokratiet er åben over for alle forslag, det siges i et demokrati. Så kan man diskutere alle forslag, også ulemper ved bompenge.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil nok sige til Hamid El Mousti, at det er tvivlsomt, om Socialdemokratiet har en miljøpolitik. Det er rigtigt, at de har medlemmer i Miljø- og Forsyningsudvalget. Det er i hvert fald helt sikkert, at de ikke har en partidisciplin. Nu er der stillet 2 forslag af Socialdemokratiet om, hvor sagerne skal henvises til, og det er jo muntert. Jeg vil for en gangs skyld henholde mig til overborgmesterens forslag, som jo er ganske fornuftigt.

Hvis man prøver at læse forslaget, så vil man se, at det handler om, hvordan pendleres brug af bilen som transportmiddel bla-bla kan ændres, osv. Og så spørger man sig selv: Hvor ligger ekspertisen til at vide noget om trafik i denne kommune om bilister, om trafikafvikling etc.? Den ligger præcis i Vejafdelingen, i B & T. Derfor er logikken selvfølgelig at henvise forslaget til Bygge- og Teknikudvalget med høring af Miljø- og Forsyningsudvalget.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal ikke stille nye udvalgshenvisningsforslag fra Enhedslisten. Vi er nemlig enige i, at overborgmesterens forslag er fornuftigt.

Det er mere til Winnie Berndtson, som fik en prås til at gå op for mig, da hun i sin omtale definerede præcis, hvad forslaget indeholdt, nemlig at det handlede om at skabe holdningsændringer. Det kan vi for så vidt alle sammen være enige i, at det handler om.

Det er bare min overbevisning og for den sags skyld også erfaring, at holdningsændringer skaber man ikke kun ved information. Det handler, hvis man ønsker bevidsthedsændring, om, at folk for alvor skal ændre deres trafikvaner, lade være med at bruge bil og i stedet bruge kollektiv trafik. Så handler det om at skabe fysiske ændringer i form af bedre kollektive tilbud, og at besværliggøre bilens, skal vi sige fremdrift, i form af at gøre det dyrere, mere besværligt osv.

Altså en kombination af de fysiske ændringer, som stiller alternative tilbud op, samtidig med at det bliver mere besværligt at bruge bilen. Det skaber bevidsthedsændringer. Man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

kunne også håbe på lidt flere storkonflikter, så der bliver mindre benzin, det kan også skabe bevidsthedsændringer, ligesom alle folk, der har prøvet at cykle i de københavnske gader her mod slutningen af konflikten, vil have oplevet, at der var væsentligt flere cyklister.

Altså det er de fysiske ændringer, som er de centrale i det omfang, vi ønsker at skabe bevidsthedsændringer, jævnfør tomgangscirkulæret, som faktisk eksisterer, der siger, at man ikke må holde mere end et minut i tomgang med sin bil. Det har der været ført kampanjer om af den daværende 5. afdeling, men eftersom politiet ikke viste interesse for at give de bøder, som var nødvendige, når man overtrådte dette cirkulære, så er der ikke rigtig kommet noget ud af det. Der har ikke været nogen mærkbar eller noget som helst fald i antallet af biler, der holder i tomgang mere end det minut, som er tilladt.

Derfor er fysiske ændringer, sanktioner, tilbud osv. helt centrale for en bevidstheds-, for en holdningsændring. Derfor er vi nødt til at se tingene i lidt større sammenhæng end det i øvrigt aldeles udmærkede lille forslag fra Socialdemokratiet.

Peter Skaarup (O): Jeg takker for den redegørelse, som overborgmesteren kom med. Jeg synes faktisk, det var rart for en gangs skyld at høre overborgmesteren blande sig lidt i debatten og komme med sine synspunkter på det.

Jeg synes også, det højnede debatten lidt. Hidtil har vi diskuteret denne meget isolerede, lille kerne af trafikproblemerne i København, som dette forslag drejer sig om efter vores opfattelse, men pludselig fik vi nogle flere visioner frem om andre ting, som Bente Frost også påpegede, at der ligger planer for, men som det er underligt at tage en lille del ud af og sende i Borgerrepræsentationen som et særligt forslag.

Jeg synes også, overborgmesteren egentlig sagde selv, at det, der var vigtigt, var, at vi så det hele i en sammenhæng. Derfor virker det mærkeligt, at hans eget parti fremkommer med en lille, isoleret flig, som vi pludselig skal tage stilling til her på et tidspunkt, hvor det er revet ud af en sammenhæng, hvor der er så mange andre ting, som gør sig gældende på trafikområdet, som vi sagtens kunne have diskuteret, når vi endelig skulle diskutere det.

Derfor vil Dansk Folkeparti fastholde, at hvis vi skal diskutere dette, så skal vi også i den diskussion have med, om vi skal have en undergrundsbane i København, hvad vi sy-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

nes, vi skal have i stedet for de meget forurenende busser, at vi skal have flere parkeringshuse, som gør, at folk kan sætte bilen, og så kan de færdes videre med en undergrundsbane eller en trolleybus eller hvad man kan finde på.

Så vi kunne godt tænke os at udvide debatten lidt, ikke nødvendigvis her i dag, så vi tager en lang snak om disse ting, men sådan at det, der kommer frem til Borgerrepræsentationen i den sidste ende, også har andre ting med end lige dette lille sekteriske hjørne af trafikområdet.

Jeg skal slutte af med at sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig gerne vil være med til en udvalghenvisning, men vi er også klar til det, hvis der skal være afstemning her i dag. Så vi vil nok sige, at vi vil stemme imod det samlede forslag, hvis vores ændringsforslag ikke går igennem.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og derefter Lars Jensen ... undskyld, der var et kiks på knappen, jeg beklager over for Benhaddou, der skulle have været først på, men nu står borgmesteren der, så jeg synes, vi lader borgmesteren sige noget nu.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Nu kunne det jo gå hen og blive den væsentligste diskussion, hvilket udvalg denne sag skal behandles i. Det synes jeg ikke, vi skal gøre det til.

Der er ikke nogen tvivl om, hvis vi tager trafikpolitikken generelt, bompenge og den slags forslag, at de hører hjemme i Bygge- og Teknikudvalget.

Vi har så miljødelen af trafikpolitikken. Grunden til at jeg kunne se noget fornuft i, at Hamid El Mousti foreslår denne sag henvist til Miljø- og Forsyningsudvalget, er, at vi rent faktisk i forbindelse med vores Agenda 21-beslutninger for ganske nylig har besluttet, at vi skal lave en undersøgelse af pendlernes brug af bilen, pendlernes transportvaner, og hvad vi kan gøre for at ændre dem hos de offentligt ansatte, altså hos dem, der er ansat i Københavns Kommune. Det vil sige, at der vil blive sat ressourcer af i Miljø- og Forsyningsudvalget til at beskæftige sig med det emne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

I og med at dette handler om holdninger til pendling, kunne der være en vis fornuft i, at man forankrede det i Miljø- og Forsyningsudvalget. Det er ikke noget kardinalpunkt for mig, men når nu Hamid som ordfører for Socialdemokratiet i denne sag foreslår det, så vil jeg da gerne bakke ham op.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke om den del tillade mig lige at gå ind i debatten inden Benhaddou.

Det ville være lidt grotesk, synes jeg, om vi skulle stemme om udvalgshenvielse i denne sag om et arbejde, som vi har fat i en lille flig af. Vi oplever alle sammen, at denne debat, den lille flig, som forslagsstillerne har taget fat i, lige pludselig breder sig til at blive den meget store, generelle debat, også omhandlende udbygning af den kollektive trafik på den tunge del. Jeg har bidraget med det med det regionale perspektiv.

Der er tilsyneladende også lidt usikkerhed om, hvilke arbejder der er i gang. Basisnetarbejdet, som Bente Frost siger korrekt nok, opfatter jeg som noget, der skulle indgå i det store arbejde, i den fornyede vurdering af, hvad der er behov for af regulering af privatbilismen i hovedstadsområdet.

Uden at jeg, Bo Kjeldgaard, har drøftet det med min gruppe, så kunne det da godt være, at der var behov for, at vi her i starten af denne forsamling fik en kort status, det kunne godt være med udgangspunkt i denne konkrete sag, på, hvor vi er henne med Trafik- og Miljøplanen, måske også i et udvalg lige drøftede, hvordan vi kommer i gang med vores bud på det regionale.

Så vil jeg tillade mig, bare til overvejelse, ikke for at det skal være et tredje afstemningstema, at foreslå, at man sendte sagen, med det formål at se på det, løfte os lidt, se på det med de store briller, til Økonomiudvalget med en parallel høring af Trafikudvalget og Miljøudvalget – bare til overvejelse, ikke noget tredje konkret forslag.

A. Benhaddou (D): Nu mener overborgmesteren ikke længere, at det er et forslag. Ja, jeg er helt forvirret, fordi jeg synes, at dette forslag nok skulle have været drøftet lidt nærmere blandt Socialdemokraterne, så der ikke blev den brede debat, der er kommet i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Årsagen til, at der er kommet denne brede debat, er netop, at forslaget er lagt ud, som det er, og så er der bare nogle flere partier, der kommer ind med deres synspunkter. Det kunne man have undgået, hvis man lagde forslaget frem med et mere bredt program om, hvad det er man vil.

Overborgmesteren kom på et tidspunkt selv ind på, at Socialdemokraterne på længere sigt tænker – det gør overborgmesteren i hvert fald, jeg ved ikke, om det er hele Socialdemokratiet – på den regionale trafikhandlingsplan. Det er meget fornuftigt. Det er noget, der er til at tage og føle på, i stedet for at man tager dette forslag frem, der faktisk udadtil kan virke hæmmende på bl.a. erhvervslivet og på pendlerne, som virkelig har behov for at møde på deres arbejde.

Det andet, der er i forslaget, er, at man skal til at kontrollere, om folk bruger bilen til at møde på arbejde, eller om de bruger den i deres fritid. Så skal vi til at have en enorm kontrolinstans i gang for at kontrollere, hvad folk egentlig bruger bilen til.

Vi har også eksempler på folks usundhed og deres dårlige vaner, f.eks. rygning. Det fremkalder allergi rundtomkring i hjemmene og for små børn. Der har vi også forsøgt med kampagner, men jeg tror ikke, det har hjulpet. Det har næsten været penge ud af kommune- og statskassen.

Jeg har da tiltro til, at danskerne og det danske folk ikke er så uvidende. Jeg er ikke i tvivl om, og vi ved det også fra befolkningen rundtomkring, at der tales om miljø som aldrig før. Jeg er hundrede procent sikker på, at hvis danskerne fik en mulighed for f.eks. en forbedret kollektiv trafik, så tror jeg nok, at de ville lade bilen stå og så vælge den.

Så derfor tror jeg, hovedproblemet stadig ligger i, som Venstre bl.a. nævnte, S-togs-trafikken, bustrafikken, hvor der er blevet skåret ned år efter år, og hvor man har nogle u gennemførte planer. Vi har lige fået en ny køreplan for HT, som faktisk viser på visse områder dårlige køretidspunkter. Det kan vi bare ikke have, samtidig med at man kræver, at folk rundtomkring ikke skal køre i privatbil.

Så for mig at se er dette forslag overflødigt. Men o.k., lad os sende det til Miljøudvalget. Jeg vil gerne, som De Konservative har været fremme med, foreslå det sendt til Miljøudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Lars Jensen (B): Vi sidder og hører fra Socialdemokratiet, at det er ét punkt ud af 12, man har valgt ud, at vi skal snakke om i dag. Så kan vi sige: Hvorfor skal det lige være det punkt, vi skal snakke om først?

Overborgmesteren snakkede om, at det er en lille flig af en stor plan. Hvorfor skal vi tage en lille flig ud af en stor plan? Hvorfor tager vi ikke det hele med?

Når det endelig kommer til stykket, så vil jeg sige, at Peter Skaarup var oppe og havde en betydelig mere målrettet holdning til, hvad det er vi skal drøfte. Det eneste, vi nok vil sige fra De Radikale, er, at vi har problemer med at stemme for Dansk Folkepartis forslag, fordi man inddrager trolleybusser, og det er ligesom at gå tilbage til gamle dage. Når man konkretiserer det så meget, at man vil have trolleybusser, så synes vi, det er et problem.

Problemet for den kollektive trafik og det, vi skal snakke om, er, at den kollektive trafik skal forbedres, så man kan bekæmpe tiden. Tiden er det, det hele drejer sig om.

Til Benhaddou vil jeg sige, at vi ikke har så meget imod de mennesker, der arbejder i København, de mennesker, der arbejder uden for København, som bor i København. Dem, vi bl.a. er ude efter, er dem, som kører igennem København, som bare bruger København som gennemkørselsvej. Dem vil vi have stoppet, og det er en af grundene til, at vi vil have bompenge. Vi skal have straffet de mennesker, der kun bruger København som gennemkørselsvej.

Til Preben Bille-Brahe vil jeg sige, at der findes andet end whiskybæltet, der findes andet end Holte. Der findes også nogle socialdemokrater ude i Albertslund, der også kommer herind, der findes nogle nede i Ishøj. Så prøv ligesom at tage København som en hel ring. Det er ikke sådan, at vi kun kigger mod nord og whiskybæltet. Der findes altså også andre mennesker, der bor vest og syd for København.

Der findes også nogle amagerkanere, som slet ikke har de problemer med S-togene. Vi står ikke og venter 20 eller 30 minutter. Vi står 50 år og venter på et S-tog. Så det der med S-togene og whiskybæltet kan vi ikke bruge til så meget.

Så er der konkurrencen om Miljøudvalget kontra Bygge- og Teknikudvalget, hvor det skal være først. Der vil jeg sige, da vi nu har hørt af overborgmesteren, at det bliver be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

tragtet som en lille flig af en hel plan. Så har jeg ikke noget imod, at Miljøudvalget får lov til at arbejde med det først. Så kan det jo være, at vi får den tilbage, og så er der en lille smule kød på den, for det er der ikke i øjeblikket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men det vil i hvert fald være vanskeligt dér at forholde sig til en udbygning af tunnelbanesystemet.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil bare til Preben Bille-Brahe sige, at konflikten, vi lige har haft, viste jo, at når det er nødvendigt, så findes der åbenbart de der alternativer alligevel. Der var i hvert fald nogle, der fandt på noget andet end bilen, dengang der ikke var noget benzin.

Vi synes nu ikke, at man skal lukke alle tanke en uge hver måned eller sådan noget. Vi har faktisk forestillet os, at man kunne bruge andre virkemidler, og dette er et af dem.

Jeg vil bare sige til de partier, der står og siger, hvorfor tager man nu dette op, hvorfor vælger man nu dette først, og er dette overhovedet vigtigt, og prøver at latterliggøre det og siger, at nu må vi komme med konkrete forslag, at vi har ikke de konkrete forslag. Det er derfor vi beder om at få nogle bud af dem, der er vant til at lave kampagner, på, hvordan man kan gøre det her.

Vi var enige om, da vi vedtog Trafik- og Miljøhandleplanen, at den ikke svarer på alle spørgsmål, der er brug for videre undersøgelser. I vedtagelsen prioriterede vi nogle områder, som skulle undersøges. Nu kommer vi med et forslag, der prioriterer et af de områder, som ikke var med dengang, i nogle mere konkrete bud på, hvad vi kan gøre.

Så vil jeg bare sige, at hvis man synes, det er så ligegyldigt, og hvis man ikke tror på, at det kan nytte noget med informationskampagner, så synes jeg, man skulle have sagt det, dengang vi vedtog Trafik- og Miljøhandleplanen, og lade være med at gøre det til et punkt. Hvis man har været et af de partier, der gjorde dette til et af de 12 punkter, så kan jeg ikke forstå, at det lige pludselig er så inderlig ligegyldigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Lars Hutters (L): Jeg tillod mig at blive begejstret for det socialdemokratiske initiativ, idet jeg aflæste, at Socialdemokratiet vitterligt ville forsøge at få ført nogle praktiske, gode initiativer ud i livet, som kunne gøre noget ved hele den trafik- og miljøsituation, københavnernes lever i.

Rent faktisk har den debat, som er blevet meget stor og omfattende i aften, foregået i 15 år – i 15 år. Bortset fra at vi får et metrosystem, ja, vi får også en Øresundsbro, er der beklageligvis ikke sket så meget omkring dette.

Jeg tillader mig at have det synspunkt, at skal der gøres noget i denne by, så er det fantastisk vigtigt, at Socialdemokraterne arbejder sammen med os, der rent faktisk adskillige gange her i Borgerrepræsentationen har stillet forslag om, at nu skal der altså ske noget.

Jeg lyttede meget efter, hvad overborgmester Jens Kramer forklarede som tillæg, hvad Socialdemokraternes opfattelse var af dette. Overborgmester Jens Kramer gjorde opmærksom på, at det var et element i en større plan. Det er godt, at også en del af en plan bliver gennemført. Men overborgmesteren lagde også op til overvejelse, at hvis der reelt skulle ske en forbedring af biltrafiksituationen og dermed en forbedring af miljøet for københavnernes, så måtte det ses på et større regionalt plan.

Altså udgangspunktet er, at jeg forventer, at der inden for en rimelig kort tid, i hvert fald inden for et år, kommer til at ske noget afgørende. Jeg synes, det er rigtigt, som overborgmester Jens Kramer har givet udtryk for her i sidste omgang, at man starter med at se på det i Økonomiudvalget og så efterfølgende indhenter overvejelser fra Miljø- og Forsyningsudvalget såvel som fra Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg tror, det er rigtigt, at det skal have den gode, overordnede behandling i Økonomiudvalget. Når jeg siger det, så er det bl.a. fordi jeg tillægger det afgørende politisk betydning, at Socialdemokratiet er med fra starten af, at der nu skal ske noget. Vi har drøftet dette i 15 år. Det er på tide, der inden for et år nu endelig sker noget, og jeg ser nogle politiske signaler fra Socialdemokratiet, som vi andre skal tage imod, og så lad os se at komme i gang.

Så jeg støtter rent faktisk, at vi sender det i Økonomiudvalget først.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Bente Frost (V): Det er nogle interessante synspunkter, der kommer frem. Bl.a. fru Winnie Berndtson, der nu fortæller, at det er dog også skrækkeligt, fordi nu er det så og så lang tid siden, vi vedtog Trafik- og Miljøplanen, og der er endnu ikke kommet et forslag om informationen.

Men så vidt jeg erindrer, så var der ingen penge sat af, da vi vedtog Trafik- og Miljøplanen. Det blev vedtaget, at projekterne skulle komme, efterhånden som der var plads på budgettet. Det er så det arbejde, der langsomt er kommet i gang. Nogle af tingene er kommet frem i Borgerrepræsentationen, andre er under udarbejdelse. Som jeg har sagt flere gange før, så er det et tema, der skal diskuteres efter sommerferien i Bygge- og Teknikudvalget: Hvordan kommer vi videre med resten af punkterne i Trafik- og Miljøplanen?

De nye medlemmer, som jeg kan forstå ikke kender Trafik- og Miljøplanen, vil jeg foreslå, at man beder om at få en, det kan man sikkert fåovre i Sekretariatet. Det er interessant læsning, og den er faktisk vedtaget med et stort flertal her i Borgerrepræsentationen.

Men det, der bekymrer mig mest af det, der er blevet sagt her i aften, er de ting, som borgmester Bo Kjeldgaard kommer med, om, hvad der er arbejde for Miljøudvalget, og hvad de har penge til i Miljøudvalget. Jeg er utrolig glad for, at vi snart skal diskutere budget, for så er der da i hvert fald noget, der skal pilles ud af budgettet i Miljøafdelingen. For det kan da ikke være rigtigt, at de samme ting skal behandles i 2 udvalg.

Jeg er meget enig i, at Agenda 21-aktiviteter er noget, der bliver løst i fællesskab mellem Bygge- og Teknikafdelingen og Miljø- og Forsyningsafdelingen. Men altså at man i miljøarbejdet i den gamle 5. afdeling skulle have penge til at lave kampagner for at få færre til at køre i bil i København, virker, som om man har for mange penge, og at vi sætter penge af til det samme formål i flere afdelinger.

Mikkel Warming (Ø): Først til den almindelige, stående diskussion, eller hvad man nu vil kalde det, om, hvilket udvalg det hører hjemme i.

For os er der i hvert fald én ting, der er klar, nemlig at det sidste sted, dette skal henvises til, er Økonomiudvalget. Fordi med den begrundelse, der er kommet, at det handler om at se tingene i forhold til en regional plan og jeg ved ikke hvad, vil samtlige trafikpolitiske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

initiativer de næste 4 år kunne ende i Økonomiudvalget. Det er ikke dér, de hører hjemme. De hører for os at se umiddelbart hjemme i Bygge- og Teknikudvalget. Man kan diskutere, i hvor høj grad Miljø- og Forsyningsudvalget skal ind i denne informationsdel, men det er en mindre diskussion. Men Økonomiudvalget i forhold til en regional trafikhandlingsplan: Som sagt kan vi sende alle trafikpolitiske sager dertil, og det synes jeg ikke er hensigtsmæssigt.

Winnie Berndtson snakker om informationskampagner. Nu stod vi ikke bag Trafik- og Miljøplanen, men vi vedkender os da, at kampagner kan have en berettigelse. Men pointen er, at de ikke kan stå alene, også jævnfør vores erfaringer med kampagnerne omkring tomgangscirkulæret. De fysiske ændringer, som man samtidig kan bruge kampagner og informationsaktiviteter til at gøre opmærksom på, er nødt til i hvert fald at blive udviklet sideløbende med sådan en kampagne, for ellers har det ikke den store effekt.

Benhaddou har rullet sig rigtig ud i aften omkring de forfærdelige konsekvenser, dette forslag ville have for bilismen, erhvervslivet og Københavns fremtid. Jeg vil lige sige: Gid det var så vel, at det var så virkningsfuldt et forslag, som der har været lagt op til, at bilismen virkelig ville blive reduceret. Det er vi lidt bekymret for, at det ikke er, og derfor forstår vi ikke helt den bekymring, som CD har. Men hvis det var, så ville vi være meget positive over for sådan et forslag fra Socialdemokratiet.

Preben Bille-Brahe (V): Jeg vil gerne bidrage til en forståelse af, hvordan det kollektive trafiksystem virker.

Når jeg nævnte Holte, så var der ikke noget diskriminerende i det overhovedet. Grunden til, at jeg nævnte Holte, Lars Jensen, var, at det er et nærliggende alternativ for dem, der pendler ind ad Lyngbyvej. Det var bare et helt tilfældigt eksempel. Man kunne pege på mange andre stationer, hvor der er det samme problem.

Hvis jeg må have lov til at stille et lidt provokerende spørgsmål: Hvorfor koster en busbillet det, en busbillet koster? Hvorfor koster den ikke det halve? Hvorfor koster den ikke det dobbelte? Den koster det, den koster, fordi hvis den var meget billigere, ville det kollektive trafiksystem bryde sammen, der ville ikke være plads til at tage alle de passagerer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jeg vil godt dokumentere det ved at fortælle, at i 1974, da man sammenlagde HT's og DSB's takstsystemer, satte man prisen ned med 30 pct., og man oplevede, at bilisterne kørte til den lokale station og tog S-toget ind til byen. Men hvad fandt man også ud af? Man fandt ud af, at S-togs-systemet ikke kunne have alle de mennesker, så efter 3/4 år hævede man priserne med 40 pct., hvorefter man havde alle pendlerne ude på Lyngbyvej igen.

Vi har også set det for nylig, hvor en tunnel under Storebælt blev en meget stor succes. DSB var ikke i stand til at have alle de mennesker. Hvad gjorde man? Man satte priserne op med 25 pct.

Det var såmænd bare det, der var min pointe, at før vi kan komme videre med denne meget ædle målsætning om, at vi vil have færre til at køre i bil, så gælder det altså om at få skabt noget mere kapacitet i det kollektive trafiksystem.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det er Bente Frost, der får mig herop. Jeg vil godt minde Bente Frost om, at Trafik- og Miljøhandleplanen, som blev lavet i den tidligere Borgerrepræsentation, faktisk var et godt samarbejde mellem Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man har et samarbejde, hvor man både har de planlægningsmæssige aspekter og de miljømæssige aspekter med. Derfor kan man ikke sige, at alle spørgsmål vedrørende trafik entydigt henhører til Bygge- og Teknikudvalget.

Til spørgsmålet, om vi har for mange penge: Det har vi ikke, men vi har prioriteret en del af budgettet, og det har man jo gjort gennem flere år, netop til de her luftkvalitetsmæssige aspekter af biltrafikken og også kampagner i forbindelse med luftkvaliteten. Det håber jeg fortsat, at Borgerrepræsentationen vil bakke op om, at man har midler til.

Peter Skaarup (O): Nu er vi ikke rigtig klar over, om der skal være nogen afstemninger om forslag, henholdsvis ændringsforslag, men hvis der skal være det, så kan jeg forstå, at der er flere, der heroppefra og også lidt i korridorerne har sagt, at dette med trolleybusser er de ikke særligt interesserede i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Derfor kan jeg sige på Dansk Folkepartis vegne, at det ikke er noget kardinalpunkt for os. Vi vil meget gerne trække den del ud af vores ændringsforslag, så der bare står »undergrundsbane« og ikke noget med »trolleybusser«. Det være hermed gjort.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet i denne sag. Jeg vil sige om det med udvalgshenvisning, at det er jo, hvad denne forsamling beslutter, der skal udføres, og der handler det om en fordeling af opgaverne.

Det ligger jo lysende klart, hvilke udvalg der har ansvaret for de forskellige ting. Det afgørende er jo dér hvor der skal ske noget operationelt, udførende, hvilke udvalg og forvaltninger der har kompetencen.

Det er klart, det er bare som en kommentar til Mikkel Warming, at hvis det handler om noget regionalt, og det handler om noget kommuneplanmæssigt, så er der ingen slinger i valsen med, hvor kompetencen er henne.

Jeg ville nok synes, også hvis det er sådan, at Peter Skaarups forslag om undersøgelse og vurdering af de elementer skal indgå i det, at det var lidt vanskeligt, at det foregik i Miljø- og Forsyningsudvalget. Så min fornemmelse vil nok være, at vi henviser sagen til Bygge- og Teknikudvalget, netop da det er med udgangspunkt i Trafik- og Miljøplanen med høring, og arbejdet kan jo gå parallelt i gang om den del i Miljøudvalget eller måske endda inden, med høring af Miljø- og Forsyningsudvalget inklusive det af Peter Skaarup stillede forslag, som så medgår.

2) 275/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Bare vi og i særlig grad Martin Günter ved, hvad temaet er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Martin Günter (F): Ja, det ved jeg godt.

Det undrer mig, at vi ikke har haft denne sag oppe herinde i Borgerrepræsentationen lidt tidligere, for på trods af at der til tider har været en meget voldsom debat i offentligheden om Det Kongelige Teater, så har vi faktisk ikke talt om den i halvandet år.

Dengang vi sidst havde den oppe, det var den 23. januar 1997, vedtog en enig Borgerrepræsentation at pålægge magistraten – det vil altså sige overborgmesteren dengang – snarest muligt at færdiggøre behandlingen af lokalplanforslaget for Det Kongelige Teater med henblik på, at Borgerrepræsentationen kunne tage endelig stilling til det forslag.

Det er imidlertid aldrig sket, og bl.a. derfor har såvel den tidligere kulturminister som teaterledelsen kunnet lege kispus med offentligheden og Borgerrepræsentationen i mere end et år ved, at sagen først blev udsat for, at man kunne lurepasse i forbindelse med kommunevalget.

Heller ikke i denne samling har vi hørt noget til sagen om Det Kongelige Teater her i Borgerrepræsentationen, men vi har kunnet læse i aviserne, at overborgmesteren har lugtet sig frem til, at det lokalplanforslag, der har været til høring blandt københavnere, ikke har et flertal bag sig i Borgerrepræsentationen.

Jeg synes, det havde været rimeligt, om overborgmesteren havde bragt denne sag op her i forsamlingen. Bl.a. burde der i den sammenhæng være gjort rede for, hvad Københavns Kommune nu kunne gøre for, at sagen og dermed investeringen i København ikke smuldrerede. Det er i virkeligheden det, SF nu forsøger at tage fat på.

Flere partier gav sidste år udtryk for, at de ønskede en redegørelse for, hvad København kunne tilbyde staten. Det var med henblik på at stå parat, når lokalplanforslaget blev forkastet. Dengang regnede vi med, at det var noget, vi allerede kom til at beskæftige os med i marts-april måned sidste år.

Alle de partier, der ønskede en sådan redegørelse, afstod fra at pålægge magistraten at give en skriftlig redegørelse dengang, fordi den stedfortrædende overborgmester, og det var borgmester Winnie Larsen-Jensen, lod os forstå, at magistraten selv var parat med en handleplan, som vi altså hverken har set eller hørt noget til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Når vi nu gerne vil have en beslutning om, at der skal gives en skriftlig redegørelse for, hvor det er muligt og mest hensigtsmæssigt at lægge et nyt teaterbyggeri, så skyldes det den forvirring, det skaber, når der snart fra den ene side og snart fra den anden foreslås placeringer, som det kan være vanskeligt at forholde sig til, fordi alle de ting, som skal være opfyldt for at kunne gå i gang med så stort et byggeri, ikke foreligger belyst under en eller anden form.

Så SF foreslår derfor, at vi senest 1. november i år får en sådan redegørelse. Vi har valgt den 1. november, fordi der på det tidspunkt, og det skulle være senest den 1. oktober, skulle ligge en plan for Det Kongelige Teater om, hvordan de ser på teatrets udvikling de kommende 10 år, en plan, der som bekendt er blevet bestilt af kulturministeren.

Når vi efterlyser de 3-5 bedste placeringmuligheder, så ligger der selvfølgelig ikke heri nogen begrænsninger. Den redegørelse, vi gerne vil have, skal selvfølgelig indeholde alle de muligheder, som er realistiske, simpelt hen – altså realistiske, borgmester Søren Pind.

Heri ligger også, og det vil jeg sådan set gerne have ordførernes og partiernes tilkendegivelser om i aften, at noget, der ligner de tidligere planer omkring Gammelholm og Kongens Nytorv, ikke kan indgå i redegørelsen. Det mener jeg må være helt klart. Ellers vil det være Ebberød Bank at gå i gang med det.

For SF er det vigtigt, at vi giver Det Kongelige Teater mulighed for at forny og udvikle sig også bygningsmæssigt, og at det bliver i København. Vi har ikke taget stilling til, om det skal gå i retning af et skuespilhus, et operahus eller hvad man nu kan finde på.

Vi har heller ikke bundet os til nogen bestemt placering, vil jeg gerne sige. Vi har markeret et sted, hvor vi synes, det var fornuftigt at lægge det, idet vi lægger vægt på, at det kommer til at ligge, synes vi, rimelig nært det nuværende Kongelige Teater, og især at vi ikke straks kommer i krig på ny med beboere og fredningsinteresser.

Jeg har forstået på den omtale, der har været af forslaget i pressen i de senere dage, at der vil være et markant flertal for at få sådan en redegørelse. Det synes jeg naturligvis er positivt, men jeg vil som sagt også finde det positivt, hvis et markant flertal samtidig tilkendegiver, at den tidligere lokalplan er død og begravet, og at det er udgangspunktet for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

den kommende redegørelse. Ellers burde lokalplanen have været oppe her til endelig behandling.

Jeg ved ikke rigtig, jeg har fornemmelsen af, at der er nogle, der ønsker denne sag i udvalg. Det er også meget rimeligt, for den skal jo behandles. Jeg er lidt i tvivl om, hvor det er. Det ville være mest logisk, at det var Bygge- og Teknikudvalget, men jeg skal ikke gøre mig hellig på det, jeg sidder ikke i det udvalg og heller ikke i Økonomiudvalget. Jeg er mest interesseret i, at vi får denne redegørelse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): For så vidt angår den problemstilling har jeg det på samme måde som Martin Günter.

Må jeg godt sige allerede nu om forslaget, at jeg på mange måder synes, det er et udmærket forslag, Martin Günter og Jens Johansen har stillet. Jeg synes heller ikke, det er blevet dårligere af at høre Martin Günters mundtlige motivering her fra talerstolen.

Når jeg valgte i nytårsdagene at tilkendegive, at det var min klare opfattelse, at der ikke ville være flertal for det lokalplanforslag, eller at det var meget tvivlsomt, om der var flertal, så var det netop for at undgå en langstrakt og efter min opfattelse for Københavns Kommune ikke særlig flatterende proces, der ville føre til, at der ikke kom noget ud af det, og at ansvaret for, at der ikke kom til at ske noget i denne omgang, ville være Københavns.

Det gjorde jeg efter, tror jeg, omfattende sonderinger blandt de politiske partier i Borgerrepræsentationen. Mit indtryk var klart, at det var stemningen, og det tror jeg, jeg så ret i. Jeg tror ikke, at vi havde haft noget ud af de mange måneder, der ville gå med en sådan noget ufrugtbar diskussion.

Det er jo rigtigt, at der har været mange forslag fremme: Sankt Annæ Plads, Israels Plads, der er stort set ikke den centralt beliggende grund i byen, som ikke har været nævnt i denne sammenhæng. Det er næsten sådan, at når man nævner en grund, ja, så bliver den skudt ned med det samme som »Fuglen«. Det er nemt at være imod, men det er svært at være for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Derfor synes jeg, at dette forslag udmærker sig ved, at nu er der luft, staten har skabt den her luft. De 730 mill. kr. er trukket ud af finansloven, de 730 mill. kr. er der ikke mere. Det var en konsekvens af, at man ikke kunne realisere det der projekt.

Jeg skal sige, at jeg har talt med kulturministeren her i eftermiddag, fordi ministeren har været bekendt med, at dette forslag var stillet. Jeg havde en kort telefonsamtale med hende efter et brev, hun havde sendt mig i dag, hvor hun har noteret sig, at dette forslag er der.

Jeg sagde, at det var min klare vurdering, at der ville være et betydeligt flertal for at igangsætte dette arbejde med fuld respekt for, at det er staten, der er byggherre, at det er staten, der bygger, at det er staten, der finansierer, men at vi skulle undgå at komme i samme situation som sidst.

Jeg synes, dette matcher meget godt det begreb, jeg brugte engang i efteråret, at man skulle igangsætte en »partnerskabsproces« staten og kommunen i fællig. Kommunen har nogle ting, der skal checkes af, staten har nogle ting, der skal checkes af.

Det, der meget gerne skulle komme ud af det her, er, at den nationale investering bliver en, der er sket på et grundlag, hvor interesserne hos begge parter, både staten med nationalscenen og byen med byens interesser, hvor scenen skal ligge, bliver varetaget på rigtig vis.

Jeg har sagt til ministeren, at det, der blev igangsat her, naturligvis ikke ville være sådan, at vi så ville klare os af og sige, at det er så dér, det skal være, men at der ville være tale om en proces, der meget gerne skulle mødes med staten.

Jeg forudsætter naturligvis, at det, der bliver resultatet af det arbejde, hvor jeg vil forestille mig, at det vil være Bygge- og Teknikforvaltningen i samarbejde med Kommuneplankontoret, der udarbejder denne redegørelse ... jeg er overbevist om, at forvaltningen også vil sikre sig en tæt kontakt med staten i denne sammenhæng.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Søren Pind har meldt fra. Så er det Peter Skaarup.

Peter Skaarup (O): Vi synes sådan set, at det kan være et meget godt forslag, der er fremkommet her. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gik til valg på og også fik

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

gennemført sammen med andre gode kræfter, at vi ikke byggede den der »fugl« nede på Kongens Nytorv. Jeg tror, vi har sparet borgerne for mange negative stunder ved, at den ikke blev bygget. Derfor er det også godt nok, at vi nu ser fremad, og at SF prøver på at se, hvad der kan ske i fremtiden, hvad der måske kan samles flertal for.

Det er selvfølgelig lidt irriterende, at der hele tiden kommer forskellige meldinger om, at nu kan det bygges dér, nu kan det bygges dér og sådan noget. Det er bedre at have en samlet vurdering af det, så der er et ordentligt grundlag at tage beslutning på.

Noget andet er selvfølgelig, at Dansk Folkeparti ikke er af den opfattelse, at det offentlige skal være den store entreprenør i dette. Det er ikke det offentlige, der skal træde i forgrunden. Det er tværtimod efter vores opfattelse private midler, der skal være med til at finansiere dette. Men derfor kan man jo godt fra det offentliges side være den, der lægger planerne for, hvordan det skal gennemføres, og prøve at se på, hvordan det i harmoni med byens øvrige udvikling kan strikkes sammen, sådan at det ikke bare bliver et eller andet pludseligt, løst grundlag, som det efter vores opfattelse var med den også afviste »Fugl« på Kongens Nytorv.

Så vi er i og for sig også åbne over for det her, også fordi der ikke står noget om finansieringen, der står bare, at der er nogle mennesker, der skal sætte sig sammen og prøve at finde et fælles grundlag for, hvor det muligvis kan placeres.

Så er vi klar til bagefter måske at tage et slagsmål eller en diskussion her i Borgerrepræsentationen om, hvordan finansieringen skal være. Det er klart, at det skal staten også overveje, hvordan den vil klare. Vores opfattelse er, at staten ikke skal lægge hverken 750 mill. kr. eller noget, der ligner, i et sådant projekt, men at det er private, der skal ind og være medfinansierende. Det tror vi også, der er private, der gerne vil være medfinansierende på, hvis det bliver en ordentlig løsning.

Så vi vil godt støtte dette forslag med de bemærkninger, vi har nævnt her i dag, og så håber vi, at det kan vinde flertal, så vi kan træffe en ny beslutning omkring juletid.

Ole Hentzen (C): På Den Konservative Gruppens vegne hilser vi også dette beslutningsforslag velkommen. Vi finder, at det er en naturlig opfølgning på noget, vi egentlig troede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

var sat i gang i det Herrens år 1997, men som så meget andet, vi har troet skete i 1997, så er det jo ikke sket. Derfor må det nu sættes på skinner selvfølgelig her i 1998.

Det sted, som naturligt kunne undersøge det her, er selvfølgelig Bygge- og Teknikudvalget, fordi de har jo den gode forvaltning til rådighed, som jeg også hørte overborgmesteren rose og sige, at det var mest naturligt, at den selvfølgelig skulle forestå arbejdet.

Jeg kan da så bare sige, at jeg er sikker på, at denne forvaltning vil trække på Kommuneplankontoret, hvis det måtte vise sig nødvendigt i de faser, der skal i gang.

Så vi skal sådan set kun sige, at vi tilsiger det vores fulde støtte i det arbejde, der skal foregå i Bygge- og Teknikudvalget, hvortil jeg ved forhandlingernes afslutning gerne vil foreslå, at denne sag henvises til.

Min slutbemærkning skal være, at Martin Günter fra SF regnede det som en given ting, at Kongens Nytorv ligesom var en død sild i relation til placering af noget udbygning af Det Kongelige Teater. Der vil jeg bare sige, at i denne sag er Den Konservative Gruppe delt, idet vi ikke betragter det ensidigt som en død sild, men det sker vel at mærke under forudsætning af, at staten ophæver fredningen af Stærekassen og river det møg ned. Så vil vi godt se på, om der kunne placeres en ny udbygning af Det Kongelige Teater dér.

Med disse ord vil jeg gerne foreslå sagen henvist til videre behandling i Bygge- og Teknikudvalget ved forhandlingernes afslutning.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det Radikale Venstre mener, at det er en god idé, at vi nu gør os nogle overvejelser og sender nogle signaler til Folketinget om kommunens planovervejelser i forbindelse med løsning af Det Kongelige Teaters problemer, og det både i forhold til kunstarterne og i forhold til arbejdsmiljøet. Der er virkelig problemer, som trænger sig på. Det er vigtigt, at Folketing, regering og Borgerrepræsentation ikke én gang til taler forbi hinanden.

Der har allerede været lanceret forskellige løsningsmodeller, fordi lige så snart det begyndte at blive klart, at der var et problem med »Fuglen«, kom der den ene raket i luften efter den anden, og det var jo både folketingsmedlemmer og borgerrepræsentanter, der havde en masse gode ideer om, hvad man kunne gøre alternativt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Hvis man kigger de forslag efter i sømmene ud fra de kriterier, der er opstillet her i beslutningsforslaget, så vil man finde ud af, at mange af de raketter, der er sendt op, er fuldstændig urealistiske.

Hvis man ser på økonomien, vil man finde ud af, at økonomien i de forskellige udspil vil være utrolig meget forskellig. Man vil også finde ud af, at nogle af forslagene slet ikke har nogen infrastruktur, således at før man overhovedet nogen sinde kan realisere de planer, skal der laves en infrastruktur. Nogle steder er der ikke engang vejanlæg. Jeg synes da det er rart, at vi nu får set de her ting også i den sammenhæng, der hedder økonomi og infrastruktur.

Det Radikale Venstre har flere gange peget på området og tilgrænsende områder ved Rudolph Berghs Hospital. Det synes vi er en meget ideel beliggenhed, og det hænger sammen med, at Tivoli ligger overfor og Glyptoteket jo også lige i nærheden. Man kan få en vældig synergi ind, hvis man vælger den grund. Derfor skal man også passe på, at man ikke bruger den bagvedliggende grund til andre formål.

Infrastrukturen er også helt perfekt på det sted. Det vil være nemt at komme fra Luft-
havnen, og det vil være nemt at komme fra provinsen.

Så skal man kigge på grunde, er det meget vanskeligt at finde en grund, der er konkurrencedygtig med det område. Det vil jeg gerne appellere om kommer til at indgå i de videre overvejelser.

Når vi nu skal i gang med denne øvelse, så mener jeg også, at vi må erindre os, at spørgsmålet om kunsternes placering ikke er vores bord. Jeg kan forestille mig, at vi begynder at lege Folketing, men det vil jeg advare imod allerede inden vi går i gang. Det er ikke os, der skal finde ud af, hvilken kunstart der skal placeres hvor, og hvilke kunstarter der skal skilles ud fra nogle andre. Det er Folketingets opgave, og det er regeringens opgave.

Men når det så er sagt og forhåbentlig bliver taget med i erindring, så vil jeg da også understrege, at vi synes, det er et godt beslutningsforslag, som vi fuldt ud kan støtte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jens Kjær Christensen (Ø): Det må jo gælde i denne diskussion om at undgå, at vi ender som »Halløj i Operaen«. Vi, der har været igennem denne diskussion i efterhånden ret mange år, tror jeg godt kan besinde os, for det er jo ikke primært et spørgsmål om at profilere et enkelt parti. Dette handler om en sag, hvor vi forhåbentlig i fællig kan nå frem til at udpege nogle arealer, som vil være velegnede. Enhedslisten vil selvfølgelig, ikke overraskende, også gerne deltage i det arbejde.

Martin Günter bad ordførerne om at komme med en utvetydig tilkendegivelse i forhold til det tidligere projekt på Gammelholm. Jeg skal gerne give dette udsagn, at vi ønsker ikke en placering på Gammelholm, altså præcis på det sted, hvor »Fugleprojektet« var udviklet.

Martin Günter har også en anden betingelse, som dog ikke står i beslutningsforslaget. Det er, at det skal være rimelig nært ved Det Kongelige Teaters nuværende placering. Det blev næsten sagt sådan. Det vil jeg ikke give lovning på, for hvis Det Kongelige Teater selv kommer med den konklusion, at de 4 kunstarter godt kan trives i én skal, men med en vis afstand imellem alligevel, så mener jeg ikke i udgangspunktet, at arbejdet her skal begrænses med ordet »nært«, for der er ingen af os, der i aften skal prøve at definere, hvad der ligger i det. Så starter vi nemlig en diskussion, som ingen vegne fører hen.

Til Inger Marie Bruun-Vierø vil jeg netop sige, at jeg skal nok lade være med at komme med mine favoritpositioner her, for det hjælper ikke, at vi starter diskussionen på den måde. Men det er et morsomt argument, at Rudolph Berghs Hospital er en god placering, fordi Glyptoteket ligger ved siden af og Tivoli, ja ligesom for at gøre det endnu bedre. Hvis det dog havde været Hovedbanen, der var sagt, så gav det mening. Men jeg kan ikke se, hvad Glyptoteket, der normalt har lukket ved 16-tiden om eftermiddagen, har at gøre med det.

Men det er for at vise, at den vej må diskussionen ikke køre, så går det skævt.

Hvad angår, hvor det skal henvises til, kunne jeg forstå på overborgmesteren, at han var meget interesseret i at få det i Økonomiudvalget. Der var jo ikke noget, vi i Enhedslisten hellere ville, end at glæde overborgmesteren, men det vil vi altså ikke. Rettelig hører sagen hjemme i Bygge- og Teknikudvalget. Det er dér, man har den ekspertise, og som Ole Hentzen var inde på: I den udstrækning, Kommuneplankontoret skal inddrages, så vil det blive inddraget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så vi giver vores fulde tilslutning til forslaget og glæder os til arbejdet og støtter De Konservatives forslag om henvisning til Bygge- og Teknikudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal lige sige til Jens Kjær, at jeg nævnte overhovedet ikke noget om, hvilket udvalg sagen efter min opfattelse burde henvises til, og jeg synes, det forslag, som Ole Hentzen stillede, er ganske fornuftigt.

A. Benhaddou (D): Ja, CD mener som De Konservative, og som vi lige har hørt som Enhedslisten, at det bør henvises til Bygge- og Teknikudvalget.

Vi mener, at der skal sættes den dato på, 1. november, som SF har foreslået, fordi vi som borgerrepræsentanter har været med til at vedtage, at der ikke skulle ske en udbygning på Kongens Nytorv. Derfor ser jeg det som en forpligtelse for os at finde en eller anden anden løsning for Det Kongelige Teater. Ved at sætte denne frist håber vi, at der snart kommer et eller andet op for borgerne i København og for den sags skyld resten af Danmark, som Det Kongelige Teater fungerer for.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot sige, at denne opgave er en, som vi i Bygge og Teknik påtager os med glæde. Jeg tror, det bliver et spændende arbejde.

At SF's forslag er kommet på baggrund af nogle udtalelser, jeg har fremsat om Israels Plads som en fremragende mulighed for bygning af et nyt kongeligt teater, hvad end det så skal være, synes jeg kun er godt.

Jeg er meget, meget enig med Martin Günter i, at denne debat er tiltrængt. Jeg tror, at det vil hjælpe til at afklare, hvor det egentlig er bedst. Det er et arbejde, som vil inddrage trafikale overvejelser. Det er et arbejde, som vil inddrage de arkitektoniske interesser osv.

Så jeg tror, at vi kan få noget rigtig fornuftigt ud af det her. Om vi præcis kan nå det til den 1. november, ved jeg ikke. Jeg mener, at arbejdet skal tage den tid, det nu kan, men jeg har ikke noget principielt at indvende imod, at man sætter den dato på. I hvert fald vil jeg godt have lov til at kvittere for SF's forslag, vi glæder os til at tage fat på arbejdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Martin Günter (F): Jamen det vil skal kun være to ord, hvor jeg takker for den positive modtagelse.

Må jeg lige sige til Jens Kjær Christensen, at jeg stillede naturligvis ikke betingelser om, at det skulle have en eller anden form for nærhed i forhold til det nuværende Kongelige Teater. Jeg har bare nævnt, at for os har der været en tilbøjelighed til ligesom at sige, jamen vi tror, at vi måske kunne være med til på den måde at komme Det Kongelige Teater, som har forskellige tanker og ting, de går med, i møde ved ikke at signalere, nu at placerer vi det allerhelvedes langt væk ude i det fjerneste af Ørestaden eller sådan noget.

Men hvis det viser sig at være det bedste sted ud fra de forskellige kriterier, og Det Kongelige Teater i øvrigt vil være tilfreds med det, så skal det ikke nødvendigvis komme an på det for vores skyld.

Jeg vil lige slutte med, at det er jo egentlig noget underligt noget med denne nye måde, vi kører på. Nu sender man dette i udvalg, det synes jeg også, det skal. Men egentlig burde man vel stemme om forslaget og dermed beslutte, at man vil have en redegørelse. Når man så har besluttet, at man vil have en redegørelse, så sender man det til det udvalg, som skal forestå denne redegørelse. Altså hvis man egentlig ikke stemmer om nu, at man vil have en redegørelse bortset fra udtalelserne, hvorfra ved man så egentlig, hvordan det rettelig skal behandles?

Det er sådan noget procedure, hvor formanden på et eller andet tidspunkt må finde ud af, hvornår der skal være afstemninger og ikke afstemninger, om man godt kan foretage en afstemning og så alligevel sende det i udvalg for at få udført det arbejde, som man har besluttet skal udføres.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere, der har begæret ordet. Om det sidste skal jeg sige, at jeg fornemmer klart i forhold til denne konkrete sag, at der er bred enighed for ikke at sige fuld enighed om igangsætning af dette arbejde. Jeg tror også, at tidshorizonten, det gælder både den skriftlige motivering fra Martin Günter og det, Ole Hentzen sagde, må være til at håndtere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Der ligger et ikke ubetydeligt arbejde i Plandirektoratet, i Kommuneplankontoret om det her, Ole Hentzen. Men når det ikke har været fremme tidligere – det er også nok så meget svar til Martin Günter – hang det jo sammen med, at der lå her et konkret andragende fra staten som bygherre på en grund, hvor der også inden for rammerne af Kommuneplanen, godt nok med tillæg, kunne lokaliseres en udbygning af Det Kongelige Teater.

Men der er en række af de her lokaliteter, både Sankt Annæ Plads og andre steder, Israels Plads, som er overvejet i den sammenhæng. Det er rimeligt i samarbejde mellem Bygge- og Teknikforvaltningen og Kommuneplankontoret.

Sagen er foreslået henvist til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på, at der udarbejdes denne redegørelse.

3) 276/98

Bente Møller (Ø): Kommunehospitalet er jo noget, vi har talt om tit og ofte i denne forsamling, nogle af os med en ganske særlig varme. Det er også en del af forsamlingen bekendt, at der ligger et forslag i Sundhedsudvalget, som blev fremsat i december måned, der gik ud på at få erkendelse af, at den politiske virkelighed nu er sådan, at der er flertal i Københavns Borgerrepræsentation for at bevare Kommunehospitalet. Det er jo en anden situation end den, vi var i, da HS-sygehusplanen var til behandling.

Det forslag accepterede Sundhedsudvalget indgik i de analysegrupper, der nu er nedsat, som skal sidde og kigge på HS' økonomi og komme med forskellige bud, og hvor jeg kan forstå, at HS' bestyrelsesmedlemmer ikke er ligestillede, fordi der er bestyrelsesmedlemmer, i hvert fald ét, der tilsyneladende har set resultatet af den analysegruppes arbejde, endda så detaljeret, at han er i stand til at udtale sig til pressen, hvorimod vi andre har fået noget mundtlig information, som man ikke blev ret meget klogere af, mere om, hvad det var for nogle emner, man nu tog fat på, og sådan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så jeg kan forstå, at arbejdet er afsluttet. Det var lidt en overraskelse i hvert fald for mig, indtil jeg læste Jyllands-Posten. Men jeg formoder da, at resten af HS-bestyrelsen senest i morgen har den rapport, så vi ikke skal bekendtgøres med den bid for bid via pressen.

Når vi nu har fremsat dette forslag, så er det også affærdiget af Frederiksberg Kommune indirekte, kan man sige, fordi jeg i hvert fald, og det gælder også de andre forslagsstillere, slog mig til tåls med, at Kommunehospitalet ikke ville blive diskuteret, eller man ville ikke gå i gang med de videre planer omkring udflytningen, før denne analysegruppe var færdig.

Så havde vi selvfølgelig forestillet os, at til den tid skulle vi udnytte den instruktionsbeføjelse, Borgerrepræsentationen har, så vi er sikre på, at også de 3 HS-bestyrelsesmedlemmer fra København, som ikke går ind for Kommunehospitalets bevarelse, i HS-bestyrelsen ville arbejde loyalt for flertallets holdninger.

Nu er det i hvert fald så tydeligt, at Frederiksberg Kommune ønsker at få debatten om Kommunehospitalet op igen i HS-bestyrelsen, det har de givet udtryk for. Jeg ved ikke, hvor hurtigt der skal træffes en afgørelse, men nogle gange er det jo godt at være forberedt. Derfor ønsker vi nu at bruge denne instruktionsbeføjelse i forhold til de københavnske bestyrelsesmedlemmer, så uanset hvornår HS-bestyrelsen skal til at træffe en afgørelse, så er det i hvert fald klart, at der er 7 stemmer, nemlig de 7 københavnske bestyrelsesmedlemmer, der ikke kan acceptere nogen løsninger, der ikke indebærer, at de reumatologiske og geriatriske funktioner på Kommunehospitalet bliver bevaret.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg tror ikke, jeg overrasker forsamlingen, når jeg siger, at Den Socialdemokratiske Gruppe og dermed også jeg mener, at den Sygehusplan HS 2000, som et flertal i denne forsamling tilsluttede sig, og som HS-bestyrelsen vedtog tilbage i december 1995, er en rigtig god plan. Det er frem for alt en sygehusplan, som både fagligt og økonomisk hænger fornuftigt sammen.

Historien siden da kender vi alle. Sygehusplanen er i det store og hele gennemført som planlagt, med ét afgørende problem tilbage, nemlig udflytningen af funktioner fra Kommunehospitalet til andre hospitaler i HS.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Situationen er den, at HS-bestyrelsen som bekendt i slutningen af 1997 stillede udflytningen af funktioner fra Kommunehospitalet i bero efter anmodning fra Københavns Kommunes repræsentanter i HS-bestyrelsen. Det vil jeg gerne understrege her. Måske skulle jeg sige: Undtagen psykiatrien, som vi jo alle er enige om skal flyttes til Amager.

Hvad er så status nu? Ja, som Bente Møller så rigtigt var inde på, så er den umiddelbare status den, at Frederiksberg Kommunes repræsentanter meget gerne vil have genoptaget arbejdet med udflytningen af funktioner fra Kommunehospitalet. Det vil de selvfølgelig gerne, bl.a. fordi det medicinske center på Frederiksberg Hospital er meget berørt af, at der ingenting sker. Hertil kommer de generelle argumenter om, at den nuværende uafklaring koster kommunerne penge, og at det skaber tiltagende usikkerhed blandt personalet. Alt sammen argumenter, som jeg må sige, at jeg ganske, ganske godt forstår.

Hvis man nu følger Bente Møllers logik og i aften vedtager forslaget, som det ligger her, så kan man jo spørge, hvor meget klogere vi er blevet. Vi har fået et signal, men der ligger jo ikke mange vejledninger i det signal, der er.

Jeg synes af 4 årsager, som jeg skal ridse op nu, at det rigtige vil være, hvad jeg vil foreslå ved forhandlingernes afslutning – som det vist stadig hedder – at man sender dette forslag til behandling i Økonomiudvalget med høring af Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er årsager, som jeg skal komme tilbage til nu, og som gør, at det må være rigtigt at gøre dette i stedet for at træffe beslutning i aften.

For det første den indlysende grund, som Bente Møller også var inde på, at Borgerrepræsentationen meget snart vil have et helt anderledes bedre kvalificeret grundlag at diskutere KH's fremtid og træffe en beslutning på. Det vil det, fordi vi som bekendt for tiden foretager en analyse af det økonomiske grundlag for HS' virksomhed i perioden 1999-2002.

Jeg må sige til Bente Møller, at jeg ikke er i besiddelse af den endelige rapport, den er nemlig ikke færdig endnu. Jeg kan ikke gøre for, at man skriver det i JP København, men jeg er sikker på, at jeg heller ikke var det bestyrelsesmedlem, som Bente Møller mente havde haft en særlig aktindsigt i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

For det andet indgår i dette analysearbejde efter ønske fra Københavns Kommune og denne forsamling, at konsekvenserne af en eventuel bevarelse af Kommunehospitalet skal belyses. Så meget desto mere rigtigt er det at vente med beslutninger dertil.

For det tredje er det klart, at den beslutning, vi træffer, også må ses i lyset af og i sammenhæng med vores øvrige budgetprioritering her i Borgerrepræsentationen.

For det fjerde, og det kan man så vælge at lægge mere eller mindre vægt på, har vi på dette tidspunkt forhåbentlig fået en endelig tilkendegivelse fra sundhedsministeren og Folketinget om, hvorvidt HS' virksomhed skal ændres i forbindelse med en eventuel sammenlægning af Københavns Amts Sygehusvæsen med HS.

Må jeg så sige, at jeg mener ikke, dette skal være en sovepude. Jeg vil gerne fastslå, at den nuværende situation ikke er holdbar i ret meget længere tid hverken økonomisk eller fagligt. Uafklaringen medfører usikkerhed omkring etableringen af de medicinske centre på Frederiksberg Hospital, på Hvidovre Hospital og på Rigshospitalet.

På Amager Hospital har det også fået betydning på den måde, at Københavns Amt har udskudt den endelige tilladelse til at påbegynde anlægsprojekter på Amager Hospital, afdelingen på Hans Bogbinders Alle, indtil der foreligger en afklaring vedrørende Kommunehospitalet.

Det værste eksempel er vel i virkeligheden, at de fysiske rammer på Hvidovre Hospital i dag står parate til, at udflytningen af 180 senge fra Kommunehospitalet kan påbegyndes. Personligt mener jeg, det er en overordentlig stor fejltagelse, hvis man ret lang tid mere forsømmer at forholde sig til, hvad der kan ske med denne ledige kapacitet. Derfor skal denne forsamling, når den har grundlaget fra analysegruppen, træffe beslutning om, hvad man så vil.

I den anledning vil jeg da godt sige, at jeg er utrolig spændt på, hvilke forslag det flertal i Borgerrepræsentationen, som jeg er klar over der er, der synes, Kommunehospitalet skal bevares, vil komme med.

For mig at se hænger Sygehusplanen godt sammen, men hvilke planer har det flertal i BR, som tegnede sig umiddelbart efter kommunevalget for bevarelsen af Kommunehospi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

talet? Hvad skal den ledige kapacitet på Hvidovre Hospital bruges til? Hvordan skal de merudgifter, som jeg tror, alle er enige om der kommer uundgåeligt, finansieres?

Disse og en lang, lang række andre spørgsmål venter vi spændt svar på, bl.a. i Den Socialdemokratiske Gruppe. Vi ved, at Peter Skaarup og Dansk Folkeparti til medierne har sagt, at man godt vil sætte skatten op. Det er et fair synspunkt. Vil Grete Henius og De Konservative være med til det? Vi ved, at Bente Møller, Enhedslisten, godt vil opprioritere sundhedsvæsenet. Skal det ske på bekostning af skole- og uddannelsesområdet? Der er mange facetter i denne diskussion.

Jeg vil bare sige, at jeg synes og vi synes i Den Socialdemokratiske Gruppe, at Sygehusplanens oprindelige målsætninger om opprioritering af behandlingen af de almindelige sygdomme og udbygning af sammenhængen og kontinuiteten i behandlingen og det lokale princip er og bliver det rigtige.

Fordelene ved de medicinske centre er for mig at se oplagte: Patienterne i de medicinske centre skal ikke flytte afdeling. Tværtimod bliver de, når de bliver indlagt, tilknyttet et lille hold af læger og sygeplejersker med det formål at gøre patienterne mere trygge, i og med at de kommer til at se kendte ansigter.

Har patienten flere sygdomme, hvilket er meget almindeligt, vil vedkommende kunne få dem behandlet samtidig uden at skulle forlade centret. Man kan kort sagt sige, at specialisterne vil i fremtiden skulle komme til patienten og ikke omvendt, som det er nu.

Må jeg sige til sidst, at der jo ikke har været tradition for i HS' levetid indtil nu, at man har brugt instruktionsbeføjelsen over for repræsentanterne i HS-bestyrelsen. Tværtimod har det været sådan, at repræsentanterne for Københavns Kommune altid har kunnet stemme, som de ville, faktisk også ved så stor en beslutning som vedtagelsen af Sygehusplanen, hvor 3 af Københavns Kommunes repræsentanter – jeg tror, Bente Møller var en af dem – faktisk stemte imod.

Men jeg forstår selvfølgelig godt, at man vil være sikker på, at der ikke her og nu træffes nogle beslutninger, der går imod, hvad dette flertal, der nu med analysearbejde og andet vil tænke grundigt over, hvordan de vil agere, står inde for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

På den baggrund vil jeg sige, at hvis der er tilslutning til at sende dette forslag i udvalg i dag efter den model, jeg har skitseret, så vil jeg godt give et tilsagn på egne vegne, og jeg tror næsten, jeg kan tale for de 6 andre repræsentanter i HS-bestyrelsen herindefra, også dem, der grundlæggende mener noget andet end Bente Møller om Kommunehospitalet, om, at selvfølgelig træffer vi ikke nogen beslutninger imod den intention, der ligger i beslutningsforslaget, før det er færdigbehandlet herinde.

Og så glæder jeg mig til den videre debat om, hvordan vi håndterer dette med andet og mere end blot et signal, også noget, der hænger sammen økonomisk og fagligt.

Marlene Krogh (F): Jeg vil starte med at sige, at man kan jo vende tingene, som man vil, Peter Martinussen. Man kan jo også vende dem om og sige, at den gruppe, som nu har været nedsat, har været utrolig lang tid om at komme frem til bare en lille smule. Den lille smule, vi så har hørt i udvalget, begrænser sig netop til, hvad de nu har arbejdet med.

Jeg vil nok sige, at det er svært selvfølgelig at gå ind i den diskussion, om det er godt eller skidt, men lang tid har det i hvert fald taget, og jeg glæder mig til at se denne rapport.

Derudover vil jeg kort sige, at jeg tilslutter mig de bemærkninger, som Bente Møller indledningsvis sagde, om, at i den situation, vi er i, er vi nervøse for, om man kunne begynde at flytte ting fra Kommunehospitalet. Det mener vi helt klart, vi fik nogle signaler om. Jeg kan da også se, at på næste møde i Hovedstadens Sygehusfællesskab er de medicinske centre på Frederiksberg Hospital på.

Jeg har selvfølgelig undersøgt, hvad det indebærer, og det vil indebære, som jeg kan se det, at der ikke kan tages nogen beslutninger, men at det punkt er på til orientering. Jeg går ud fra, at den orientering går ud på, hvornår man sætter de forskellige byggerier i gang igen. Andet kan jeg sådan set ikke se, det punkt kan indeholde. Men jeg vil da gerne have en bekræftelse på, at det er rigtigt, Peter Martinussen.

Jeg har også været bekymret i lang tid over, at tingene er løbet løbsk for os, netop på den måde, vi har set ældre mennesker blive stuvet sammen på både på KH og på Bispebjerg. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi ikke har fået flyttet nogle ting ud på Hvidovre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Men sådan som tingene ligger, så synes jeg også, at de selv er skyld i, at tingene er kørt fast. Jeg synes, det har været en lang proces, og jeg synes, det er vigtigt, at vi nu får denne rapport, så vi kan se, hvor den økonomi bærer hen, der er blevet arbejdet med.

Jeg vil på SF's vegne sige, at vi godt kan støtte forslaget om at sende tingene i udvalg. Men vi vil have en garanti heroppefra for, at der ikke sker noget som helst, at der ikke sker nogen udflytning overhovedet fra Kommunehospitalet. Selvfølgelig er vi enige om psykiatrien, men reumatologien og geriatrien. Det vil vi gerne have en garanti for.

Så mener vi faktisk også – det er svært at se, hvad der skal ske på det næste HS-bestyrelsesmøde, andet end de ting, jeg har fået oplyst – at hvis det er sådan, at det bare nærmer sig et eller andet om, at der er ting, der skal flyttes ud, så vil jeg også have en garanti for, eller også vil jeg selv rejse den her igen, at vi har den sag på igen den 11. juni. Sådan ligger det.

Martin Geertsen (V): Først og fremmest vil jeg sige, at alene det faktum, at man skal give instruktionsbeføjelse fra et folkevalgt organ til denne institution kaldet HS, viser jo i al sin enkelthed, hvor syg konstruktionen HS er. Det faktum, at man ikke har folkevalgte, i hvert fald at vi ikke i folkevalgte organer skal sidde og træffe beslutning om, hvad der skal ske med hele sundhedsstrukturen, med hele sygehusstrukturen i Københavns Kommune, synes jeg og Venstre er sygt, vi synes, det er udemokratisk.

Men må jeg så ikke sige til det konkrete indhold, at det er jo ikke første gang – jeg har faktisk ikke siddet særlig længe herinde i Borgerrepræsentationen – vi har Kommunehospitalet og aspekter omkring Kommunehospitalet til debat. Det er ofte hidsige debatter, og det virker på mig, som om forslagsstillerne, uanset hvilken politisk debat vi har i denne Borgerrepræsentation, siger ligesom Cato: I øvrigt mener jeg, at Kommunehospitalet bør bevares.

Det ville klæde ikke mindst de borgerlige partier bag dette beslutningsforslag, hvis de gad optræde med en lille smule økonomisk ansvarlighed, som bygger på at få undersøgt, hvad er i virkeligheden konsekvenserne af det forslag, vi her har stillet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Som borgmesteren så rigtigt var inde på, så afventer vi jo alle – jeg gør i hvert fald – med enormt stor spænding, hvad resultatet bliver af det udredningsarbejde, der er i gang om hele HS. Det afventer jeg med spænding. I særdeleshed afventer jeg den debat med spænding, hvad koster det i virkeligheden at bevare Kommunehospitalet, eller hvad koster det at nedlægge Kommunehospitalet?

Kunne man ikke appellere om, det vil jeg i hvert fald gøre, at de borgerlige partier bag dette beslutningsforslag viste en smule ansvarlighed og ventede på den redegørelse? Må jeg ikke minde Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om, at de rent faktisk ved en tidligere lejlighed, lige før årsskiftet, faktisk sagde, at de ville bevare Kommunehospitalet. Javist, og det var også det, der var vores forudsætning for at arbejde for, at Kommunehospitalet blev bevaret, men at de ville arbejde for det under forudsætning af at det ikke kom til at ligge de københavnske skatteborgere til last. Det var faktisk det reelle indhold af den aftale, som vi i sin tid lavede.

Derfor synes jeg, det vil være fornuftigt af de borgerlige partier, som står bag dette beslutningsforslag, at vente på den redegørelse om HS' økonomi, som er i gang. Jeg kan rent faktisk ikke læse ud af det HS-referat af 29. april, så vidt jeg husker, at der skulle være nogen grund til hastværk.

Det er også derfor jeg er glad for, at borgmesteren før gav en garanti, som lød på, at man i HS-bestyrelsen ikke ville træffe beslutninger, som var imod intentionerne i det beslutningsforslag, som her er blevet fremsat.

Med disse betragtninger kan jeg tilslutte mig borgmesterens bemærkninger om udvalghenvisning.

Peter Skaarup (O): Jeg ved ikke, om I kender historien om Odysseus. Det var en græsk helt, der tog rundt i Det Græske Øhav og oplevede forskellige ting. Mange af jer har sikkert læst historien om ham.

På et tidspunkt kom Odysseus til en pynt, og han havde hørt rygter om, at det var et så lokkende sted, at alle, der var på de skibe, der sejlede forbi, faktisk hoppede ud fra de skibe og lod sig lokke af de sirenetoner, der var. Jeg skal lige sige, at han var nødt til at opfordre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

sit mandskab til at lade sig binde til skibet for, at det ikke forsvandt. Der skete også det, at mandskabet faktisk forsvandt, for de blev simpelt hen så fantastisk berusede af de her skønne sirener, så de alligevel lod sig rive med.

Lidt som Odysseus tror jeg nok, man føler sig her i dag, fordi de toner, der kom fra Peter Martinussen i det meget, meget lokkende indlæg, han kom med, faktisk har fået nogle her i Borgerrepræsentationen til at lade sig besnakke og lade sig lokke. Der kan jeg så fortælle jer, at enden på det her kan altså godt gå hen og blive, at I lader jer lokke i en situation, hvor Københavns Kommunehospital bliver nedlagt. Det er faktisk det, der kan ske, hvis der ikke er et flertal, der her i dag slår fast, at det hospital skal bevares.

Hvis Peter Martinussen får held med at sige, at han vil da godt på vegne af sig selv og måske også Den Socialdemokratiske Gruppe sige – han sagde ikke engang »garantere«, han sagde »sige« – at det ikke er sidste gang, vi diskuterer Kommunehospitalet, der vil blive en gang til, jamen så må jeg bare sige, og det må Dansk Folkeparti også sige, at det er et så vigtigt emne for os, vi er gået til valg på, at Kommunehospitalet skulle bevares, at vi ikke her i dag kan fraskrive os den mulighed, der ligger i at vedtage det forslag, der er fremsat, nemlig at man under alle omstændigheder vedtager her, at man vil bevare Københavns Kommunehospital.

Hvis vi lader os lokke af de toner, der er fremme her, så er vi ude i en situation, hvor vi fra nu af og frem til efter folkeafstemningen giver los, lader HS-bestyrelsen beslutte sig for, om de den ene dag vil tage beslutning, eller om de vil lave et ekstraordinært møde, hvor der kan komme en ny dagsorden, eller regeringen finder på at sammenlægge HS med Københavns Amts sygehuse, eller regeringen går af, fordi der bliver et nej ved folkeafstemningen, hvad sker der så?

Altså den usikkerhed, der kommer, er der ingen grund til at skabe fra vores side, og derfor kan vi lige så godt her i dag slå tingene fast én gang for alle: Vi vil bevare det Kommunehospital, og vi må finde de besparelser, der skal til.

Jeg vil fastholde, at hvis det i sidste ende medfører, at vi er nødt til at lave en eller anden form for skatteforhøjelse, så vil vi ikke afvise det. Men så skal det altså også bare være i den allersidste ende, når det kommer til stykket, at der ikke er andre muligheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Pas på her, vil jeg sige til de gamle medlemmer af Borgerrepræsentationen, som måtte acceptere en 28-27-afstemning, hvor der indgik elementer, der af nogle blev betragtet som ulovlige, der blev ført retssager om, osv., osv. Pas på til dem, der i forbindelse med en konstituering blev snydt for en borgmesterpost, hvor man nok må regne med, at der var tillid blandt partierne i Borgerrepræsentationen til, at det var noget, man ikke gjorde. Pas på, pas på, vil vi godt have lov til at sige.

Derfor: Hold fast, lad være at lade jer lokke af de skønne sirenetoner. De er ikke særlig skønne, de fører jer et sted hen, hvor I ikke længere kan bunde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu er det ikke sirener, men Grete Henius. Jeg skal lige sige til Martin Geertsen, at korte bemærkninger kommer først efter ordførerrunden.

Grete Henius (C): Jeg har i de 20 år, jeg har været borgerrepræsentant, været med til lidt af hvert, så at jeg nu også skal være med til denne Kommunehospitalshistorie, er såmænd ikke så overraskende.

Det, der er mere overraskende, er, at jeg tydeligt erindrer, at da jeg kom herind for ca. 20 år siden, skulle man nedlægge specialhospitaler. Man skulle nedlægge Rudolph Berghs, Øresundshospitalet, Børnehospitalet på Fuglebakken, Blegdamshospitalet og hvad de nu hed, fødehospitalet Sankt Josefs osv. Thi man skulle have udlagt disse specialer til de forskellige hospitaler, der var i byen, således at hospitalerne kunne være distriktshospitaler, så samtlige afdelinger mere eller mindre var på samtlige hospitaler.

Så gik der nogle få år. Så fandt man ud af: Nej, sådan skulle det nu alligevel ikke være. Nu skulle man alligevel have nogle hospitaler, som tog sig af den ene slags sygdomme, og et andet hospital skulle tage sig af den anden slags sygdomme, og det tredje hospital af en tredje slags, og så fremdeles.

Så fik man den udmærkede idé at etablere et geriatrisk hospital, og det forholdt sig sådan, at man havde en god, gammel, sund bygning stående, nemlig Kommunehospitalet, som lod sig anvende til det formål, at lave et center for genoptræning af fysiurgiske pa-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

tienter, reumatologiske patienter og til genoptræning af geriatriske patienter med henblik på, at de gamle kunne komme hjem i deres hjem igen og fungere dér i forhåbentlig endnu mange år.

Nu har man så pludselig fundet ud af, at nu skal det alligevel ikke være sådan. Nu skal man have dem spredt for alle vinde, og derfor har man fået den idé, at nu skal de geriatriske patienter ligge overalt i byen snart det ene, snart det andet sted.

Nu er det ikke, fordi jeg har noget imod, at tingene forandrer sig, og jeg hører til dem, der synes, at det klogeste, der er sagt i dansk politik, blev sagt af tidligere statsminister Jens Otto Krag, da han i sin tid sagde: Jeg har et standpunkt, til jeg tager et andet. Jeg synes, det er klogt, at man overvejer sin situation og overvejer tingene masser af gange og ikke låser sig fast på, at nu har man én gang sagt noget, og så skal det fandeme ... undskyld, så skal det sandelig også være sådan.

Derfor vil jeg appellere til sundhedsborgmesteren og til folk, der repræsenterer HS, om, at de endnu en gang overvejer situationen og ikke bare låser sig fast på, at nu har de én gang besluttet, at den geriatri skal nedlægges på Kommunehospitalet og flyttes ud, og nu kan ikke ti vilde heste drive dem fra det standpunkt.

Hvorfor er det nu en dårlig idé at nedlægge Kommunehospitalet? Det er ikke bare én dårlig idé, der er mange grunde til, at det er en dårlig idé. Psykiatrien skal flytte, det er en god idé. Det er under al kritik, som man har behandlet psykiatiske patienter, der har været indlagt på Kommunehospitalet. Behandlingen var for ringe, bygningen var under al kritik. Lad Bullshit eller Hells Angels komme med et par bulldozere og rydde det. De vil synes, det er pragtfuldt at få lov at bruge kræfter på den opgave. Og se så at få solgt den bageste del af Kommunehospitalet, som ligger ud til Søerne.

Nu sidder man rundt om i loger og på borgmesterstole og siger: Det har hun sagt før. Ja, det har hun sagt før, og hun har også ikke én, men mange gange bedt om at få en oversigt over, hvad det vil koste at få ryddet den grund, hvad det kunne indbringe af penge. Men har hun fået det? Nej, det har hun ikke. Jeg har spurgt efter det adskillige gange. Jeg er blevet bekræftet af bestyrelsesmedlemmer i HS i, at det er rigtigt, det har Grete Henius bedt om adskillige gange, og Grete Henius har stadig væk ikke fået det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Hvis man undlod at ombygge Rigshospitalet, solgte den del af Kommunehospitalets grund, som er helt håbløs, og som jo ikke har fredede bygninger på sig, hvis man brugte den nyindrettede afdeling på Hvidovre til noget ganske andet, f.eks. kunne man bruge det til den Master of Public Health Administration-uddannelse, som i øjeblikket ligger på Panum, hvor man gerne vil have den flyttet fra, hvis jeg ellers har forstået det rigtigt, jamen så lad dem da komme til Hvidovre og gøre det dér. Hvis man har nogle smukke og udmærkede lokaler derude, så er det jo helt fint.

Men det geriatriske center og det reumatologiske center på Kommunehospitalet er indrettet specielt med henblik på genoptræning, og er der noget, ældre patienter har brug for, så er det genoptræning, efter at de i alt for lang tid har ligget i hospitalssenge, fordi man ikke har plejehjemspladser nok til dem. Så er der noget, vi har behov for, er det geriatriske genoptræningspladser, og det skal være på Kommunehospitalet.

Vi agter at forsøge at få stemt denne beslutning igennem i aften om, at instruktionsbeføjelsen skal benyttes for første gang i de 4 år, HS har eksisteret, således at de medlemmer, der er herinde i aften, stemmer for at pålægge Borgerrepræsentationsmedlemmerne af HS' bestyrelse, at Kommunehospitalet ikke skal nedlægges.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Den 28. maj skal vi ud og stemme om Amsterdamtraktaten. Hvis det nu bliver et nej, så er Folketinget nødt til at forholde sig konkret til den situation og respektere afstemningsresultatet, hvad enten flertallet er spinkelt eller man kan lide resultatet eller ej. Det tror jeg, vi alle sammen er enige om.

Ved kommunevalget i november sammensatte københavnernes en Borgerrepræsentation, hvor der er et flertal for Kommunehospitalets bevarelse. Det har i hvert fald gjort indtryk på Det Radikale Venstre, og jeg er derfor indstillet på i HS' bestyrelse at arbejde for den dagsorden. Det skal i hvert fald ikke være Frederiksberg Kommune, der skal stikke en kæp i hjulet. De kæmper jo også for deres fødeafdeling.

Jeg synes faktisk det er legitimt og i overensstemmelse med demokratiets væsen, at borgernes ønsker også får plads i beslutningsgrundlaget. Det er sådan set det, vi er sat til at varetage. Hvis vi ikke kan lide befolkningens ønsker, så må vi enten skifte befolkningen ud,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

eller også må vi prøve at forklare os noget bedre, end vi har gjort. En af grundene til, at vi måske sidder i situationen i dag, er, at vi ikke formåede at forklare os ordentligt, og det er vi faktisk nødt til at tage konsekvensen af.

Som sagt mener Det Radikale Venstre, at Kommunehospitalet skal have en reel chance for at bestå. Men vi mener ikke nødvendigvis, at funktionerne skal være geriatri og reumatologi, i hvert fald ikke i den skala, de har i dag.

Jeg har tidligere peget på, at Rigshospitalets medicinske center kunne ligge på Kommunehospitalet. Der skal laves en hel række investeringer for at få lavet et medicinsk center på Rigshospitalet, og nærheden til Kommunehospitalet har vi jo alle sammen et overblik over, så der synes jeg, der ligger et reelt alternativ. Herved kunne vi også fastholde HS-planens overordnede idé. Der er ingen investeringer på Hvidovre f.eks., der vil gå tabt.

Jeg forventer bestemt, at dette forslag indgår i de beregninger, man nu har på tegnebrættet, ligesom jeg regner med, at det forslag, Grete Henius har fremsat, om, at man bortsælger den del, hvor der har været psykiatri, de grunde, sådan at vi får den indtægt med, også indgår i beregningsgrundlaget. Ellers ligger der ikke et reelt alternativ, for jeg kan da også sagtens lave en opstilling, hvor man kan se, at det er bare penge ud af lommerne og øget skat og hvad ved jeg.

Men jeg mener også, at hvis der er vilje, så er der også vej, og der er faktisk nogle muligheder for at skrue tingene sammen på en anden måde, uden at man sønderskyder den plan, som er god. Det henstiller jeg, at man, hvis man ikke hidtil har taget det med, selv om det som sagt ikke er ukendt, får med, for ellers tror jeg nok, at sagen kommer til at gå tilbage igen.

Af disse grunde kan Det Radikale Venstre ikke stemme for det beslutningsforslag, der ligger her. Det er altså for snævert set med vores øjne, og det er i virkeligheden med til at skade sagen, tror jeg også, hvis vi holder det så snævert.

Men vi kan stemme for udvalgshenvisningen, og vi har taget Peter Martinussens garantier til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Lars Hutters (L): Martin Geertsen fra Venstre har naturligvis fuldstændig ret i, at HS er sygt. Årsagen til, at dette beslutningsforslag fremkommer i aften, er demokratisk under-skud.

Jeg er enig med Martin Geertsen og Venstre i, at vi hele tiden må arbejde på et oprør imod, at det er eliten og teknokratiet, der skal bestemme så afgørende ting, som hvordan og hvorledes vore sundhedsplaner og vores planer for sygehusene skal være. Det er jeg helt enig med Venstre i, og jeg håber, at Venstre står ved det, når vi om ikke så lang tid her i Borgerrepræsentationen kommer ud i den kamp.

Må jeg så vende mig til borgmester Peter Martinussen. Det, der foregår nu, er efter min opfattelse meget alvorligt for det flertal, der vil have bevaret Kommunehospitalet. Årsagen til at forslaget kom frem er jo reelt, at borgmester Peter Martinussen efter min opfattelse ulovligt tillod, at et forslag blev vedtaget i HS' bestyrelse, uden at det var på dagsordenen.

Det, jeg tænker på, er, at Frederiksbergs 2 repræsentanter i HS-bestyrelsen fik mulighed for at få igennem i HS' bestyrelse, at hvis man nu tillod en nedlæggelse af køkkenet på Frederiksberg Hospital, så kunne Frederiksberg til gengæld få lov til at få igennem, uden at det stod på dagsordenen, læg lige mærke til det, at der skulle gås i gang igen med planerne om at flytte geriatrien ud fra Kommunehospitalet til Frederiksberg.

Det er dybt beskæmmende, og man kan overveje at tolke, hvad det skyldes, at sådan noget ulovligt efter min opfattelse kom igennem. Det skyldes efter min mening, min politiske analyse, at Socialdemokratiet nu er ved at være rustet til at kunne manipulere rundt, så det flertal, der fremkom ved valget til Borgerrepræsentationen, nu skal sættes under pres og forhåbentlig, efter Socialdemokratiets opfattelse, forhindres i at komme til at fungere for at bevare Kommunehospitalet.

Må jeg dernæst sige, at på 2 punkter er det ukorrekt, hvad borgmester Peter Martinussen fremkom med i aften.

Det er ukorrekt, at der i øjeblikket står tomme senge, som skyldes, at der er ombygget på Kommunehospitalet. Borgmester Peter Martinussen ved udmærket godt, at de senge, der er ombygget ude på Hvidovre Hospital, bliver brugt af apopleksiafsnittet derude, og de er ret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

begejstrede for det. Så der er i øjeblikket, sådan som Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale også var inde på, overhovedet ikke noget spild. Det var den første ukorrekthed.

Den anden ukorrekthed er, at borgmester Peter Martinussen forsøger at give en garanti for, at hvis vi får medicinske centre, så bliver patienterne ikke flyttet mere. Peter Martinussen ved udmærket godt, bl.a. ud fra, at jeg har i hvert fald før Borgerrepræsentationsvalget været fremme i HS-bestyrelsen og gjort opmærksom på, at det kan overhovedet ikke lade sig gøre. Der vil altid være senge belagt rundt omkring og ikke en sådan kapacitet, at man bare uden videre kan sige, at nu kommer den patient derhen, hvor man skal være. Det var den anden ukorrekthed.

Må jeg til sidst sige angående spørgsmålet om alternativet, at nu har borgmester Peter Martinussen i flere måneder haft mulighed for at udarbejde en analyserapport om, hvordan og hvorledes det skal være. Det får vi så mulighed for, vi der danner et flertal, at se på.

Jeg går så ud fra, hvis det er fair, og hvis det er seriøst ment fra borgmester Peter Martinussens side, at så får vi også den tilstrækkelige tid til, sådan som Inger Marie Bruun-Vierø også er inde på det, til at udarbejde det rigtige forslag om, hvordan og hvorledes Kommunehospitalet skal bevares.

Men jeg vil godt ende med at sige, at jeg er meget bekymret, der foregår en uhyre stor politisk manipulation. Jeg håber ikke, at SF, som i aften ligesom giver et signal om at ville følge borgmester Peter Martinussen, samtidig giver et signal om, at Socialdemokratiet kan få ødelagt det flertal, som befolkningen har sat ind, det overvældende, store flertal i den københavnske befolkning for at bevare Kommunehospitalet. Det håber jeg ikke sker. Jeg håber, vi kan nå trods alt at reparere de ting og de skader, som i øjeblikket bliver iværksat den 11. juni her i Borgerrepræsentationen.

Må jeg til slut notere med tilfredshed, at Inger Marie Bruun-Vierø og Det Radikale Venstre står ved deres konstitueringsaftale om at bevare Kommunehospitalet. Jeg håber også, at Venstre, som rent faktisk ved konstitueringsaftalen fik en borgmesterpost, så Søren Pind er borgmester i dag, også står ved, at i den aftale indgik, at Kommunehospitalet skulle bevares. Jeg håber ikke, at vi skal ud i et eller andet forløb, hvor vi må konstatere, at Venstre løber fra konstitueringsaftalen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

A. Benhaddou (D): Det er meget interessant, at posterne har sådan en betydning og sådan en stor effekt på ens politiske holdning, som Lars Hutters lige siger her.

Det minder mig lidt om, at Det Radikale Venstre ikke skal sidde her og blære sig med, at de har en holdning til Kommunehospitalet. Vi ved klart og tydeligt, at Det Radikale Venstre har skiftet holdning vedrørende Kommunehospitalet.

Venstres ordfører kom med en bemærkning om, at det var udemokratisk, at disse bestyrelsesmedlemmer sidder i HS. Det kan godt diskuteres, men jeg synes også, det kan virke lidt mystisk, at vi herfra ved dette forslag sådan set, det står klart og tydeligt, pålægger disse bestyrelsesmedlemmer, det vil sige uanset politisk holdning, at de skal tvinges til at stemme for noget. Det kan man da ikke, det er da udemokratisk ... (*Afbrydelse: Jo, det følger lovgivningen*). Vil du så sørge for, at de pågældende medlemmer af det parti har det godt med deres partikammerater rundt omkring? Det tror jeg ikke du kan sikre.

Det er da klart, at man kan pålægge en borgmester at føre ordet for Borgerrepræsentationen, men jeg synes, det er højst betænkeligt, at vi herfra kan pålægge forskellige borgerrepræsentanter uanset politisk standpunkt, at de skal, uanset om det går imod deres eget partis principper, stemme for noget. Det synes jeg er betænkeligt. Det synes jeg virker mere udemokratisk end det her med, at de ikke er valgt direkte af folket.

Jeg skal huske at sige, at borgerrepræsentanter også er folkevalgte, det må vi huske; ellers ved jeg ikke, hvordan jeg er kommet ind.

Vi skal også huske på, at der er nogle forhandlinger i gang lige for øjeblikket mellem sundhedsministeren og Københavns Amt og HS om fremtiden for hele områdets sygehuse.

Jeg synes, som sundhedsborgmester Peter Martinussen har sagt, at vi skal afvente både den redegørelse, der kommer senere, og de forhandlinger, der er i gang mellem Københavns Amt og HS.

Jeg synes, det er interessant, hvis man i et længere perspektiv ser på, hvis vi kan få en stor hovedstadsregion, at vi samtidig har et hovedstadssygehusefællesskab, som fungerer hensigtsmæssigt i hele hovedstadsregionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jeg synes, det er Lars Hutters' pligt at gå herop og prale med, at han repræsenterer Kommunehospitalet og forsvarer det med næb og kløer. Det beundrer jeg ham for.

Men jeg synes, det er underligt, at Dansk Folkeparti har gjort det til en af deres mærkesager. Det er ligesom om flygtninge- og indvandrerproblematikken er fejet til side. Det er kun HS, HS og HS. Jeg tror ikke, at de fleste, der har stemt på Dansk Folkeparti, har gjort det på grund af HS. Ellers er jeg helt ved siden af, for jeg tror, det er flygtninge- og indvandrerproblematikken, I har fået stemmer på. Derfor stiller jeg mit tvivlende over for, at der egentlig er et reelt flertal for bevarelse af Kommunehospitalet.

Men lad det være sagt, at jeg som CD'er fra starten af har sagt, at jeg er betænkelig ved nedlæggelsen af Kommunehospitalet. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men vi er langt inde i den fase, som HS-planen er, vi er 4-5 år fremme. Derfor vil en sådan beslutning have en uhyggelig virkning på Københavns Kommunes økonomi.

Derfor vil jeg som Venstre efterlyse økonomisk ansvarlighed hos de borgerlige partier og hos De Konservative og Dansk Folkeparti, som jo også ved siden af praler med at ville få skatten ned for borgerne.

Det skal derfor fra min side være sagt, at jeg ønsker, at denne sag bliver sendt til udvalgsbehandling, indtil vi får svar ved de undersøgelser, der er i gang. Ikke før vil jeg gå ind for dette forslag.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det var sidste indlæg i 1. runde. Jeg skal sige til Benhaddou, at selv om man kigger meget indtrængende på dem, man henvender sig til, så må man ikke tale direkte. Man kan nøjes med meget direkte og indtrængende, gennemtrængende øjenkontakt. Så er det første indlæg i 2. runde.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal i denne runde starte med at sige tak til det flertal – sådan registrerer jeg det – som er enig i, at denne sag bør vendes i udvalg. Det gælder uanset, og det er jeg helt med på, vidt forskellige grundsynspunkter på Kommunehospitalets bevarelse, herunder dele af det. Det skal jeg kort vende tilbage til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Må jeg starte med til Marlene Krogh, punkt 1, at gentage – jeg føler, det er en gentagelse, men jeg skal gerne gøre det – garantien for det, så langt det står i min magt. Og når jeg siger sådan, så er det ikke Lars Hutters' lidt specielle demokratiopfattelse, som jeg stort set er enig i, så er det ikke fordi der er nogle skjulte dagsordener. Så er det fordi jeg ikke er så udemokratisk som Lars Hutters, så jeg tror, at jeg kan stå her og tale på 7 personers vegne.

Jeg kan sige på de socialdemokratiske repræsentanter i HS-bestyrelsens vegne – der nikkedes – og jeg tror også, jeg kan tale for resten, og det var jo næsten også dem alle sammen, for resten har jo et andet grundsynspunkt på Kommunehospitalet, end vi har, at der ikke bliver truffet nogen beslutninger imod bevarelse af KH, før denne sag er færdigbehandlet her.

Jeg var lige ved at sige til det flertal, der gerne vil bevare Kommunehospitalet, at så let slipper I ikke, for jeg synes nemlig, at det flertal – her må jeg sige minus Dansk Folkeparti, som har meldt klart ud – egentlig ikke vil fortælle, hvordan tingene skal finansieres, dårligt nok vil fortælle, hvordan det skal ske. Vi fik godt nok en lang lektie af Grete Henius, meget af den havde jeg hørt før, men vi blev ikke meget klogere trods Grete Henius' lange erfaring i det her.

Men når alt dette er sagt, så vil jeg bare sige: I slipper ikke så let. I må tættere på at være med til at definere, hvad I mener med »bevarelse af Kommunehospitalet«. Det, man ville vedtage i dag, hvis man bare vedtog dette forslag, som det ligger, var et slag i luften. Det er jeg meget enig med Inger Marie Bruun-Vierø i.

Så altså tak til flertallet for ja til udvalgsbehandling og bekræftelse og stadfæstelse – jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre mere – af garantien for, at HS' bestyrelsesmedlemmer fra denne forsamling ikke går ind og træffer lodrette beslutninger om Kommunehospitalet.

Det kunne så føre mig over til Lars Hutters, der elsker sandheden så højt, at han ikke nænner at bruge den, i hvert fald ikke her fra talerstolen. Det hører vi jo tit, og det hørte vi også i aften.

Jeg vil godt anholde Lars Hutters' fuldstændig uforskammede påstand om, at der blev begået en ulovlighed i HS-bestyrelsen den 29. april, og at jeg skulle have begået ulovligheden. Nu må Lars Hutters snart lære at læse tingene, inden han udtaler sig fra talerstolen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Det ville hjælpe gevaldig meget. Jeg vil gerne genopfriske Lars Hutters' hukommelse – hvis han overhovedet har været i nærheden af beslutningsprotokollen fra HS' bestyrelsesmøde, ellers ligger den til gennemsyn i den røde mappe bagved.

Det er fuldstændig korrekt, at Frederiksbergs repræsentanter i forbindelse med en konkret beslutning om nedlæggelse af køkkenfunktionen på Frederiksberg Hospital satte spørgsmålstejn ved, om vi fra HS' bestyrelses side – måske især den københavnske del, Lars Hutters – var ude på at rette bager for smed, nemlig nedlægge, for nu at blive i køkkensproget, Frederiksberg Hospital, når vi nu ikke kunne komme igennem med at nedlægge Kommunehospitalet.

Det er fuldstændig rigtigt, at de i den forbindelse spurgte, hvad der skulle ske med det medicinske center, som de har glædet sig til på Frederiksberg Hospital som andre steder. Det er rigtigt, og det behøver Lars Hutters ikke at tro på, når jeg siger det, det behøver Grete Henius heller ikke. Men Grete Henius plejer dog at lytte ganske meget og efterspørge ganske meget, hvad den lægelige sagkundskab siger.

Lad mig så bare sige uden at overdrive, at mindst 99 pct. af sagkundskaben på det geriatriske område siger ja til medicinske centre, siger ja til, at geriatri bør være en integreret del ... Grete Henius ryster på hovedet. Hun repræsenterer den sidste procent.

Men jeg må sige til Lars Hutters, at det er korrekt, at Frederiksberg Hospital efterspurgte den beslutning, og alle tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer fra København, og det var dem alle, vil kunne bekræfte, at jeg sagde, at en beslutning om at påbegynde udflytning af geriatrien nu er vi ikke i stand til at træffe med den politiske situation, der er på Københavns Rådhus. Derfor blev den ikke truffet.

Men vi lovede selvfølgelig repræsentanterne for Frederiksberg Kommune som en del af det samarbejde, der er i HS, og som er mere demokratisk, end Lars Hutters overhovedet kan forestille sig, at vi godt ville være med til at kigge på, hvilken rolle Frederiksberg Hospital bør spille i det fremtidige HS-samarbejde, og herunder hvordan det medicinske center på Frederiksberg Hospital skal være bestykket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Hvis Lars Hutters og andre fortsat vil sætte bom for, at Frederiksberg Hospital kan få sin geriatri ud, så må Lars Hutters og andre være med til at vise, hvordan vi så får det til at fungere, så også Frederiksbergborgerne synes, at tingene fungerer.

Så enkelt er det, og derfor er det fuldstændig ukorrekt, for ikke at bruge stærkere påstande, og Lars Hutters taler her mod bedre vidende. Det er ikke første gang, og det er sikkert heller ikke sidste.

Med hensyn til de 2 uklarheder, eller jeg tror endda, det var fejltagelser, der skulle have været i mit oplæg, så vil jeg sige, at det er helt korrekt, at det afsnit, der står færdigt på Hvidovre Hospital, og som efter min og andres mening bør bruges til geriatri udflyttet fra Kommunehospitalet, i dag bliver brugt af apopleksiafsnittet på Hvidovre Hospital. Det er korrekt. Lars Hutters ved også godt, når jeg siger det, at det er en midlertidig placering. Det er godt, at vi kan gøre det, men det er ikke meningen, at apopleksiafsnittet skal blive ved med at være dér.

Så der var ikke nogen uklarheder i mit indlæg og i hvert fald ikke usandheder. Det er kun i Lars Hutters' fantasi, men den er til gengæld også rummelig.

Må jeg sige til Martin Geertsen, at jeg forstår godt appellen til de øvrige borgerlige partier. Jeg ville egentlig udbrede den længere og sige, at det er jo præcis det, vi gerne vil have i Den Socialdemokratiske Gruppe. Vi kan ikke bare stille os op og sige, at vi gerne vil have Kommunehospitalet bevaret, eller som nogle påstår at vi gør, at vi bare vil have det nedlagt for enhver pris, men at vi faktisk i denne forsamling tør se på konsekvensen af beslutningen om det ene eller det andet: Hvad mener vi præcis med det, og hvordan vil det påvirke Københavns Kommunes samlede økonomi? Det er vel egentlig ikke for meget forlangt, at man forholder sig til det.

Til Peter Skaarup til sidst: Tak for mindelsen om Odysseus. Jeg vil ikke påstå, at jeg er nogen sirene, jeg tror ikke, jeg ville kunne optræde i den rolle i Odysseus' sagn. Men må jeg sige til Peter Skaarup, at Odysseus mødte jo mange ting undervejs, bl.a. mødte han enøjede kæmper, jeg tror, de hed kykloper. Læren fra Odysseus er vel i virkeligheden, at man skal passe på med at være enøjet, især med den skæbne, kyklopen fik. For så længe man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

kan vælge at lukke øjet, så har man også muligheden for at åbne det igen. Men hvis man først bliver blændet og blindet, så kan man ikke mere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): For ikke at tale om Sisyfos. Men det kunne være, at borgmester Thustrup Hansen kunne supplere ved lejlighed, og der er endnu plads på talerlisten. Det er herefter som den første af mange endnu Martin Raahauge Geertsen ... (*Afbrydelse*).

Martin Geertsen (V): Søren Pinds første sejr i aften.

Jeg vil først og fremmest udtrykke min bekymring over rosen fra borgmester Peter Martinussen. Jeg føler mig ærlig talt som medlem af Venstre en smule omklamret.

Men det, der er vigtigt først og fremmest, er at slå fast, at gruppeformanden i Dansk Folkeparti, Peter Skaarup, nu én gang for alle har fået slået fast, at Dansk Folkeparti vil bevare Kommunehospitalet, uanset om det medfører skatteforhøjelse eller ej. Det er jo rart at vide, at hensynet til det økonomiske rationale bagved, det generelle økonomiske hensyn til hele sygehus- og sundhedspolitikken i Københavns Kommune, egentlig ikke interesserer Peter Skaarup. Det, der interesserer Peter Skaarup, er, om Kommunehospitalet kan blive bevaret eller ej.

Så vil jeg sige til Grete Henius, at man kan jo være mere eller mindre enig i Grete Henius' betragtninger om, hvad man kunne gøre. Men det er lidt min opfattelse, at det i og for sig ikke er det, der er til debat lige nu. Det, der er til debat, det, der burde være til debat, er faktisk, om vi har et ordentligt grundlag at træffe beslutning på, om vi har et ordentligt beslutningsgrundlag til at give de instruktionsbeføjelser, som jeg kan forstå, at Grete Henius er interesseret i, at der skal gives.

Jeg mener ikke, vi har det beslutningsgrundlag. Jeg mener faktisk, vi bør vente på den udredning, som vi jo, som jeg sagde før, alle sammen afventer med utrolig stor spænding, hvor vi kan se, hvor store udgifter den ene vej, hvor store udgifter den anden vej.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Grete Henius eller en anden repræsentant for Det Konservative Folkeparti, hvor mange skatteprocentpoint Det Konservative Folke-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

parti er villig til, hvor meget Det Konservative Folkeparti er villig til at hæve skatten for at få bevaret Kommunehospitalet.

Så siger Lars Hutters noget i retning af, at det er tankemanipulation, hvis man ikke stemmer for dette forslag. Dertil vil jeg sige det samme, som jeg sagde før om Grete Henius, at det er faktisk videnmanipulation, hvis man ikke prøver at tænke sig lidt om, og hvis man ikke prøver at kigge på det generelle udredningsarbejde, som er i gang, inden man giver instruktionsbeføjelser.

Til Lars Hutters vil jeg afslutningsvis sige: Jo, jeg har sandelig læst den konstitueringsaftale, som både Lars Hutters og jeg var med i, eller som Venstre og Lars Hutters, SOL, var med i, og der står rent faktisk næsten helt oppe i toppen:

»Merudgifter, der eventuelt måtte være forbundet med bevarelsen af Kommunehospitalet, skal finansieres over finansloven.«

Det kan jeg så forstå øjensynlig ikke interessere Lars Hutters længere.

Marlene Krogh (F): Det er til Lars Hutters, jeg har en bemærkning.

Som jeg også sagde, Lars Hutters, så er det altså sådan, at jeg har sagt, at dette punkt er på igen den 11. juni: Hvis jeg oplever, at der sker noget som helst, som kunne minde om, at man vil fraflytte noget som helst fra Kommunehospitalet ... Det er også en garanti, jeg giver her.

Derfor mener jeg med de bemærkninger, som andre også er kommet med, faktisk, det er vigtigt, at vi får den rapport læst igennem, at vi får set på, hvad det er for nogle muligheder, for vi skal meget snart til at se på nogle konkrete ting, hvordan vi kan løse Kommunehospitalets og i øvrigt Sygehusplanens problemer i nogle større perspektiver. Vi skal have løst nogle af de problemer.

Derfor vil jeg så også sige, at jeg står også heroppe og siger til dig, at vi løber ikke fra noget som helst. Vi er enige, Kommunehospitalet skal bevares, men vi vil gerne se nogle af de her papirer og noget af det her udredningsarbejde.

Så vil jeg også lige give en kommentar til dig om, hvad der skete på det HS-møde. På det forrige møde engang i februar havde vi diskussionen om, hvorvidt man skulle standse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

nogle byggerier på Frederiksberg. Der synes jeg, at HS-direktionen gjorde det rigtige: Man valgte at udskyde de byggerier. Man valgte at sige, at det var bedst i forhold til den beslutning, som lå i Borgerrepræsentationen. På den baggrund lagde man op til, at bestyrelsen skulle vedtage eller i hvert fald have en diskussion om, om det var rigtigt eller forkert.

Det er lidt det, der skete igen på sidste møde, hvor det var Frederiksbergs repræsentanter, som rejste spørgsmålet, om man ikke skulle gå i gang med de her byggerier igen. Det er klart, at mange af os kom med en klar tilkendegivelse om, at det kunne godt være, at man skulle det, men de skulle ikke være sikker på, at det her ombygningsprojekt skulle bruges til geriatri. Jeg vil fastholde, at det ikke er sikkert, at det skal bruges til geriatri, selv om man går i gang med nogle af de her ting.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at SF vil også indstille, at tingene bliver behandlet i Økonomiudvalget og bliver hørt i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Indledningsvis en bemærkning til Benhaddou.

Det er ganske rigtigt, at før kommunevalget prøvede Det Radikale Venstre at overbevise den københavnske befolkning om, at det var en god idé, at Kommunehospitalet skulle nedlægges. Vi har prøvet at forklare, at HS Plan 2000 var en fin plan. Efter kommunevalget kunne vi se, at de partier, der var gået til valg på Kommunehospitalets bevarelse, nu havde flertal. Det vil sige, at der forelå en ny situation, som man efter min mening var nødt til at forholde sig til.

Det Radikale Venstre mener fortsat, at HS Plan 2000 er rigtig, og at det er den idé, der skal arbejdes for at fremme. Det er også derfor vi har stillet det forslag, der handler om at bruge Kommunehospitalet som Rigshospitalets medicinske center. Det vil sige, at man kan bevare nogle af de eksisterende funktioner, og så skal der føjes nye funktioner til. Det betyder jo også, at de øvrige medicinske centre får deres geriatri, og det vil jo betyde, at noget af geriatrien så rent faktisk skal lægges ud.

Det er det forslag, som jeg håber også indgår i de beregninger, der foretages. Der skal man så også have i erindring, at der skal foretages nogle store investeringer på Rigshospi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

talet, og de er endnu ikke foretaget, så det skal også med i regnestykket, hvor store investeringer der skal foretages på Rigshospitalet for at lave medicinsk center dér.

Endelig hører der jo så med det forslag, som Grete Henius flere gange har lanceret, som jeg er enig i, at man kan sælge noget fra dér hvor der i dag ligger psykiatri.

Alle de ting er der jo en vis økonomi i, som jeg jo ikke har det totale overblik over, men som jeg dog appellerer om indgår. Det er den løsning, jeg i hvert fald kan byde på, og som jeg håber, at Peter Martinussen nu har hørt, fordi Peter Martinussen jo før konstaterede, at der ikke havde været nogen alternative løsninger. Men der er i hvert fald ingen, der kan beskylde Det Radikale Venstre for, at vi med dette forslag sønderskyder HS Plan 2000. Vi prøver faktisk at fastholde den, og planen bliver fastholdt med dette forslag.

Det, jeg sagde, da jeg var oppe før, var, at jeg prøvede at sammenligne med, hvad vi skal ud i nu, at der kommer en ny dagsorden, og den mener jeg, vi bør arbejde for. Jeg er i hvert fald indstillet på i HS' bestyrelse at arbejde for den dagsorden, der hedder, at der er et flertal i Borgerrepræsentationen, der går ind for Kommunehospitalets bevarelse. Det vil jeg loyalt gøre. Det er da klart, at det ikke er for enhver pris. Men jeg mener også, at det kan lade sig gøre, uden at man er ude i det, der hedder en eksorbitant pris, som medfører store skattestigninger.

Så jeg vil meget appellere om, at man prøver at forfølge sagen i denne ånd.

Bente Møller (Ø): I aften er en ganske særlig aften. Siden HS-planen, det, der dengang hed udkast til HS-plan, første gang blev forelagt og efter en enkelt fodfejl fra SF's side, tror jeg, i første omgang, er det lykkedes at holde totalt politisk fodslag, når det gælder bevarelse af Kommunehospitalet, uanset hvilke politiske holdninger støttepartierne i øvrigt har.

Jeg kan forstå, at det ikke længere er tilfældet, og derfor skal jeg da også forskåne SF for fremover at blive tilbudt at være medforslagsstillere til forslag, som vi andre stiller vedrørende Kommunehospitalet.

Peter Martinussen redegjorde jo ganske rigtigt for, at der er nedsat nogle analysegrupper. Jeg troede i hvert fald indtil i aften, at det gjaldt for de 28 medlemmer af denne Borgerrepræsentation, der repræsenterer partier, der alle sammen som et af deres hovedslogans

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

i valgkampen havde, at de ville kæmpe for at bevare Kommunehospitalet, at det var noget, man stod ved, også uanset hvad denne analysegruppe må komme med af økonomiske regnestykker. SF har så i aften gjort mig usikker på, om det stadig væk er tilfældet.

Grete Henius redegjorde for nogle af de ting, hun tidligere har været inde på, om, hvordan man kunne skaffe økonomisk grundlag for at bevare Kommunehospitalet. Virkeligheden er jo, at de ideer, der har været, er vi aldrig kommet frem med. Jeg ved, at der ligger materiale udarbejdet af et reumatologhold, bl.a. den nuværende professor i reumatologi på Frederiksberg Hospital. Jeg ved, at andre faggrupper har udarbejdet projektforslag til, hvordan man kunne bevare Kommunehospitalet, og også hvordan det økonomisk kunne hænge sammen. Jeg er ikke enig i alle de ideer, der er i de projektforslag, men jeg vil sige, at der har dog været en iderigdom der.

Det er heller ikke politikernes opgave alene at prøve at udarbejde disse forslag. Det er derfor vi har ansat en stab af særdeles velgagerede embedsmænd i bl.a. HS. Det er vel fordi de skal tage de politiske beslutninger til efterretning, og så må de ud fra det komme med nogle forslag til, hvordan verden så hænger sammen.

Jeg har også lyst til at erindre Peter Martinussen om, hvad det var, hans forgænger sagde, da vi for ca. 4 år siden havde HS-loven, dengang det var et lovforslag, til høring i denne Borgerrepræsentation. Da sagde Lars Engberg nemlig, at formålet med HS under ingen omstændigheder var at spare penge – lidt uagtet hvad Frederiksbergs formål med at gå ind i HS har været – at enhver rationaliseringsbesparelse, HS måtte medføre, skulle blive i sygehusvæsenet til at forbedre det.

Det betyder jo i virkeligheden, at når statens bidrag nedtrappes, så burde kommunen være villig til at finde de midler – det vil Enhedslisten i hvert fald gerne være med til at kigge på – så HS ikke bare er en nedskæringsbutik. Ikke sådan at midler bare skal erstattes, hvis der ikke er grundlag for det. Vi ønsker også et rationelt sygehusvæsen.

Så vil jeg sige, at HS-planen har jo været bøjet undervejs af folkelige og politiske protester. Det, der hed udkast til HS-plan, indeholdt ingen fødeafdeling på Frederiksberg Hospital. Det lykkedes Frederiksbergs borgmester og resten af Frederiksbergs Byråd, inden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

HS-planen overhovedet var færdigbehandlet i Københavns Kommune, at få en indrømmelse på, at den fødeafdeling skulle bevares.

Den oprindelige HS-plan indeholdt ingen kirurgi på Amager, hverken ortopædkirurgi eller organkirurgi. Det lykkedes dog at få overbevist også den socialdemokratiske sundhedsborgmester om, at man skal tage borgernes ønsker alvorligt, og derfor har vi nu i dag gudske lov både en ortopædkirurgi og en organkirurgi på Amager.

Når vi når dertil, at denne analysegruppe kommer med forslagene, er det helt sikkert, at vi der vil bevare Kommunehospitalet, vil kigge på de forslag, der er, og også gerne supplere med nogle af dem, vi selv har fremført hen ad vejen, hvis de ikke skulle være med der.

Jeg kan sige, at vi kan ikke i Enhedslisten støtte en udvalgshenvisning, fordi vi synes, det er vigtigt at få givet et signal til de 3 ikke KH-bevaringsbestyrelsesmedlemmer i dag om, at de skal respektere Borgerrepræsentationens flertal.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det ville være rart, det er jeg enig i, at alle i alle sager udadtil talte med én stemme. Jeg ser dette som udtryk for et principielt ønske om det.

Lars Hutters (L): Jeg er enig med Bente Møller fra Enhedslisten i, at det er en meget afgørende aften i kampen om at bevare Kommunehospitalet. Det bliver et helt anderledes signal, Borgerrepræsentationens flertal i aften sender ud til befolkningen, end det, som Bente Møller, Grete Henius, Birthe Nødgaard havde haft af opfattelse der skulle gå igennem i aften.

Jeg kan godt forstå, at Peter Martinussen som formand for HS spankulerer triumferende omkring her i aften. Det er et politisk signal om, og det tror jeg også, man vil notere sig i morgen i pressen, medierne, at nu begynder flertallet for at bevare Kommunehospitalet at smuldre.

Der er ingen som helst tvivl om, at vi, der hele vejen igennem har ment, at det er en usaglig og dybt uretfærdig beslutning, fra i morgen af er nødt til at gå ud og sige til de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

115.000 borgere, som har skrevet under på, at Kommunehospitalet skal bevares, til det enorme flertal, vi ved der hviler i den københavnske befolkning, at nu skal vi i gang igen.

Jeg kan godt sige til Peter Martinussen og Socialdemokratiet: Triumfér ikke for tidligt. Vi vidste godt, at en sådan situation kunne opstå, og vi føler egentlig, at det nu er meget rart efter at have haft fredens kjortel på igen at tage rustningen på og kæmpe imod den svig, som vi så mange gange har oplevet herinde i Borgerrepræsentationen.

Jeg har i øvrigt fundet beslutningsprotokollen frem, som Peter Martinussen omtalte, fra HS-bestyrelsesmødet den 29. april. Under dagsordenspunkt 6, der hed »Godkendelse af indstilling vedrørende køkkenstruktur på Frederiksberg Hospital, levering af mad fra Righospitalet til Frederiksberg Hospital.« – det er sådan en pæn måde at omskrive, at nu lukker man altså køkkenet ude på Frederiksberg Hospital – dukker det så op i beslutningen til allersidst, at de fremtidige muligheder i det medicinske center på Frederiksberg Hospital, herunder også en vurdering af de fysiske forhold ... HS-direktionen skal på næste møde give en orientering og på længere sigt udarbejde en indstilling herom.

Det pågældende forslag til beslutning var overhovedet ikke på dagsordenen. Jamen tænk sig, hvis vi midt under et dagsordenspunkt her besluttede at afsætte overborgmesteren. Så skulle I høre et ramaskrig fra Socialdemokraterne.

Efter min opfattelse er det ikke i overensstemmelse med den måde, arbejdet i de kommunale forvaltninger foregår på, og det mener jeg også, HS' bestyrelse er. Men vi kan da finde ud af det, Peter Martinussen, vi kan jo spørge Indenrigsministeriet, om de mener, at det er en korrekt måde, sådan noget sker på, og så kan vi få afklaret det punkt.

Så vil jeg sige, at i en del af den kamp i den rustning, vi nu har taget på, må de partier, som fortsat mener, at Kommunehospitalet skal bevares – forhåbentlig kan vi stadig væk nå at få samlet et flertal op – politisk samle sig. Fordi Peter Martinussen og Socialdemokratiet tror ikke, at vi har så meget politisk handlekraft, at vi kan sætte os sammen og få drøftet det her igennem.

Til Martin Geertsen fra Venstre vil jeg sige, at det er korrekt, at Venstre har skrevet under på, at vi skal henvende os til Finansudvalget og til regeringen. Det er også derfor jeg i Økonomiudvalget har lagt frem, at overborgmesteren bliver pålagt i de forhandlinger, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

skal være med regeringen, som det allerførste punkt, at der skal forhandles om, at der skaffes en økonomi, så Kommunehospitalet bevares.

Jeg er da glad for, at Martin Geertsen og Venstre står ved det. Så går jeg også ud fra, at de i Økonomiudvalget slutter op, så der bliver et flertal for, at overborgmesteren bliver pålagt det.

Men til personalet på Kommunehospitalet: Fortvivl ikke. Vi har fået dette signal. De kan ikke i morgen nå at få nedlagt Kommunehospitalet. Vi har tid til at få den københavnske befolkning til at forstå, hvad det er der sker, få den københavnske befolkning til at sige til borgerrepræsentanterne herinde: Vi finder os ikke i endnu en gang, at der kommer svigt fra de repræsentanter, de har valgt ind i Borgerrepræsentationen. Selv om det er en svær aften for os, så tror jeg, at vi til sidst vil vinde med befolkningens støtte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til Lars Hutters, at det ville unægtelig være nemmere, hvis det var finansministeren, Lykketoft, man pålagde det.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg har et kort spørgsmål til Lars Hutters og hans malende indlæg her før: Vil det så sige, at Lars Hutters fra denne sals talerstol kan garantere forsamlingen, at såfremt der måtte være merudgifter forbundet med at bevare Kommunehospitalet, så vil Lars Hutters ikke være med, medmindre det bliver finansieret over finansloven?

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg kender ganske udmærket godt konstitueringsaftalen, og det, som Martin Geertsen nu forsøger at sige ligger i konstitueringsaftalen, ligger der ikke.

Det er korrekt, at Venstre har sagt, at hvis ikke det lykkes, så vil de overveje hvordan og hvorledes. Så går jeg ud fra, at Venstre er så troværdig i den måde, de lavede en konstitueringsaftale på, og hvor de så, om man så må sige, i tilgift har fået en borgmesterpost, at de hjælper til med, at det store problem, vi eventuelt kommer til at stå i, bliver løst, ikke at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

man modarbejder fra Venstres side, at vi finder en finansieringsmulighed for Kommunehospitalet, men aktivt hjælper til. Det tror jeg fuldt og fast på, at Venstre vil gøre.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Grete Henius – for et fuldt indlæg.

Grete Henius (C): Lars Hutters sagde, at borgmester Martinussen spankulerede hoverende rundt, nok fordi han havde et eller andet oppe i ærmet, som vi nok skulle få at smage på et eller andet tidspunkt.

Jeg tror nu nok snarere, at når borgmesteren spankulerede hoverende rundt, for det gjorde han faktisk, så var det, fordi han var så stolt over, at han kendte historien om den enøjede kyklop. Det var også fint husket. Jeg kender også nogle, der er enøjede, men jeg kender også nogle, der har to øjne, og så er de til og med blinde på dem begge to, og det er meget værre.

Der har jo været sagt adskilligt heroppe nu. Martin Geertsen har sagt, at han synes, at hele HS-konstruktionen var syg. Det synes jeg ikke, og det synes vi Konservative ikke. Vi har erkendt, at der har været mange problemer, og det vil der selvfølgelig altid være, når man pludselig sætter sådan en ny ting i gang. Men vi er overbevist om, at det nok skal lykkes. Vi er også overbevist om, at det ikke vil vare så frygteligt længe, inden der er fuldstændig styr på det.

Borgmesteren sagde i sin ikke-hoverende tale, at 99 pct. af de fagfolk, man havde spurgt, havde sagt, at det var en god idé at flytte de geriatriske og reumatologiske patienter rundt i øst og vest. Den ene procent var nok dem, jeg kendte. Næh, jeg kender meget mere end 1 pct., som siger det modsatte.

Men nu er det nok ikke borgmesteren ubekendt, at hvis læger og andet overordnet personale her i kommunen ikke smækker hælene sammen og gør honnør, når der bliver sagt noget fra borgmesterhold, ja, så tror jeg godt, de kan glemme at få en ordentlig fremtid eller karriere her i Københavns Hospitalsvæsen eller i Københavns Kommune i det hele taget. Her er der præcedens for, at man skal sige: Javel hr. – ikke minister, men borgmester, og så skal man holde sin mening for sig selv for resten af pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Men jeg kender om ikke 99 pct., så i hvert faldt langt – og jeg understreger langt – over 1 pct. af læger fra København og også udenbys, som siger, at det er en vanvittig idé at flytte geriatriske patienter rundt på alle andre hospitaler end på det center, hvor man nu har ekspertise i at behandle dem.

Hvis man laver en costbenefitanalyse, det er man ikke særlig god til her i kommunen, og det har man aldrig været, men hvis man nu skulle få lyst til at ændre indstilling, så kunne man måske prøve at lave nogle costbenefitanalyser en gang imellem og se på, hvad det vil koste, hvis man flytter patienterne rundt til andre hospitaler, hvor ekspertisen ikke er så stor, og hvor man, gudbevares, siger, at man da nok skal sørge for, at der også kommer eksperter ud.

Men hvad koster det at have folk liggende i hospitalssenge, uden at de kan komme på plejehjem f.eks.? Og her behøver man ikke at sige, at det ikke er plejehjem, vi diskuterer. Jo, det er det også, for det hele hænger sammen.

Vi har overbelægning på hospitalerne, fordi vi ikke har tilstrækkeligt med plejehjem. Til trods for at en plejehjemsplads kun koster 1/3 af, hvad en lavprishospitalsseng koster, så kan man ikke få mandet sig op til at få lavet tilstrækkeligt med plejeboliger. Derfor har vi overbelægning på vores hospitaler.

Så længe vi har overbelægning på vores hospitaler, så har vi plejehjemsindstillede patienter liggende dér, hvis muskler forsvinder, som bliver dårlige og elendige ...
(Afbrydelse). Jo, de gør. De bliver dårlige og elendige af ikke at komme under den behandling og under den pleje, som de bør have. Det er ikke en hospitalsseng, hvor man ligger og bliver passet af sygeplejersker. Det er under genoptræning tilbage til tilværelsen. Uanset om denne tilværelse så skal være i hjemmet eller på et plejehjem eller i en ældrebolig, så er en hospitalsseng ikke et sted at opholde sig. Også derfor er det så glimrende at have Kommunehospitalet, som er gearet til at tage sig af geriatriske patienter.

Hvidovres nye geriatriske center er da utrolig flot. Vi har været ude og se det, og man spurgte mig hele tiden, om jeg ikke syntes, det var flot. Jo, det er meget flot, det er festligt, og det er fancy, og det ligner et stort maleri af Tonny Rasmussen. Og så vil jeg lige indskyde, at han er min yndlingsmaler, så det er ikke kritisk ment.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Men de lokaler kan jo udmærket bruges til alt muligt andet end geriatri. De kunne f.eks. egne sig udmærket til psykiatri, det har vi så hårdt brug for. De, der, som jeg vist sagde i mit indlæg under sidste BR-møde, så udsendelsen om, hvordan psykiatriske patienter lider her i København, vil nok kunne indse, at vi har behov for en ordentlig psykiatrisk pleje, og så kan man jo bruge den afdeling til det.

Der er ikke noget at sige til, at Frederiksberg Hospital gerne vil have et geriatriisk center. Så kan de få genoprettet den elendige bygning, de har, som man agter at anvende til formålet. Men så skal man altså skynde sig at få noget gjort ved den, inden altanen styrter ned. Faldstammer er der heller ikke, badeværelser og toiletter er der heller ikke. Det bliver en dyr affære.

Lad den geriatriiske funktion forblive, hvor den er, det hospital er indrettet til det. Se nu at få sadlet om, bid i det sure æble og erkend, at det var en svipser med den udflytning, og lad Kommunehospitalet være, hvor Kommunehospitalet er, og med den funktion, det har.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var ikke 3. runde, Grete Henius, det lød næsten sådan. Peter Skaarup. Jeg beklager den lille forbytning, der kom til at ske. Det skulle have været Peter Skaarup før Grete Henius.

Peter Skaarup (O): Det har jo nærmest udviklet sig til en konkurrence om, hvem der kan gå herop og sige, om HS er sygt eller ej. Der vil jeg da gerne tilslutte mig de partier, der har været oppe og sige, at HS er sygt.

Alene det at det er nødvendigt, at vi skal behandle et forslag her i dag om at pålægge repræsentanterne noget, er jo sygt. Det er jo sygt, at vi ikke selv i Københavns Kommune, i Københavns Borgerrepræsentation kan træffe beslutninger om vores eget sygehusvæsen, at vi skal omkring det omsvøbsdepartement, man har i HS, hvor det er ved indirekte valg, man laver de her ting. Det er ikke rimeligt, og derfor er HS også sygt. Jeg vil gerne tilslutte mig det synspunkt, som flere har nævnt.

Så er der med hensyn til det udredningsarbejde, der har været nævnt. Jeg ved ikke, om I har været udsat for det samme som jeg, men jeg har været udsat for personer, der må kende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

til nogle delkonklusioner i det her eller måske de endelige konklusioner, der triumferende har sagt til mig: Nå, nu skal I bare høre i næste uge. Så får I at vide, hvilken krank skæbne jeres forslag om at bevare Kommunehospitalet skal lide. Fordi det er jo nemlig sådan, at det hele går i stykker, hele økonomien går i stykker, hvis Kommunehospitalet bliver bevaret.

Altså sidder der nogle med kendskab til de her ting, som på forhånd ved, at det er altså ligesom i den retning, det her går. Det tror jeg også, sundhedsborgmesteren i øvrigt er klar over. Hvis de mennesker, jeg har talt med, kender til det her, så ved sundhedsborgmesteren det også udmærket godt, og hvis han ved det, synes jeg, han skal komme herop og sige det.

Vi har lige fået dagsordenen for Økonomiudvalgsmødet på tirsdag, og der er dette ikke på, der nævnes ingenting om dette. Det er i øvrigt karakteristisk, at Økonomiudvalget, der ellers skulle holdes ajour med beregningerne omkring Kommunehospitalet og konsekvenserne for HS-økonomien af det, på intet tidspunkt er blevet holdt ajour. Det er muligt, man i Sundheds- og Omsorgsudvalget har fået visse ting at vide, men Økonomiudvalget er efter min opfattelse ikke blevet holdt ajour i en form, så det lever op til det, som blev aftalt, da man lavede kommissoriet for udvalgsarbejdet og udredningsarbejdet om det.

Så det, der er sagen, er altså, at der er nogle mennesker, der har en viden, som vi andre, der går ind for at bevare Kommunehospitalet, ikke har på nuværende tidspunkt. De ved altså, at dette vil være en katastrofe, og det er helt tosset, som vi opfører os, at vi vil bevare det hospital. Det synes jeg i og for sig er under al kritik.

Derfor vil jeg opfordre sundhedsborgmesteren eller andre, der måtte have viden om de her ting, overborgmesteren, til at fortælle, hvad er egentlig konklusionerne i det her. Er det et bestillingsarbejde, ligesom det efter vores opfattelse har været i lang tid, for at få nedlagt Kommunehospitalet, jamen så fortæl det. Lad os høre, hvad der ligger i det.

Så vil jeg selvfølgelig sige, at det ikke er med Dansk Folkepartis gode vilje, at SF har indtaget den holdning, de har, men det er klart, at vi vil da være med til at forsøge at snakke med SF om de her ting. Jeg tror også, at SF godt er klar over, at det selvfølgelig er vigtigt for SF at levere varen, nemlig at bevare det Kommunehospital, som vi har været enige om at bevare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Derfor tror jeg fortsat på, at de vil det, men jeg havde hellere set, at SF her i aften havde valgt at melde klart ud og sige: Vi vil bevare det hospital, uanset om det så måtte betyde 0,1 pct. i skatteforhøjelse, eller hvad det i øvrigt måtte betyde.

Det har de ikke valgt, men jeg synes, vi alligevel skal kvittere for, at SF her i dag har sagt, at de vil bevare hospitalet. Hvis SF kan holde Socialdemokratiet fast på det, så er det jo godt, og det kan vi håbe på.

Derfor tror jeg faktisk, at den lignelse, som sundhedsborgmesteren brugte på et tidspunkt, om Sisyfos, der vandrede op og ned ad bjerget og hele tiden mistede sin store klippekul og skulle bære den op igen, er Socialdemokratiet, der kommer til det i den sidste ende. Det håber jeg, det er, sådan at det er Socialdemokratiet, der bliver ved med at bære den her klump op, der hedder, at de vil nedlægge Kommunehospitalet. Men de får den faktisk aldrig sluppet deroppe, så den bliver der.

Derfor tror vi på, at det er Socialdemokratiet, der ender som Sisyfos i denne sag. Grunden til at vi tror på det, er også de meldinger, som vi har noteret med tilfredshed, der er kommet i hvert fald fra Det Radikale Venstre, der jo har sagt, at de står ved, at Kommunehospitalet skal bevares, og at de også vil arbejde i HS for, at det bliver bevaret. Derfor er det selvfølgelig positivt, hvis De Radikale vil undlade at stemme i dag i det mindste.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): I stedet for at tænke på at løfte store sten, vil jeg opfordre Peter Skaarup til at gå hjem og kigge i sit arkiv og dér se, at på udvalgmødet inden påske var orienteringen fra Økonomiforvaltningen rent faktisk på Økonomiudvalgets dagsorden.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare hjælpe Venstre, for de efterlyser åbenbart, hvor meget en bevarelse af Kommunehospitalet eventuelt vil koste, og i så fald om Dansk Folkeparti vil stemme for det.

Jeg har i hvert fald læst lige efter kommunalvalget, at det vil koste omkring 0,35 pct. i skatteforhøjelse. Jeg har læst samme sted, at Dansk Folkeparti accepterede denne forhøjelse, så det kan vi måske få en bekræftelse på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Til Det Radikale Venstre vil jeg sige, jamen altså det, jeg mente med kolbøtte, ikke så meget er det. Jeg har forståelse for, at der kom et flertal for en bevarelse af Kommunehospitalet. Men vi har da også i 34-mands-gruppen Socialdemokratiet, der faktisk går ind for nedlæggelse af Kommunehospitalet, og så har vi Enhedslisten, som går ind for bevarelse af Kommunehospitalet, og der er der ingen af partierne, der har slækket på deres tidligere holdninger.

Derfor synes jeg bare, at Det Radikale Venstre burde ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, selv om der kommer et flertal, burde Det Radikale Venstre ikke have ændret sin holdning på det område. Det synes jeg ikke, man bør gøre på grund af en eller anden konstituering.

Jeg er da også i tvivl om det flertal. Altså jeg satte spørgsmålstejn ved, om flertallet egentlig ligger bag ved bevarelsen af Kommunehospitalet. Prøv lige at tænke over, at Dansk Folkeparti egentlig fik de fleste stemmer på grund af indvandrer- og flygtningeproblematikken. Lad os sige, at det ene mandat var på grund af Kommunehospitalet, men så er de 5 andre da ikke på grund af Kommunehospitalet.

Derfor mener jeg heller ikke, at man kan have sikkerhed for, at Borgerrepræsentationen er sammensat på den måde, at der er flertal for bevarelse af Kommunehospitalet. At Dansk Folkeparti nu har indset, at de ikke kan gøre så meget ved indvandrer- og flygtningeproblemet, og de så tager fat på Kommunehospitalet, er en anden side af sagen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet i 2. runde. Vi går til 3., hvor jeg erindrer om, at taletiden er 3 minutter.

Marlene Krogh (F): Dette er politisk plat. Det er politisk plat at stå og sige, at SF lige pludselig vil springe fra bevarelsen af Kommunehospitalet. Ja, vi er faktisk ret rystede over, at man overhovedet kan finde på at bruge den slags ord. Vi er gået til valg på at bevare Kommunehospitalet, og det står vi ved.

Men SF har også som princip, at vi fastholder, at hvis der er et mindretal, eller der er nogle, der ønsker at få en sag henvist til et udvalg, hvor vi godt kan se, at de her ting kan lade sig gøre inden for en ramme, hvor der ikke vil blive behandlet noget, ja, så vil vi gerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

støtte op om et mindretal og bakke op om, at tingene bliver behandlet på en ordentlig måde.

Jeg synes, Peter Martinussen har rejst en del problematikker omkring budgettet og omkring denne udflytning, som vi overhovedet ikke har fået belyst, og det mener jeg faktisk, vi skal tage hensyn til.

Men jeg vil også godt sige, at hvis det er sådan, at I vil bringe i tvivl, at SF mener, at vi skal have bevaret Kommunehospitalet, så vil jeg gerne have en afstemning nu om, at vi som princip vedtager det, der står, og så sender den i udvalg bagefter. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Borgmester Peter Martinussen: Må jeg bare sige til det sidste, at jeg ved ikke, om det overhovedet formelt kan lade sig gøre. Men jeg synes ikke, der er nogen grund til det. Det er markeret, hvad partierne mener om Kommunehospitalet. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om det, jeg er i hvert fald ikke, og Lars Hutters er heller ikke, er jeg sikker på. Peter Skaarup har analyseret os stort set alle sammen, så han ved det også.

Så der er ikke rigtig grundlag for nogen afstemning. Der er grundlag for at sende denne sag i udvalg og så vente på det analysearbejde, som stort set er færdigt. Det var egentlig det, der kaldte mig på talerstolen, fordi det er lidt svært, når Peter Skaarup i et langt indlæg, hvor han analyserer både sine egne – og det skal han jo have lov til – og andres bevægelse til at mene det ene og andet, nærmest får skabt en myte om, at dette analysearbejde omkring HS' økonomi foregår i dølgsmål, og nogle ved mere end andre.

Jeg håber i hvert fald, at de embedsmænd, der har arbejdet konkret med det, ved mere om det end jeg, og det tror jeg, de gør, også mere end Peter Skaarup, håber jeg, og det er ikke nogen uvenlighed.

Jeg vil godt sige, at analysearbejdet er foregået fuldstændig efter den tidsplan, der er vedtaget. Der har været orientering i Økonomiudvalget, der har været orientering i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og dette udvalg har endda sagen på dagsordenen på mandag, i tillid til at man i overensstemmelse med tidsplanen vil have den første delrapport færdig til os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så der er ingen grund til, heller ikke på dette område, at skabe nogle af de myter, som Grete Henius og andre kan løbe videre med og påstå, at tingene er også så og så forfærdelige ... (*Afbrydelse*). Jeg skal nok komme tilbage til Grete Henius' myter, hvis jeg får lov, ørenlyd – det er ikke kun øjnene, man skal bruge, også ørerne. Lad os nu få lov til, Peter Skaarup, stille og roligt at kigge på, hvad det rent faktisk koster, hvis man vil bevare Kommunehospitalet, så man kan træffe beslutningerne ikke ud i et tomrum eller på sådan en 1. maj-facon, som Lars Hutters gerne vil, men realistiske, ordentlige beslutninger, der er veldokumenterede og hænger sammen.

I virkeligheden har Peter Skaarup og Dansk Folkeparti jo til dato været det parti, der var tættest på at vende ansigtet til musikken ved at sige: Koster det penge at bevare Kommunehospitalet, så er vi villige til at udskrive skatteregningen. Det er som sagt et fair synspunkt, det sagde jeg i 1. runde og vil gerne gentage her. Jeg skal nok lade være at rose Peter Skaarup mere, hvis han bliver utilpas af det. Men det er da et fair synspunkt for pokker.

Men det hviler altså også på nogle økonomiske betragtninger, og derfor tror jeg, Peter Skaarup vil være enig med Marlene Krogh og mig i, at der er ingen grund til at stemme i aften. Der er grund til at kigge på det her og få det ordentlige grundlag for den endelige beslutning, hvor vi også kan regne økonomien med.

Til Grete Henius vil jeg bare sige: Lad os nu lade være at høre alle de her falbelader, Grete Henius. Inden Grete Henius nu på mandag finder ud af, at det er Grete Henius, der har opfundet, at de plejehjemsindstillede, færdigbehandlede hospitalspatienter skal fjernes fra hospitalerne, så vil jeg lige erindre Grete Henius om, hvad der skete for ikke så mange dage siden, nemlig i mandags – eller var det tirsdag, det var tirsdag morgen, hvor udvalget fik en orientering ... (*Afbrydelse*). Jamen det er på åben dagsorden på mandag, så jeg må godt referere det her. Det kan stå i avisen i morgen, uanset om Grete Henius når at sige det eller ej. Det er bare for, at Grete Henius ikke også om dette forslag som så meget andet skal sige: Det er også noget, jeg har tænkt i mange år.

Der er faktisk en aftale på vej mellem HS og Sundhedsforvaltningen, hvis ellers vi godkender den i udvalget og her i Borgerrepræsentationen, om at få disse patienter, disse færdigbehandlede mennesker væk og ind på de plejehjem, hvor de skal være, eller få dem til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

vente andetsteds. Det ved Grete Henius godt, og det hænger sammen med dette, Grete Henius, fordi økonomien hænger sammen. Det er sådan set bare det, vi beder Grete Henius og andre forholde sig til.

Så vil jeg slutte af med at sige tak til Lars Hutters for det tætteste, man vel kan komme på en undskyldning fra Lars Hutters' side. Jeg har ikke nogen ambitioner om at nå tættere. Lars Hutters fik læst op af beslutningsprotokollen, så hele Borgerrepræsentationen kunne høre de 2 forløsende ting.

For det første, at det var en enig bestyrelse, der traf denne beslutning som en del af den samlede beslutning om Frederiksberg Hospital og køkkenet, og det hænger sammen.

For det andet står der intet i den beslutning om, at der skal flyttes geriatri ud fra Kommunehospitalet. Jeg er villig til at lade det prøve ved Indenrigsministeriet, Statens Luftfartsvæsen, Ombudsmanden, Menneskerettighedskommissionen eller hvor Lars Hutters ellers vil.

Men jeg siger tak for undskyldningen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror ikke, det sidste bliver nødvendigt.

Bente Møller (Ø): Nu er det jo sådan i de fleste forsamlingsordener, at man ikke træffer beslutning om noget, der ikke er på dagsordenen.

Derfor traf HS-bestyrelsen heller ingen beslutninger vedrørende Frederiksberg Hospital og geriatri og reumatologi, det kunne den nemlig ikke, for sagen var ikke på dagsordenen, heller ikke nogen beslutning om, at den skulle på dagsordenen næste gang. Der var nogle, der begærede det, og jeg kunne aldrig finde på at afvise, at man kunne få optaget det på dagsordenen, man skulle have lyst til at få optaget.

Vi har da også det princip i Enhedslisten, at hvis der er et formål med at sende sager i udvalg, nemlig at der mangler oplysninger, så sender vi gerne sager i udvalg. Denne sag er vi mange, der vurderede ikke manglede oplysninger, for ellers var vi jo ikke gået til valg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

kamp på, at vi ville bevare Kommunehospitalet. Altså havde vi savnet oplysninger dengang, så havde vi jo ikke lavet sådan et valgkampslogan.

Så vil jeg lige give Martin Geertsen lidt signal om, at der også er noget, vi er enige med Venstre i. Vi er enige med Venstre i, at HS-konstruktionen er en syg konstruktion, fordi den har en indirekte valgt bestyrelse og ikke en direkte valgt politisk ledelse.

Derfor synes vi da også, det er underligt, vi skal bruge en instruktionsbeføjelse. Men sådan er det jo altså så med denne konstruktion, som er skruet sammen uden hverken Enhedslistens eller Venstres medvirken.

Om HS kan komme til at omfatte amtet vil jeg sige, at for os gælder det, at et sygehusvæsen, der er fælles for Storkøbenhavn, hænger snævert sammen med en hovedstadsreform, som vi meget gerne ser kommer. Vi er ikke interesserede i at udvide den indirekte selskabsdannelse.

Så kan vi heller ikke forstå, hvorfor sundhedsministeren vælger at fokusere så meget på hovedstaden og hovedstadens sygehusvæsens problemer, fordi dem, man kan finde i Sygehuskommissionens rapport om det her, er jo ikke meget forskellige fra, hvad man kunne finde, hvis man begyndte at kigge på det jyske sygehusvæsen samlet f.eks. Der kunne garanteret også opnås adskillige rationaliseringsgevinster, hvis det var det, man var ude på.

Det vil også være vores partis politiske signal på Borgen, at der er ingen grund til at kigge enøjjet på sygehusvæsenet i hovedstaden. Hvorfor ikke få nogle visioner for sygehusvæsenet i hele landet, hvis man får nogle gode ideer?

Ja, så vil jeg ikke trætte forsamlingen mere. Jeg vil sige om dette med, hvad man skal gøre med afdelinger, man ikke måtte få brug for, at man kunne jo højne standarden på de sengestuer, vi har, ved at folk skulle ligge lidt mindre tæt, eller man kunne, ligesom man gjorde på Herlev, da amtet havde forbygget sig, lade nogle etager i toppen stå tomme, hvis man ikke har brug for dem.

Lars Hutter's (L): Peter Martinussen mener fortsat ikke, at der er noget problem i det, der blev besluttet under dagsordenens punkt 6, hvor der jo helt klart står, at man besluttede at give et pålæg til HS-direktionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Det, der i hvert fald er at sige til det, er, og det vil jeg da meget gerne have, hvis Peter Martinussen kan aflive, at man nu rent faktisk har sat det i gang igen på de implicerede hospitaler, Frederiksberg Hospital og Kommunehospitalet. Det er i hvert fald blevet forstået på den måde.

Men som jeg allerede sagde indledningsvis: Efter min opfattelse er dette ulovligt. Efter min opfattelse, jeg vil så gentage, hvad jeg sagde i anden omgang, er det Indenrigsministeriet, der afgør det.

Jeg tror, Peter Martinussen og i hvert fald undertegnede har det bedst med, at man undersøger, om der kan træffes beslutning under et dagsordenspunkt, som vedrører noget helt andet end det, der står på dagsordenen. Det synes jeg, at Peter Martinussen må være interesseret i at få afklaret. Derfor er det klart, at jeg efter denne ordveksling går til Indenrigsministeriet for at få det afklaret.

Med hensyn til rapporter har Peter Martinussen jo heller ikke ret i, at tidsplanen er holdt. Alle medlemmer af Økonomiudvalget inklusive overborgmesteren og inklusive Peter Martinussen selv ved, at da det pågældende kommissorium for rapporten blev udarbejdet i Økonomiudvalget, blev det klart lagt fast, at i ugen efter påske skulle rapporten behandles i Økonomiudvalget.

Derudover blev der givet tilsagn, fordi der i selve kommissoriet står, at det er pålagt embedsmandsgruppen at udarbejde alternativer til, hvordan Kommunehospitalet skal bevares, om, at Økonomiudvalget skulle underrettes om arbejdet. Det sidste er ikke sket.

Jeg er også spændt på at se, om kommissoriet er gennemført, med henblik på, om embedsmandsgruppen har udarbejdet alternativer til, hvordan og hvorledes Kommunehospitalet skal bevares. Jeg synes, jeg kan høre på det, som Peter Martinussen i aften har sagt, at Peter Martinussen spørger flertallet: Hvordan vil I have bevaret det? – når Peter Martinussen udmærket godt ved, at kommissoriet pålagde embedsmandsgruppen at udarbejde alternativer, men det er ikke sket.

Det bliver ret interessant, og der er en vis form for politisk storvask, der i givet fald skal gennemføres både i Økonomiudvalget og efterfølgende i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Man skal nok spørge den embedsmandsgruppe, om den har fået nogen som helst politiske direktiver om at se bort fra, at der skal udarbejdes alternativer til, hvordan Kommunehospitalet skal bevares. Det bliver meget interessant. Jeg ser frem til det, og det kan det flertal, som jeg helt sikkert tror, der er i Borgerrepræsentationen med SF, se frem til.

Så vil jeg da egentlig godt have lov til at støtte SF's ordfører. Det kunne godt være, vi skulle rense luften i aften ved, at vi gennemførte en afstemning om, at der blev givet en instruktion til de 7 HS-medlemmer, men at man sendte selve instruktionsbeføjelsen til yderligere overvejelser i udvalget. Det synes jeg ville være helt korrekt og fair, sådan som det blev efterspurgt fra SF's ordfører.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om det vil jeg sige, at det må være sådan, at enten vedtager man en udvalgshenvisning, eller også forholder man sig til forslaget, som det ligger. Sådan er det i min optik ... (*Afbrydelse*). Nej, men jeg siger, at sådan er det i min optik.

Peter Skaarup (O): Vi kunne blive ved med at snakke om det her hele aftenen. Nu kender vi sådan set godt hinandens synspunkter, ser det ud til. Jeg har i hvert fald forstået, hvad alle partier mener, og jeg har også forstået, at SF godt nok gerne vil bevare Kommunehospitalet, men de er måske ikke helt med på at sende så klare signaler, som i hvert fald Dansk Folkeparti godt kunne ønske sig.

Men det er også klart, at hvis SF kommer med det forslag, at de godt vil stemme for deres eget forslag i dag – det burde de jo egentlig også gøre – og derudover gerne vil have en udvalgshenvisning, så er Dansk Folkeparti ikke til hinder, så vil vi godt være med til det. Men det forudsætter så, at SF kommer med nogle klare signaler og klart tilkendegiver, at de stadig væk vil bevare Københavns Kommunehospital. Det håber jeg.

Jeg håber også, at de andre partier, der i hvert fald efter kommunalvalget sagde, de ville bevare Kommunehospitalet, også står ved det. Jeg tror, man vil lide en krank skæbne, hvis ikke man gør det, for der er ikke nogen tvivl om, hvad den københavnske befolkning mener om det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så vil jeg sige noget til CD, selv om jeg egentlig havde besluttet mig for ikke at kommentere det, fordi igen kan vi jo snakke hele aftenen om det her og tolke et kommunalvalgresultat, hvad folk stemte for og imod, og om nejdet i 1993 var begrundet i de 4 undtagelser eller hvad det var. Altså det kan vi diskutere en helt ny aften.

Så derfor vil jeg bare sige til Benhaddou, at det stod i Dansk Folkepartis valgprogram, at vi ville bevare Kommunehospitalet, og det gør det stadig væk, og det holder vi fast ved. Derfor er vi meget markante på dette punkt, og det vil vi blive ved med helt til debatten er slut og hospitalet er bevaret.

Grete Henius (C): Altså hvis ikke det var, fordi det var så sørgeligt, så er det jo faktisk ganske spændende, for nu ikke at sige rørende, at se borgmesteren, når adrenalin og endorfiner pumper rundt i kroppen på ham i fuldstændig iver efter at få fortalt, hvor håbløst dyrt det vil være at bevare Kommunehospitalet.

Hør nu her: 80-90 pct. af omkostningerne ved et hospital af denne art som Kommunehospitalet er personaleomkostninger. Det er muligt, at man mener, der er for meget personale på Kommunehospitalet. Jeg ved det ikke. Jeg siger ikke, der er. Jeg siger, det er muligt, der er nogle, der mener, at der er det. Hvis det er tilfældet, så er det jo for udygtigt, at man ikke har grebet ind over for det forhold for længe siden. Så måtte man jo have fyret noget personale og bedt det tilbageblevne om at løbe lidt stærkere.

Som man stiller det op og idelig har stillet det op, så er det jo som om man mener, at hvis bare man kan sprede de hundreder af patienter, der er på Kommunehospitalet, ud andre steder, så lader de sig passe næsten gratis alle andre steder. Det er da ikke gratis, fordi man flytter dem til nogle andre hospitaler. Det er muligt, man kan spare noget på varme-regningen, fordi én radiator jo alligevel står tændt måske, og der kan være andre marginale omkostninger. Men det er jo netop disse marginale omkostninger, vi har forsøgt at få dækket ind gennem følgende:

Lad være at bruge penge på at renovere bygningen på Frederiksberg Hospital. Sælg den bageste del af grunden. Brug de bygninger, der allerede er renoverede, f.eks. på Hvidovre,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

til noget andet, som man alligevel er i færd med og har planer om at bruge penge på et andet sted.

Alt i alt vil man rigeligt kunne få dækket den marginalomkostning ind, som ligger i at bevare Kommunehospitalet. Og som sagt, hvis man mener, at der er for mange mennesker på Kommunehospitalet, det er ikke mit indtryk, men hvis man, altså ledelsen, styrelsen, forvaltningen mener, der er for mange, jamen så se at få ordnet det forhold, for så er det jo det, der er noget galt med.

Martin Geertsen sagde på et tidspunkt, at instruktionsbeføjelsen skulle man ikke bruge, for det var udemokratisk. Jamen jeg synes da netop, det er demokratisk, at det er en demokratisk valgt forsamling, der i virkeligheden er med til at bestemme, hvad der foregår i HS. Det er altså ikke en lille, sammenspist bestyrelse. Vi har i bestyrelsen, i hvert fald de 7, der sidder der valgt for København, værsgo at rette os efter, hvad den demokratisk valgte forsamling, nemlig de 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen, beslutter.

Peter Martinussen og også Martin Geertsen har været inde på, at det ville være så og så dyrt, og hvor meget vil De Konservative være med til at sætte skatten op? Det vil vi ikke, for vi mener, vi har belæg for vores påstand om, at det ikke vil komme til at koste noget ekstra at bevare Kommunehospitalet.

Jeg vil gerne lige pointere, at vi vil stemme for vores eget forslag, naturligvis, om allerede i aften at pålægge de 7 medlemmer af HS' bestyrelse at sikre eller arbejde for en bevarelse af Kommunehospitalet. Samtidig vil vi gerne gå ind for, at vi får sagen yderligere belyst og drøftet i de behørigt udvalg.

Jens Johansen (F): Der er tilsyneladende tvivl om, hvad SF mener i denne sag. Vi står ved det forslag, vi har været med til at stille. Vi synes også, at det er en god idé at få spørgsmålet belyst i udvalget ved en udvalgsbehandling og at få belyst de økonomiske konsekvenser og at få set på sagen i udvalget af alle de gode grunde, som borgmesteren for sundheds- og omsorgsområdet har nævnt. Det er helt klart et ønske hos et mindretal herinde at få sagen i udvalg, og det vil vi meget gerne være med til at imødekomme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Men da der er tvivl om, hvad SF mener, så vil vi altså gøre det helt klart, og det gør vi ved at sige, som ordføreren gjorde, og som jeg nu gentager, at vi vil gerne se dette forslag til afstemning, og vi vil stemme for det, som vi har stillet forslag om, og vi vil derefter gerne være med til en udvalgshenvisning.

Hvis overborgmesteren, formanden mener, at det ikke er muligt at sende et spørgsmål med de gode begrundelser, der er rejst fra sundhedsborgmesterens side, til udvalgsbehandling, så må udvalget finde ud af rejse spørgsmålet på en anden måde.

Det blev sagt af sundhedsborgmesteren, at det ikke er nødvendigt at tage en afstemning her. Det lyder fra de øvrige partier i det flertal, som SF indgår i, som om det er nødvendigt. Jamen så er det nødvendigt. Det tilslutter vi os. Sådan er det.

Hvis det er en enten-eller-afgørelse, der lægges op til fra formandens side, at enten er der afstemning om forslaget, eller også er det udvalgshenvisning, så skal der ikke herske nogen tvivl om, at rækkefølgen af udvalgshenvisning og afstemning vil være afgørende for, hvordan SF's Gruppe vil stemme. SF's gruppe vil stemme for en udvalgshenvisning, hvis den følger efter en afstemning om forslaget, men vil stemme imod en udvalgshenvisning, hvis den kommer forud for en afstemning om forslaget.

A. Benhaddou (D): Jeg må indrømme, at jeg blev totalt forvirret af SF. Det kan godt være, at jeg er den eneste.

På det ene tidspunkt mener de det ene, på det andet tidspunkt mener de noget helt andet. Lige pludselig er SF blevet så svagt, at de åbenbart lader sig styre af andre partier rundt omkring. Lige pludselig ændrer de holdning, fordi de opfatter, at der er en eller anden stemning blandt andre partier. Det er højst betænkeligt af et så stort, velrenommeret dansk parti, som SF er.

Det er da rigtigt nok, jeg kan da godt se, at Dansk Folkeparti går ind for bevarelse af Kommunehospitalet, det har jeg aldrig udtalt mig imod. Men jeg siger bare, at jeg er i tvivl om, om alle de stemmer, som Dansk Folkeparti har fået, har de fået på grund af Kommunehospitalet, for borgerne havde jo Solidarisk Alternativ at stemme på, hvis det udelukkende var Kommunehospitalet, de skulle stemme for eller imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Desuden skal jeg minde om, at vi behøver ikke at male fanden på væggen konstant. Der er lige kommet en undersøgelse af HS kontra Københavns amt og Frederiksborg Amt og alle de omkringliggende amter, og der er altså kortere ventelister i HS-området end i de forskellige amter.

Jeg håber, at SF forsøger på at se virkelig på denne sag som mere alvorlig, end den er, fordi det, der er tale om fra mit synspunkt, er netop det, at man går ind og faktisk kræver den ene repræsentant for et partis rettigheder. Selv om han går ind for nedlæggelse af Kommunehospitalet, så vil man ved en vedtagelse af dette forslag sige til vedkommende: Du har ikke ret til at stemme.

Det er ligesom at sige til mig som CD'er i et eller andet stående udvalg, at det kan vi lige så godt få vedtaget, jeg må ikke stemme efter mit partis overbevisning. Det beslutter flertallet i Borgerrepræsentationen ved et eller andet mærkeligt spørgsmål, vi får op på et eller andet tidspunkt.

På samme måde mener jeg, at vi her i Borgerrepræsentationen har konstitueret os frem til nogle bestyrelsespladser, som er besat af forskellige politiske partier. De har hver deres politiske overbevisning om dette emne. Derfor kan vi ikke kræve af dem, at de skal stemme på en bestemt måde.

Til gengæld er jeg helt sikker på med de udtalelser, som sundhedsborgmesteren er kommet med, at han slet ikke tør gå ud og nedlægge disse afdelinger. Det siger sig selv, selv med den hede debat, vi har haft, at de afdelinger ikke bare bliver nedlagt, det ved enhver herinde.

Derfor synes jeg, at dette forslag er bare for at skabe en eller anden debat. Det gjorde vi også forleden dag, da overborgmesteren skulle til forhandlinger sammen med indenrigsministeren. Da skulle vi pålægge med 28 kontra 27 stemmer. Det var simpelt hen bare et show, vi skulle have den dag, og det skal vi åbenbart også have i dag.

Hvordan kan vi blive ved? Vi ved, at de afdelinger ikke bare sådan bliver nedlagt, for det er da klart, at Borgerrepræsentationen ikke vil gå imod flertallet i København. Derfor ved vi, der er nogle forhandlinger i gang om at få løst det problem. Lad os afvente de rap-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

porter, lad os afvente ministerens høringer sammen med Københavns Amt, og så kan vi tage en beslutning senere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet i denne sag. Forhandlingerne er afsluttet.

Der er stillet forslag om ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, forudsat at vi skal stemme; det skal vi lige konstatere. Der er stillet forslag om henvisning til Økonomiudvalget af sagen med høring af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og jeg skal høre, om der ønskes afstemning om det ... (*Tilråb*: Ja). Det gør der ... (*Afbrydelse*). Jeg tror, Martin Günter vil være enig med mig i, at når der er en sag til behandling og der er ønske om udvalgshenvisning, så tager man stilling til det først. Bliver det vedtaget, går sagen i udvalg, bliver det forkastet, tager man stilling til selve sagen. Der er til mig ikke indleveret fra SF's Gruppe eller andre alternativer til det forslag, der ligger her. Derfor tager vi stilling til udvalgshenvisningen først ... (*Afbrydelse*). Jo, sådan er det. Jamen Grete Henius, så måtte jeg have modtaget det under forhandlingerne. Der ligger ét forslag, og om det forslag er der stillet forslag om henvisning til Økonomiudvalget med høring af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og det sætter vi til afstemning nu.

4) 255/98

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Pr. 1. juli 1998 skal der nedsættes beboerklagenævn i alle landets kommuner. De nye beboerklagenævn får karakter af en slags minidomstole, som skal træffe afgørelse om uenigheder mellem lejere og udlejere inden for den almene boligsektor.

Formålet er at styrke beboernes retssikkerhed ved at give dem en klagemulighed, der ligner den, som lejerne i det private udlejningsbyggeri har i huslejenævnene. Nævnene skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

være et hurtigt, billigt og nemt alternativ til en domstolsbehandling, der jo kan være både kostbar og langvarig.

Beboerklagenævnene bliver da også opbygget på samme måde som huslejenævnene. Der kommer til at sidde en repræsentant for både lejere og udlejere med en uvildig opmand som formand for nævnet. Her i København er det hensigten at bede Byretten om at udpege en dommer til at varetage formandshvervet.

Selv om beboerklagenævnenes virksomhed altså kommer til at ligne huslejenævnenes, er der alligevel nogle sagstyper, som ikke er sammenfaldende. Beboerklagenævnene får således ikke kompetence til at afgøre spørgsmål om huslejens størrelse, hvorimod sager om vedligeholdelse og istandsættelse ved fraflytning falder inden for nævnenes område. Hidtil har lejerne i det almene byggeri måttet gå til domstolene med sådanne sager.

Derimod får beboerklagenævnene adgang til at behandle sager om husordensovertrædelser. Det er en sagstype, som huslejenævnene ikke har kompetence til at behandle i det private byggeri.

Personligt finder jeg det ganske spændende, hvorledes nævnene håndterer disse sager. I alle de år, hvor jeg stod for administrationen af de kommunale ejendomme, har jeg haft ret store problemer med de gener, som beboerne af og til påførte hinanden. Navnlig fordi det i den sidste ende var op til udlejeren at forsøge at løse sagen, måske ved at gennemføre en udsættelsessag ved Boligretten. Jeg har erfaring for, hvor vanskeligt det er at gennemføre disse sager, og det har ikke været lettere i det almene byggeri.

Kultur- og Fritidsforvaltningen har fundet det vanskeligt at vurdere, hvor mange nævn det vil være nødvendigt at etablere i København. Forvaltningen regner med, at arbejdsbyrden i nævnet skal svare til den arbejdsbyrde, der er i de eksisterende huslejenævn. Men i den sidste ende afhænger det jo af sagernes antal og indhold. Det forventes f.eks., at husordenssagerne bliver ganske tidkrævende, men det er på forhånd umuligt at udtale sig om, hvor mange sager der vil blive indbragt.

Så indtil videre foreslås der nedsat et beboerklagenævn i København, og så må vi se, om det er tilstrækkeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

Med hensyn til sekretariatsbetjening regner vi med at høste lidt stordriftsfordele ved at placere nævnet sammen med huslejenævnene. Men der skal selvfølgelig tilføres noget personale.

5) 262/98

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Dette møde havde i lighed med de foregående BR-møder ikke mange minutter på bagen, førend de ærede medlemmer begyndte at sidde lidt uroligt på deres stole og bevæge sig rundt i salen og de tilstødende gemakker.

Det er ganske rart at have den her mulighed for at bevæge sig lidt rundt, det synes vi vel alle. Ikke desto mindre er det, som om et flertal af partier her ikke mener, at den mulighed nødvendigvis behøver at gælde børn, og det er børn i den allermest aktive alder. Ellers kan jeg umuligt forestille mig, at et forslag om etablering af en busløsning på Christianshavn ville være nået så langt som her til salen.

Busløsning eller »Rumlepot«, som det også kaldes – så poetisk et ord for så prosaisk en løsning: 22 børn fastspændt i en bus. Forstå mig ret. SF har intet mod, at fritidshjemsbørn kan blive kørt rundt til spændende steder i busser. Vi ville såmænd gerne, hvis kommunen havde mulighed for at udstyre hvert eneste fritidshjem med en bus, der kunne køre dem til udflugtsmål.

Men her er der tale om, at bussen skal agere grupperum. Denne bus skal rumme børnenes mulighed for indendørsaktiviteter. Selv om man kan synes, børnene har godt af frisk luft og jo bare kan være udenfor, er det vel de færreste, som ikke også synes, at der pædagogisk også er behov for nogle indendørs aktiviteter til de her børn, ligesom de sundhedsmæssige konsekvenser af mange børn på få kvadratmeter efterhånden vel også må være velkendte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Men, vil forsvarerne sige, der er jo ingen mulighed for at udbygge institutionen. Det er et ynkeligt argument, i lyset af at vi har haft minimum 6 år til at forudse situationen. Selv i sammenligning med alle de andre midlertidige løsninger på kapacitetsproblemer på institutioner og skoler, som her i kommunen skyder op som paddehatte i form af barakker og pavilloner, er denne dog den værste.

Hvorfor undersøger vi ikke muligheden for, at en af de børnehaver, der er beliggende på Christianshavn, bliver etableret som udflytterbørnehave, og at lokalerne derefter bliver overdraget til fritidshjemmet?

Lad nu ikke alle de pæne ord om børns forhold være tom snak. Giv Københavns børn en mulighed for gode forhold i deres fritidshjem. Så kan det også være, vi slipper for at reparere på nogle af de værste dårligheder i fremtiden.

Med disse ord vil jeg gerne aflevere mine ændringsforslag, som er blevet delt ud. Men jeg vil gerne have, at det andet ændringsforslag i stedet for bliver et pålæg til U&U-forvaltningen om at undersøge mulighederne for at etablere en udflytterbørnehave, og man så overdrager børnehavens areal til et fritidshjem.

Taner Yilmaz (A): Vi i Socialdemokratiet støtter indstillingen, fordi ordningen er afprøvet og har vist sin berettigelse siden 1995, og fordi den tager udgangspunkt i institutionens og forældrenes ønsker, hvilket vi lægger rimelig stor vægt på. Også fordi det, selv om det måske er lidt besværligt, er vanskeligt at etablere fritidshjemspladser på grund af de beskedne friarealer, der er til rådighed i Københavns Kommune.

Når SF siger f.eks. at få dem som overbygningsskoler, at de vil gerne imødekomme forældrenes og skolernes ønsker, så taler du netop i denne sag imod forældrenes ønsker, fordi det er faktisk forældrene og institutionen, der ønsker at gennemføre den ordning. Så kan vi ikke forstå, hvorfor SF nu går imod den tanke.

Her vil jeg også gerne understrege, at når forældrene får tilbudt pladsen, har de altså mulighed for at vælge fra. Det kommer heller ikke til at påvirke deres placering på ventelisten. Så det vil sige, at det er altså ikke en tvangsordning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

I øvrigt er der selvfølgelig også adskillige forældre, der ønsker netop denne form for ordning med hensyn til deres børn, fordi de kan få lidt andre udfoldelsesmuligheder i stedet for de friarealer, de ellers kunne have fået.

Så derfor kan vi ikke gå ind for det ændringsforslag, der kommer fra SF. Generelt støtter vi selvfølgelig også evalueringen, men samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at der er en evalueringsrapport, der er udarbejdet af det daværende Socialudvalg, som faktisk udkom i 1997. Jeg skal bare ridse nogle af tingene op.

Ifølge evalueringen kan det konkluderes, at busordningen faktisk er meget god. Børnene nyder at komme ud i naturen, børnene får større råderum og bliver naturligt trætte. Børnene har tættere kontakt med de voksne osv. Som afslutning på evalueringen står der, at busordningen udgør en lovende og perspektivrig institutionsform. Dermed er ordningen et glimrende supplement til det almindelige daginstitutionstilbud til gavn og til glæde for børn, forældre, personale og ledelse.

Derfor kan vi ikke se nogen hindring for, at ordningen skulle kunne føres ud i livet.

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er rigtigt, hvad Taner Yilmaz siger, at forældrene er blevet spurgt. Men man kan ikke sammenligne det med en høring, f.eks. om spørgsmålet om overbygningsskoler. Forældrene er blevet spurgt, om de vil acceptere denne ordning, og det har de så gjort. Men de er jo ikke blevet spurgt, om de ikke hellere vil have et almindeligt fritidshjem, og det tror jeg egentlig, forældrene hellere vil have.

Denne situation, hvor man laver de her busser, er nogle nødløsninger, hvor man så kan få forældrenes accept af det. Men det er meget ringe løsninger, som Enhedslisten absolut heller ikke støtter. Dermed støtter vi de ændringsforslag, som SF har fremsat.

I fremtiden bør man lægge sig i selen for at undersøge, om man kan lave nogle rokader i stil med ændringsforslaget, nemlig at prøve at se, om man ikke kan lave nogle udflytterbørnehaver og så placere fritidshjemmene i børnehaverne. Det er nemlig et problem at lave udflytterfritidshjem, fordi børnene på fritidshjem er der så kort tid, så det er synd, de skal køre i bus frem og tilbage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Derimod tror jeg, der er bred enighed om, at udflytterbørnehaver generelt er pragtfulde og et godt tilbud til børnene. Men det kræver jo klart de her rokader, forhandlinger mellem Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvis man skal nå til de her løsninger, som jeg egentlig synes er mere ideelle.

Tine Peters (V): Venstre kan godt støtte op omkring de her rumlepottes, de såkaldte busløsninger.

Som Taner Yilmaz var inde på omkring frivillighed, så synes vi, det er meget interessant, at man underkender netop dette ønske fra forældrene, fra lederne af institutionen og institutionen selv.

Som Per Bregengaard er citeret for før: Hvorfor høre, når man ikke vil lytte? Så er der måske nogle, der er lidt mere realistiske end Enhedslisten og SF og sætter tæring efter næring. I stedet for bare at brokke sig og være kritisk over for de løsninger, der kommer på et pladsproblem, viser de, at de kan støtte nogle alternativer, selv om det ikke lige betyder nybyggeri.

Venstre ikke støtte op omkring de her ændringsforslag fra SF. Vi mener godt, at det sidste, som omhandler evaluering, er noget, vi kan støtte på et tidspunkt, hvis det viser sig, at det er nødvendigt.

Men vi mener i første omgang, at vi skal pålægge UU-forvaltningen at fremkomme med det materiale, der allerede foreligger. Vi kan kigge på det materiale, som allerede er udarbejdet om busløsninger for børnehaver og daginstitutioner. Hvis vi så mener, det er nødvendigt at have en evaluering, så kan det godt være, vi skal se lidt bredere på hele området og ikke kun på den her busløsning på Christianshavn med de 22 elever, men på nogle af de andre løsninger, som også er der.

Louise Frevert (C): Egentlig er der vel ikke så meget mere at sige for De Konservative i denne sag, fordi der er blevet sagt meget fornuftigt af både Socialdemokraterne og SF her.

Det er blot for at markere, at vi også synes, det er en god idé med de her rumlepottes. Vi synes, det er dejligt, at der er mulighed for at tage hul på alternative måder at få passet sine

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

børn på, de kommer ud i frisk luft osv., også for at tilkendegive, at vi absolut ikke kan støtte op om SF's ændringsforslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er stillet et ændringsforslag af Charlotte Wieth-Klitgaard fra SF, og det består af 4 pinde. Nr. 2 pind skal erstattes med følgende ... (*Afbrydelse*). Undskyld, det har vi ikke set. Jamen så er det Charlotte Wieth-Klitgaard.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det er til, om det ligefrem er forældrenes ønske. Det synes jeg nok er at gå lidt langt. Når man som forældre står på en pladsanvisning og skal have en plads, så er det lige før, man vil tage et bur i Zoologisk Have, hvis man er tilstrækkeligt presset. Så jeg mener ikke, at der er tale om et ønske hos forældrene. Der er tale om, at de siger, det er o.k.

Men den med den friske luft. Skulle man nu ikke kunne få frisk luft på andre måder end ved at køre rundt i en bus? Der er altså også dage herhjemme, der ikke er til udendørsaktiviteter. Jeg tror ikke ligefrem det er sundt for børn at tilbringe så meget tid sammen, som de ofte gør i en institution på så få kvadratmeter.

I øvrigt angående evaluering: Den evaluering, der foreligger, er jo ikke af rumlepottes til fritidshjemsbrug, så jeg kan ikke se, at der skulle være noget til hinder for, at man kunne bruge dem. Det er jo første gang, kommunen opretter rumlepottes til fritidshjemsbrug.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det lokkede flere frem.

Taner Yilmaz (A): Det er ikke så meget, jeg skulle sige. Jeg ville bare understrege over for Charlotte Wieth-Klitgaard, at ordningen er helt frivillig, forældrene kan vælge fra. Hvis de ikke ønsker den ordning, så kan de vælge fra, og det kommer ikke til at påvirke deres placering på ventelisten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 14. maj 1998

2. næstformand (**Bente Frost**): A. Benhaddou ... (*Afbrydelse*). Jamen Jens Kjær Christensen dog, nu går der jo uorden i systemet. Men som jeg har det nu i rækkefølgen, så er det A. Benhaddou.

A. Benhaddou (D): Det lyder, som om SF får det til at se ud som om kommunen tvinger forældrene. Altså kommunen tvinger ikke. Kommunen giver et tilbud til børnefamilierne, og så vælger de, om de vil have det eller ej. Der er ingen tvang med hensyn til brug af disse busser. Så jeg støtter også det forslag.

Tine Peters (V): Dette handler selvfølgelig ikke om, at der er nogle børn, der altid skal sidde og rumle i en rumlepotte. Det handler om, at de på skift kommer ud i det fri, og så kan man diskutere, om man ønsker det koncept eller ej. Dette bliver fremlagt som en nødløsning, men det er måske noget nytænkning også, Charlotte Wieth-Klitgaard.

Så jeg vil nok sige, at det handler ikke om, at der står nogle forældre nede på pladsanvisningen og er fuldstændig desperate for at få sat deres børn i en institution. Det er ikke dem, der har ytret sig. Det er institutionen, der har ønsket af socialforvaltningen at få denne løsning. Det er en selvejende institution, der sidder, og bestyrelsen er sammensat af forældre, der allerede har deres børn i denne institution. De vil også sige: Skal vores børn ud og køre i bus en gang imellem? Det er det, de har forholdt sig til, det er det, de har ønsket, det er dem, der har fremsat det ønske.

Om det med evalueringen vil jeg sige, at uanset hvad er det faktisk ikke rigtigt, at der ikke er de her busløsninger andre steder på fritidshjemsordninger. Det er der, det eksisterer i København.

Jeg tror, at hvis vi skal gå ind og se på området, selv om der ligger færdige evalueringer på daginstitutioner, så kan vi sige, at hvis der er brug for en evaluering på dette område, så er det måske ikke lige kun Christianshavn med de 22 børn.

Lars Jensen (B): Det er bare for at sige, at Det Radikale Venstre er heller ikke glad for busløsninger. Men i dette tilfælde snakker vi ikke om en heldagsløsning, vi snakker ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

om, at vi skal spænde små børn fast en hel dag. Jeg tror nok, vi skal passe på ligesom at differentiere, hvad denne sag drejer sig om.

Lige præcis omkring Christianshavn er det vel sådan set den bedst mulige løsning, eller næsten den eneste løsning, der er på dette problem, så derfor støtter vi denne sag.

6) 263/98

Borgmester **Per Bregengaard**: Sagen handler om at give denne bemyndigelse til Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Meningen er, at den skal bruges til de her sommerferieinitiativer.

Det er sådan, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget jo også har sommerferie, når Borgerrepræsentationen har sommerferie, så det, udvalget agter, er at give bemyndigelsen videre til forvaltningen. Det vil udvalget gøre, når Borgerrepræsentationen har godkendt dette.

Der er rejst forskellige indvendinger. Der har været én indvending, der er gået på, at man skulle fastlægge perioden her i Borgerrepræsentationen. Man kan lige så godt betro udvalget den opgave. Det samme politiske flertal eksisterer stort set dér.

Den anden indvending er fra SF, hvor man vil klausulere, at bemyndigelsen ikke vil blive brugt til busløsninger. Det går jeg sådan set heller ikke ind for. Men omvendt må man konstatere, at p.t. er der flertal i Borgerrepræsentationen og i udvalget for de her busløsninger, hvis der ikke kan findes på andet. Dermed synes jeg ikke, man nødvendigvis skal indskrænke de her nødløsninger på dette område.

Taner Yilmaz (A): Socialdemokratiet støtter indstillingen. Vi vil gerne stille det *ændringsforslag*, at ordene »i nærmere beskrevne perioder« ændres til »perioden fra sidste møde før sommerferien i Borgerrepræsentationen til det første møde efter sommerferien i Borgerrepræsentationen«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi vil gerne have det ændringsforslag skriftligt.

Tine Peters (V): Venstre kan ikke støtte denne bemyndigelse, da vi mener, at vi har vedtaget den treleddede behandling af en sag, som hedder fagudvalg, Økonomiudvalg og Borgerrepræsentation. Den er fuldstændig i tråd med vores styrelseslov og den demokratiske proces, vi har fastlagt herinde.

Når vi går ind og afviger fra dette, så går vi på kompromis med det, vi lige har besluttet, og jeg mener, at hvis der kommer et eller andet akut op i sommerferien, har borgmesteren mulighed for ifølge styrelsesloven at give bevillinger af denne art, hvor sagen er af uopsættelig karakter.

Omkring det med sommerferien og hele den argumentation om, hvorfor og hvor usikkert det er behovsmæssigt, mener jeg, det er fastlagt på forhånd, hvornår BR har sommerferie. Man må kunne forudse noget behov på dette område, og så må forvaltningen simpelt hen sørge for at være så fremsynet, at den kan forelægge de her løsninger til projekt, så de kan blive godkendt, inden Borgerrepræsentationen holder sommerferie.

Med hensyn til de erfaringer og den usikkerhed, der er om behovet, mener jeg, at vi må kunne trække på de andre års erfaringer, som vi gør på alle mulige andre områder.

7) 264/98

8) 273/98

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi har ikke fået nogen navne til disse pladser og vil høre, om vi kan få forsamlingens bemyndigelse til at få navnene på disse pladser tilføjet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

Lars Engberg (A): Det var mest fordi jeg ikke troede, det var nødvendigt. Vi har allerede én gang indstillet Karen Schmidt, og det fortsætter vi med.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er beklageligvis ikke modtaget her. Har man tilfældigvis også et suppleantnavn? Vil forsamlingen på dette usikre grundlag give bemyndigelsen? (Ophold). Jeg betragter den som givet.

9) 274/98

10) 258/98

Marie Jeppesen (Ø): Jeg vil gerne på Enhedslistens vegne bede om delt afstemning i denne sag.

Det er en fornøjelse for os, når vi ser et projekt som dette i Skolebotanisk Have. Det synes vi er visionært, og det må være et godt sted for børnene at opholde sig.

Det 2. »at« kan vi også godt støtte.

Men så har vi nogle problemer med det 3. »at«. Vi mener, at det er uacceptabelt til børnepasning. Det ligger meget tæt på Lyngbyvej, som er en stor indfaldsvej, og der er både larm og forurening. Det er en vuggestue, der ligger på 2. sal, der er legeplads på taget af en sidebygning, og så er der en børnehave, der ikke har legeplads i umiddelbar nærhed af børnehaven, men de skal ud på en spadseretur på 5-6 minutter, og det bryder vi os ikke om hos os.

Martin Geertsen (V): Jeg har en eller anden fornemmelse af, at inden for de næste 4 år vil familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren og jeg givetvis blive trætte af at skændes om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

daginstitutioner ... (*Afbrydelse af borgmester Winnie Larsen-Jensen*). Fair nok. Den tager jeg til mig.

Men vi har altså et helt fundamentalt forskelligt syn på det at få passet børn. Jeg har før diskuteret, hvad den socialdemokratiske model for at passe børn er. Der er kun tale om én model, og det er i kommunale daginstitutioner.

Vi ser lidt mere bredt på det. Vi kan godt lide kommunale daginstitutioner, men vi kan også lide andre modeller, i modsætning til familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren. Vi tror altså ikke på, at den eneste løsning er institutionsløsningen.

Når man så, som det er beskrevet i det 1. »at«, gør institutionsløsningen så dyr og så forkromet, som vi ser i indstillingen om Skolebotanisk Have, så står Venstre af, og så stiller vi os selv spørgsmålet, om det i virkeligheden ikke er vigtigere for Socialdemokratiet at få bygget nogle store, forkromede institutioner, end det er at få passet de københavnske børn. Vi agter i hvert fald at stemme imod indstillingens 1. »at«.

Louise Frevert (C): Nu kunne det godt virke, som om V og K kom fast sammen herinde i denne Borgerrepræsentation, men det gør vi altså ikke. Det er tilfældigvis, fordi vi har nogle ensartede sunde synspunkter i nogle henseender og også med hensyn til daginstitutionsområdet.

At denne løsning med de 12 mill. kr. er for at opfylde pladsgarantien, er simpelt hen det største og mest sindssyge nonsens, jeg nogen sinde har hørt. 12 mill. kr. til noget, der skal være såkaldt miljøøkonomisk et eller andet. Børn skal bare ud og lege, de skal have det godt. De er da fuldstændig ligeglade med, hvor dyre projekterne er ude i Gladsaxe.

Jeg var meget forarget, da denne sag kom op i udvalget, og det har jeg også klart givet til kende både her og i udvalget.

Jeg har også en eller anden idé om, at jeg tror, at under de sidste mange års socialdemokratiske regime har det ligesom været kutyme, at man absolut skulle plædere kun for kommunale institutioner. Jeg må sige, at både Venstre og Konservative i denne samling har været lettere forargede over den dårlige promovning, der har været fra forvaltningens side af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

en som en del af vejnettet. Men vi mener altså, at der er plads dernede til, at man kan få de parkerede biler væk fra Staldgade i de lommer, der er i området, og at man derfor kan finde en tilfredsstillende løsning, så også erhvervslivet på stedet bliver tilfreds, for det er selvfølgelig meget vigtigt, at de bliver i området.

Med disse bemærkninger vil Venstre gå ind for forslaget.

Ole Hentzen (C): Den Konservative Gruppe kan bestemt også gå ind for kvarterplan Indre Vesterbro. Men som det er skruet sammen her, så er det jo specielt trafikmodel 3 som forsøg, der skal tages stilling til. Det kommer ikke som nogen overraskelse, at Den Konservative Gruppe ikke kan støtte dette forsøg og derfor også stemmer imod sagen, når den nu kommer til afstemning.

Vi opfatter dette som værende en leflen for noget lokalpolemik på Vesterbro om, at man godt kan fjerne al gennemkørende trafik på Vesterbro. Vi, som har været her i mange år, kan godt huske det seneste forslag fra Vesterbro Lokalforsamling. Det gik jo på, at Vesterbrogade skulle lukkes, fordi det skulle ligesom være den kompetence, der skulle slå igennem, og så måtte resten af byen i øvrigt bare affinde sig dermed. Dengang var der dog rigtige socialdemokrater til stede endnu, og de afviste det, det var dog lige tåbeligt nok.

Men vi kommer til at se den slags forslag fra lokalområder, som byens totalansvarlige må tage stilling til, og det betyder også at risikere at blive upopulær i sine nærområder.

Vi har haft diskussionen om Sallingvej, hvor områdets politiske partier helt klart mener, at denne indfaldsvej til København også burde lukkes, fordi der er alt for mange biler på den, de støjer, de støver, de larmer, og det er vanskeligt. Sådan kan vi sikkert også få nogle omkring Lyngbyvej og også omkring Hareskovvej.

Tilbage er der altså nogle politisk ansvarlige mennesker herinde i denne forsamling, der må sige, at byen skal altså fungere. Erhvervslivet skal kunne fungere, og hvis man ikke tager det ansvar alvorligt, så lefler man for noget, som kommer byen som helhed til at koste dyrt.

Vi ønsker ikke at medvirke, og vi ønsker at signalere, at vi ikke ønsker at medvirke, så derfor stemmer vi imod dette trafikforsøg, som altså betyder, at man ikke længere kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

komme på tværs af Vesterbro, som betyder, at man etablerer et rædselsfuldt trafikfarligt knudepunkt nede i Ingerslevsgade ved indkørslen til Staldgade, hvad enten man vil det eller ej.

Det bliver et sted, hvor vi kommer til at se overordentlig farlige trafiksituationer i denne forsøgsperiode, men vi ved jo, hvor ansvaret skal placeres, for det er ikke noget, der har været ukendt for de politikere, der har siddet i Bygge- og Teknikudvalget ved gennemgangen af denne sag, at denne situation vil opstå. Det er jeg sikker på, at de ansvarlige politikere for disse partier selvfølgelig også tager på sig.

Lars Jensen (B): Det tager de ansvarlige politikere selvfølgelig på sig, det er klart.

Det Radikale Venstre ønsker, at vi skal gennemføre model 3. Vi synes, at det er med til at give Vesterbro det ekstra skub i retning mod at blive et attraktivt grønt familie- og børneområde. Vi mener også, at model 3, uanset hvad vi ellers hører, stadig væk vil give mulighed, endda god mulighed, for transport til Vesterbro, og derfor tror vi ikke på, at det vil skade erhvervet.

Tværtimod mener vi faktisk, at dette vil være et godt signal om, at København ønsker, at der skal tænkes lidt mere med hensyn til transport til forretninger. Vi er godt i gang i Indre By med at ændre, hvad det er for nogle krav, vi stiller til transport, til erhverv. Vi mener også, at det må være det, vi skal tænke på herinde i byen. Vi skal ikke have gennemkørsel med store biler, og det mener vi heller ikke, at Vesterbro er tjent med.

12) 257/98



13) 266/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er et udmærket forslag, som vi godt kan støtte, at vi får rensset op i alle de forskellige typer af aftaler, der eksisterer med grundejere her i Københavns Kommune.

Men det, jeg vil spørge borgmester Pind om, er, hvorvidt forvaltningen ikke til stadighed følger den almindelige retspraksis, som har været gældende, at man ved påbud først giver et forvarsel. Jeg har et eksempel, hvor nogle borgere i dag ringede op ude fra Syrienvej på Amager, hvor de havde fået et direkte påbud. Der mener jeg, det må forholde sig sådan, som den normale praksis er, at man får et forvarsel, hvilket indebærer, at man laver en forhandling, grundejerforeningen med forvaltningen. Hvis man så ikke kan blive enige, kommer påbudet først.

Men det regner jeg med, hvis der ikke kommer et svar her fra talerstolen, at man selvfølgelig vil fortsætte med at gøre, give forvarsler, som man skal.

A. Benhaddou (D): Jeg kan da kun støtte denne plan. Men det, jeg er betænkelig ved, er, jeg bor i hvert fald i Nordvestkvarteret, og der er mange huller i vejene, skulle jeg hilse og sige, og de huller er bestemt ikke på privat vej. Så spørgsmålet er, om denne plan også skulle gælde for vores egne kommunale veje. For ellers vil jeg sige, at man skulle gå ud og kigge på vores egne kommunale veje. Der er altså mange veje, som simpelt hen er i dårlig stand, for at sige det rimelig mildt, så man tror, man er i Bangkok eller i Langtbortistan.

Derfor synes jeg ikke, at vi bare skal henstille til de private husejere at ordne deres veje, samtidig med at vi glemmer at feje for vores egen dør. Derfor vil jeg opfordre til, at kommunen kigger nøje på det. Denne plan er blevet forelagt simpelt hen fordi så mange borgere har klaget over kommunens veje, og så kaster man bare bolden tilbage ved at sige, nå, men det er de private husejeres skyld. Så jeg mener, at kommunen også skal kigge på deres egne veje.

Borgmester Søren Pind: Må jeg ikke godt starte med at sige til hr. Benhaddou, at det skal jo netop ses som led i en strategi om, at vi tager fat på de problematikker, der har været med hullede veje i kommunen. Det er sådan, at det er med til at skabe et overblik, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

når vi har det tilstrækkelige overblik, så vil vi naturligvis sørge for, at det sker på alle områder.

Nu er dette med til med hensyn til den tredjedel af vejene i Københavns Kommune, som er private fællesveje, at vi nu ikke længere har den risiko, at folk kommer og siger: Hvorfor vedligeholder kommunen ikke sine veje? Det får vi klargjort nu, der bliver sat et klart ansvar på. Kommunen tager fat på at sikre, at ved påbud overholdes disse regler.

Naturligvis vil vi også tage fat på de problematikker, som hr. Benhaddou nævner, det giver sig selv. For mig er det utrolig vigtigt, at vejene i København tjener deres formål, nemlig at der sker en trafikafvikling, og at vi derved kan få et renere miljø.

Lad mig så sige til hr. Jens Kjær Christensen, at det er selvfølgelig et fint tidspunkt at bringe så specifikt et spørgsmål op nu. Jeg er godt klar over, at borgeren selvfølgelig først havde tid til at ulejlige hr. Jens Kjær Christensen med det pågældende spørgsmål her et minut før denne debat. Derfor følte hr. Jens Kjær Christensen givet en stor trang til at gå herop på talerstolen og stille mig det spørgsmål, som jeg naturligvis vil svare så utrolig klart på, nemlig ved at sige, hr. Jens Kjær Christensen, at for mig at se er det selvfølgelig sådan, at når en offentlig virksomhed virker, så sker det normalt ved anstændig tidsmæssig rækkefølge, således at man først gør opmærksom på problemet, dernæst optager forhandlinger med folk og så endelig tager det endelige påbud på plads. Det er så en generel ting.

Nu vil jeg selvfølgelig undersøge den sag, som hr. Jens Kjær Christensen har fået på bordet – formodentlig via sin mobiltelefon, som Jens Kjær har tændt så ofte – her ét minut før. Vi vil undersøge den i dybden, og så vil Jens Kjær Christensen få et uddybende svar i Bygge- og Teknikudvalget og naturligvis også her i salen, hvis det skulle ønskes. Så jeg håber, at alt sker til hr. Jens Kjær Christensens tilfredshed.

14) 267/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 14. maj 1998

15) 270/98

16) 271/98

17) 260/98

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til det her udmærkede forslag, som i sin tid blev stillet af 2 SF'ere.

Det kunne være spændende at få det sat i gang. Interessen hos de eksterne partnere var stor, men ikke så stor, at de ville være med til at finansiere det. Problemet var, at man fra starten fik gjort gennemførelsen af dette projekt betinget af, at der skulle være ekstern finansiering.

Så har man prøvet at skaffe penge i 3 år. Der skulle vist have været afrapporteret efter 2 år, det blev der ikke, det skulle der have været sidste år. Det er så ikke lykkedes at skaffe pengene.

Derfor er holdningen i udvalget, at det er bedre at få projektet stoppet nu, så vi kan tage stilling til, hvad man gør for at realisere projektet på en anden måde. Fordi de forhold, som vi gerne vil have belyst, er ikke afklaret. Vi er blevet lidt klogere på nogle områder og har arbejdet i gang omkring dieselforurening.

Men det er ærgerligt at konstatere, at hvis projektet var kommet i gang for 3 år siden, så ville vi i dag have stået som en meget mere fremsynet kommune, der var på højde med de her luftforureningsproblemer. For det er helt klart aktuelt at få belyst, hvor meget luftforurening den københavnske befolkning udsættes for, samt de sundhedsmæssige konsekvenser af luftforureningens udbredelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så har Miljøkontrollen og stadsrådgiveren, som der står i indstillingen, igangsat en række initiativer, som har betydning for vores viden om luftforurening. Men der er ikke afsat midler nok. Hovedparten af det, der er i gang i øjeblikket, er i stadsrådgiverens regi. Vi vil gerne i udvalget have en større viden om netop de forhold.

Så vi har i Miljø- og Forsyningsudvalget under de budgetdrøftelser, vi lige har gennemført, stillet forslag om, at vi til næste år, altså i budgettet for 1999, afsætter 3 mill. kr., så vi kan gennemføre en undersøgelse som den, der oprindeligt var tænkt.

Der er et flertal i udvalget, der har godkendt dette forslag. Det er jeg meget glad for, fordi det er vigtigt, når vi diskuterer trafikpolitik, at vi både tager det miljømæssige og det planmæssige med i trafikpolitikken, som debatten under et tidligere punkt her i aften jo også viste.

Men alt i alt vil udvalget foreslå, at det projekt afsluttes som følge af manglende medfinansiering fra eksterne parter.

Helle Sjelle (C): Jeg skal gøre det ganske kort. Det skal stå helt klart, at vi fra konservativ side ikke ønsker at videreføre de skitserede aktiviteter, der har ligget i dette forslag. Staten har sagt nej, det har andre fonde og institutioner også. Vi er også af den opfattelse, at Københavns Kommune bør sige nej.

For at slå det helt fast, så er det på nuværende tidspunkt, at vi ligesom pointerer de her ting. Det skal også ligge fast, at vi fra konservativ side ikke i de kommende budgetforhandlinger går ind og støtter nogen yderligere tiltag af denne art.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg er ikke ordfører på dette område, så det er i min egen skab af tidligere ordfører i den gamle Borgerrepræsentation, at jeg lige vil lade et par bemærkninger falde på dette område.

Det er noget af en skandale det her. Nu igennem 3 år er vi blevet holdt hen med, at denne undersøgelse skulle løse jeg ved snart ikke hvilket problem inden for spørgsmålet om at finde ud af, hvordan det hang sammen med biltrafik og hvad ved jeg. Hver gang vi har stillet forslag, så sagde den tidligere SF-borgmester og SF-Gruppe: Det er der ingen grund

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

til, for vi har denne glimrende undersøgelse i gang. Og så kommer man nu her og siger: desværre.

Vi støtter selvfølgelig, at man fortsætter arbejdet med det, det er klart, men et eller andet sted er det en smule frækt. Hvis man havde tid til at gå hen og læse referaterne, hver gang vi har haft sager oppe om luftvarslingssystemet osv., så kan man se denne diskussion gentaget og gentaget, hvor SF's svar hver gang var: Vi har en glimrende undersøgelse, den kører på skinner, og snart ser vi lyset.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil give Jens Kjær Christensen ret i, at det er beklageligt, at der ikke har kunnet skaffes ekstern finansiering til dette projekt.

Jeg er enig i, at det er et glimrende projekt, som det er tænkt. Som jeg har forstået sagen, så har man også fra alle de eksterne partnere, som er skitseret i notatet til indstillingen her, ydret stor interesse for at deltage i projektet.

Men da det så kom til kroner og øre, kunne man altså ikke få pengene op af lommen. Derfor har det været holdt hen i en periode, og der er så gået for lang tid, det må man erkende. Men nu må man stoppe projektet, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi kan tage stilling til, hvad vi så gør. Der har vi så et forslag, som jeg kan forstå, De Konservative i hvert fald ikke er enige i, som vi stiller til budgettet for 1999.

Til Helle Sjelle vil jeg sige, at man viderefører ikke dette projekt inden for de bevillinger, som man har i dag. Det har man simpelt hen ikke nogen mulighed for.

Men for oplysningens skyld er der i det notat, der er vedlagt her, beskrevet, hvad det er for nogle aktiviteter, som er i gang i stadslægens regi, og hvilken viden man har fra mange andre felter, altså DMI og andre parter, som undersøger de her forhold.

Det er helt klart, at vi i København har behov for at få større viden om netop de specifikke forhold, vi har her. Det, vi har brug for i Miljøkontrollen, er bl.a. at få bedre målinger af de stoffer, som vi har i luften i København, så vi kan koble dem med de sundhedsmæs-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

sige undersøgelser, som er lavet andre steder, og som stadslægen også har gang i. Men det vil vi vende tilbage til i 1999.

Preben Bille-Brahe (V): Vi har også fra Venstres side taget forbehold i udvalget. Det er ikke, fordi vi ikke interesserer os for det, men vi synes alligevel, at der er nogle advarselsslamper, der lyser, når hverken staten eller private eller andre vil være med. Det, vi lidt frygter, er, at dette projekt måske i virkeligheden ikke er så interessant. Vi er lidt bange for, at man måske kommer til at spille nogle ressourcer.

Derfor har vi bedt om at få belyst, om det er fordi man finder, at der i forvejen ligger nogle undersøgelser, som belyser det samme, hvad sidder man inde med af viden i andre kommuner? ligesom bedt om at få lidt flere oplysninger om, hvor videnskaben er på dette niveau, hvad man ved også i andre kommuner, ikke kun i Københavns Kommune, så vi ligesom er lidt kritiske med ressourcerne.

Det er altså årsagen til, at vi har taget forbehold i udvalget for at bevilge 3 mill. kr. til næste år i dette projekt.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere, der har begæret ordet. Indstillingen går jo på, at man stopper dette projekt, og der er oplysning om, at andet kører videre.

Må jeg bare for egen regning stilfærdigt sige, at måske var det rart en gang imellem, når man taler om luftforurening, at man også beskrev det, der har nyttet, og det, der nytter – af og til kan man godt have fornemmelsen af, at forureningen er konstant stigende i København, og at vi nærmest bliver sammenlignet med Rom og Madrid og Athen – at fjernvarmeinvesteringen nytter, at mange andre ting har nyttet. Det tror jeg ville være velgørende, fordi ellers kunne det godt for nogle mennesker virke lidt nytteløst, det, der er i gang i forhold til luftforureningsbekæmpelsen.

Ikke mere om det nu. Det kunne være en lang og selvstændig diskussion.

18) 156/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til selve indstillingen fra udvalget, ej heller til de spørgsmål og svar, der er gengivet fra Økonomiudvalgets arbejde. Sagen har været genstand for et grundigt arbejde i Økonomiudvalget, hvor Ørestadsselskabet har redegjort for projektet og svaret mundtligt, og som man kan se også skriftligt, på en lang række spørgsmål fra udvalgets medlemmer.

Det er klart, at i lige den her verden er det på mangfoldige måder jo sådan, at man ikke kan give særlig mange garantier. Man kan sige, at behandlingen og debatten i Økonomiudvalget har vist, og det er også uden for Økonomiudvalget, at der kan stilles mange spørgsmål til et projekt som dette, også spørgsmål, der ikke umiddelbart kan besvares, fordi vi her, kan man sige, på en række områder er på forkant med udviklingen. Faktisk laver vi noget, ingen andre herhjemme har prøvet før.

Så vil jeg også godt erindre forsamlingen om, og det synes jeg, man hele tiden skal huske på, når vi taler om et projekt som det her, at der rent faktisk fra starten og nu og hele tiden er tale om 3 københavnske repræsentanter i bestyrelsen. Hvis dette projekt, og det gælder hele indsigtss Diskussionen, skulle have været kørt på anden vis, ja, så ville Københavns Kommune ikke have været en del af beslutningen, men været tilskuere til beslutningsprocessen.

Jeg vil godt sige, at for mit vedkommende har også behandlingen i Økonomiudvalget overbevist mig om, at alle de myndigheder, der er involveret – det er også for at knytte an til den udtalelse, som Jens Johansen og SF har i forbindelse med udvalgsarbejdet – med Jernbanetilsynet som den myndighed, der samler trådene, og Jernbanetilsynet er jo en uafhængig instans under Trafikministeriet og den myndighed, der endeligt skal godkende metroen, og til det arbejde har Jernbanetilsynet tilknyttet 2 internationale sikkerhedsvirksomheder, så vi er sikre på, at de nyeste erfaringer på området omkring sikkerhedsforhold ved underjordiske tunnelbaner kommer projektet til gode.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Så ansvar og kompetence følges ad og ligger entydigt placeret hos en uafhængig offentlig instans, Jernbanetilsynet. Det må efter min opfattelse være vores sikkerhed for, at metroen, når den sættes i drift, sikkerhedsmæssigt kan leve op til alle de krav, man med rimelighed kan stille.

Morten Kabell (Ø): Denne sag har vi i Enhedslisten valgt at prioritere. Det er vigtigt for os, at man kommer til bunds. Det skylder vi hensynet til både borgerne og de rejsende i minimetroen fremover. Derfor er jeg kun den ene af de 2 ordførere, som vi har sat på denne sag. Den anden vil være Mikkel Warming.

Jeg skal indlede med de overordnede betragtninger fra Enhedslistens side.

Spørgsmålet om en uafhængig undersøgelse er jo i høj grad et spørgsmål om troværdighed. Hvis vi havde grund til at tro på Ørestadsselskabet, så ville der ikke være nogen grund til at gøre det, vi gør, nemlig at ønske, at andre end de implicerede parter selv kommer til at undersøge, hvordan minimetrobyggeriet foregår.

Hvor ville det være dejligt, hvis vi kunne sige: Jamen dette store projekt styres på en sådan måde, at der ikke er tvivl om hverken sikkerheden for de rejsende eller sikkerheden for de borgere, der bor i nærheden af byggeriet, eller for borearbejderne.

Men denne troværdighed er ikke til stede hos Ørestadsselskabet. Selskabet har desværre i løbet af de sidste måneder udtalt sig mod noget, man måske kunne kalde bedre vidende, og til tider manipuleret med sandheden, således som vi ser det. Det er grunden til, at det er nødvendigt med en uafhængig undersøgelse.

Lad mig nævne et par eksempler, der burde være nok til at overbevise selv den største tilhænger af Ørestaden og minimetroen. Men lad mig samtidig slå fast, at denne sag handler ikke om, hvorvidt metroen skal bygges, og hvorvidt Ørestaden er en bæredygtig vision. Sagen handler alene om, hvorvidt en uafhængig undersøgelse er nødvendig.

Den 15. april skriver Ørestadsselskabet en række svar på de 25 spørgsmål, som Enhedslisten har stillet i Økonomiudvalget. Svar 19, der jo er omdelt eller udsendt til Borgerrepræsentationens medlemmer, gives mod bedre vidende. For Ørestadsselskabet var den 15. april vidende om en undersøgelse, som den lokale grundejerforening havde fået udar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

bejdet om f.eks. jordbundsforholdene på Islands Brygge. Men deres svar afspejler den virkelighed, som Ørestadsselskabet tidligere forsøgte at bilde alle andre ind eksisterede, og som nu var modbevist, eller korrigeret, som grundejerforeningens advokat så mildt kalder det.

Men fik det betydning for, hvordan selskabet svarede Økonomiudvalget, og hvordan man agerer på Økonomiudvalgets møde? Nej.

Ørestadsselskabet ansøger senere Miljøkontrollen om godkendelse af grundvandsboringer. Man forsøger først at holde fast i de oplysninger, man godt ved ikke passer. Da det bliver stadig mere usandsynligt, at ingen vil finde ud af det, så trækker man sin ansøgning tilbage. Informerer man Økonomiudvalget om det? Nej.

Man hævder fra selskabets side, at man nøje følger med i grundvandsstanden via 2 gange 20 borehuller. Men man glemmer at oplyse, at disse pejlehuller kun er kommet til, efter et længerevarende pres fra grundejerforening og beboere, og efter at grundejerforening og beboere igennem lang tid har forsøgt at komme i kontakt med Ørestadsselskabet, men uden resultat.

Det er jo tankevækkende, at Ørestadsselskabet ikke frivilligt vil oplyse, at man kun er blevet presset til det. Men sådan er det jo med Ørestadsselskabet i denne sag: Tingene skal helst skjules, så ingen opdager det.

Ifølge CowiConsult, Ørestadsselskabets eget konsulentfirmas delrapport efter boringen af de første 6 og 7 pejlehuller, kunne man konstatere en alvorlig risiko for fundamentene på bygningerne på Islands Brygge. Denne oplysning var Ørestadsselskabet senest i hænde den 3. april. Men alligevel oplyser man den 15. april skriftligt til Økonomiudvalget, at der ingen fare er. Det er, så vidt jeg kan se, et forsøg på at føre den politiske beslutningsproces bag lyset. Det er hårdt, men desværre er det sandt.

Den anden del af denne sag handler om sikkerheden for de rejsende. Denne sikkerhed er det nok desværre ikke tilstrækkeligt belyst, om man lever op til. Jeg kan nævne et meget konkret eksempel:

Elektriske kørestole fylder 80 cm i bredden, men desværre er nødfortovet kun 70 cm. Så opstår der en brand, hvor det vil være nødvendigt at evakuere passagererne, er der kun at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

håbe for de af vore borgere i kommunen, der sidder i elektrisk kørestol: Red dig selv, det er bare ærgerligt. I øvrigt, du overlever ikke. Det ansvar er et flertal i denne sal måske villig til at tage på sig. Jeg og Enhedslisten er ikke.

I det hele taget er der ikke på fyldestgørende vis redegjort for sikkerheden i minimetroen. Det er tankevækkende, at Ørestadsselskabet er villigt til at skøjte hen over hensynet til københavnernes og de øvrige rejsende. Der er masser af eksempler på, at det hænger sådan sammen. Min tid i dag tillader ikke, i hvert fald ikke i 1. runde, at jeg nævner dem alle sammen.

Men jeg er ikke villig til at skøjte hen over sikkerheden. Enhedslisten er ikke villig til at skøjte hen over sikkerheden. Derfor skal jeg på Enhedslistens vegne fastholde ønsket om en uafhængig undersøgelse. Stemmes det ned i dag, så er det flertallet herinde, der må stå til regnskab for enhver ulykke, der sker fremover.

Mikkel Warming (Ø): Det er jo tankevækkende, at her går jeg – eller sidder, for nu at sige det, som det er – og regner med, at det varer nok noget tid, før man kommer til, for de andre partier må da have noget at sige i denne sag. Men sådan er det åbenbart ikke.

Første gang Enhedslisten foreslog en uvildig undersøgelse, kunne man konstatere på ordførerne for SF, Venstre og Dansk Folkeparti, at en uvildig undersøgelse mente man faktisk var en god idé. Det var selvfølgelig også en lille uge før folketingsvalget.

Jeg savner tilkendegivelser fra ordførerne for Venstre – hvis de i det hele taget er i salen – og Dansk Folkeparti, de er dog i salen, om, hvorfor man åbenbart har skiftet holdning. Jeg er også meget spændt på at få at vide, hvad SF's holdning egentlig er, for den udtalelse, man har givet i Økonomiudvalget, er meget utydelig.

For os er der ud over det tekniske med sikkerheden en helt central grund til at ville en uvildig, uafhængig undersøgelse af metroprojektet, af den usikkerhed, der er omkring den grundliggende økonomi i metroprojektet.

Man kan diskutere op og ned om ejendomsmarkedet, det vil jeg undlade i denne runde. Men en ting, som bør diskuteres, er de passageranalyser, passagertal, som ligger til grund for meget væsentlige dele af den økonomi, man regner med der er i metroprojektet, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

derigennem tilbagebetalingsgraden af de lån, man optager, og derigennem sikkerheden for den lånegaranti, Københavns Kommune er med til at udstede i projektet.

Det er sådan, at man regner med de her abnormt mange passagerer i minimetroen, jeg tror, det er 77 millioner. Det skal jo gå op på en eller anden facon i forhold til alle de andre beregninger, man laver, så man har en ganske munter og særegen logik i den måde, man regner tal ud i Ørestadsselskabet på. Man skal udbygge 8 nye stationsområder på Vestamager- og Østamagerlinjerne. For at nå frem til de 77 millioner, som giver det indtægtsgrundlag, som så igen betyder, at tilbagebetalingstiden ser overkommelig ud, så kan vi ikke nå frem til andet, end at man regner baglæns. Man har facit, og så må man finde på forudsætningerne undervejs.

I hvert fald er det sådan, at på de 8 nye stationer er man nødt til, hvis passagertallet skal stemme, at have en dækningsprocent, altså folk i området, der bruger metroen, på mellem 50 og 100. Mellem 50 og 100 pct. af de mennesker, der færdes i området til daglig, skal bruge metroen. Det er meget, det er faktisk rigtig, rigtig meget, specielt fordi man med de samme tal, de samme mennesker har regnet ud på de 2 stationer, vi får i områder, hvor oplandet ikke ændrer sig, hvor det altså er kendte tal, man regner med, opererer med en dækningsprocent på mellem 15 og 25, hvilket lyder meget rimeligt.

Hvis de almindelige, skal vi sige hjemmesnedkererede tal, vi har gået og fedtet med i Enhedslisten, fordi ingen andre gør det, er bare tilnærmelsesvis korrekte, så har man opskrevet passagergrundlaget med mellem 50 og 100 pct. Det var det, vi stilfærdigt forsøgte at nærme os et svar på med spørgsmål 11, 12 og 13 i Økonomiudvalget. Vi har fået et arrogant ikke-svar på det, vi har spurgt om.

Hvis vi ønsker klarhed og sikkerhed om metroprojektet og ikke mindst om den økonomi, som ligger i det, så er en uvildig undersøgelse, hvor folk uden for de berørte parter, folk, der ikke har snavs på fingrene i dette projekt, kommer til. Det ville klæde forsamlingen at begynde at forholde sig seriøst og alvorligt til sikkerheden i det projekt, man søsætter, og til økonomien i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis Mikkel Warming mener, der er nogen, der har noget på fingrene, så var det rart at være lidt præcis eller i hvert fald afholde sig fra at insinuere.

Jens Johansen (F): Enhedslistens ordfører, som jeg ellers kender som en begavet, snar-rådig og skarpsindig ordfører på dette område og så mange andre både nu i partiet Enhedslisten og også dengang vi var i samme parti, mener, at det, SF mener, er uklart. Så skulle det da være, fordi Enhedslisten har bidraget til at skabe uklarhed om, hvad det er SF mener.

Jeg skal først sige, at når det kommer til afstemning om forslaget, og det synes vi, der skal være afstemning om, så vil vi stemme ja til forslaget. Det kan jeg ikke forestille mig, at Enhedslisten på noget tidspunkt har været i tvivl om.

Men vi synes også, at det på nuværende tidspunkt, sådan som processen er skredet i Folketinget, som dette er formuleret, ligner lidt en tom demonstration. Vi kan også se af de konklusioner, der er i betænkningen fra Økonomiudvalget, at der ikke er et flertal, som vil opfordre regeringen til en uvildig undersøgelse. Uvildige undersøgelser er for så vidt interessante, men det ene forslag om en uvildig undersøgelse efter det andet kan jo så komme på bordet.

Det, som SF har sagt i udvalget og også skrevet i et mindretal, har faktisk vundet bred tilslutning, det hørte vi under udvalgsbehandlingen, det kan partierne jo selv sige herfra, nemlig at der ikke må herske tvivl om sikkerheden i minimetroen, og at det er vigtigt at få fastlagt myndighedsansvaret for tilsyn og godkendelse af metro og andre jernbaneanlæg og driften. Det er SF's opfattelse, at disse myndighedsbeføjelser skal præciseres og ansvaret fastlægges, således at det påhviler offentlig myndighed at godkende og føre tilsyn med metroen. Det er nu engang den måde, vi gør det på i dette land.

Til det har udvalgets flertal så formuleret i udvalgsbetænkningen, at det myndigheds-mæssige ansvar for sikkerheden er Jernbanetilsynets. Det er vi nu i tvivl om. Vi tager forbehold over for, om det i alle tilfælde er Jernbanetilsynet, om der ikke er tilfælde, hvor det faktisk er konsulenter, der virker som rådgivere eller sagsbehandlere i forbindelse med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

etableringen af minimetroen, der har indsyn og tilsyn med sikkerhedsmæssige spørgsmål. Det vil vi i hvert fald gerne have afklaret, og det ved vi vil blive afklaret gennem de ting, som sker i Folketinget og i Folketingets Trafikudvalg.

Det er helt sikkert, at SF vil have en minimetro, deri tror jeg også der er en forskel fra Enhedslisten. Vi vil have en minimetro. Vi havde gerne fra begyndelsen set en anden linjeføring, men den linjeføring, der er, er altså den, vi skal have, og den vil vi have. Vi vil heller ikke have forsinkelser. Vi vil også have sikkerhed for, at det ATC-styresystem, som er under udvikling – for det er jo altså noget, vi har kunnet forstå er under udvikling – fungerer, når minimetroen skal starte. Hvis det skulle vise sig, at minimetroen koster lidt mere, ja, så er det for os et så vigtigt projekt, at så må det altså også koste mere.

Vi har tæt fulgt de initiativer, der er sket og har fundet sted i Folketinget, og vi afventer den høring, som Trafikudvalget har sat i værk.

Men der skal altså ikke herske tvivl om, hvad det er SF mener. Jeg tror også, Enhedslisten er klar over det nu. Hvor meget det så end må overraske også Enhedslistens ordfører, ja, så kan vi altså også godt finde på at stemme for et forslag, som Enhedslisten stiller.

Peter Skaarup (O): Mikkelt Warming formåede da i hvert fald at provokere nogle af os herop på talerstolen. Det er for at fortælle for mit vedkommende, at Dansk Folkeparti er ganske enig med Enhedslisten i mange af de betragtninger, som kom heroppefra, også med SF.

Vi mener, det er vigtigt at få en metro her i København. Vi mener også, det er vigtigt, at man i øvrigt udbygger det sådan, at der på lidt længere sigt kommer en undergrundsbane eller en metro andre steder i København. Der er andre steder, hvor der er mindst lige så stort behov for det som her.

Men det ændrer ikke ved, at når man så gør det, så skal der selvfølgelig være en rimelig grad af sikkerhed for dem, der bruger metroen. Det er klart, at en hvilken som helst undersøgelse, der kan forbedre trygheden for borgerne i form af nye oplysninger, kan vi kun hilse velkommen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Det er også klart, at når vi er i en situation, hvor København for første gang skal bygge noget sådant, så bør den usikkerhed, der er rejst af mange forskellige mennesker, også komme sagen til gode, sådan at man får undersøgt det bedre, end det er sket indtil nu, og vel at mærke sådan, at der er uvildige mennesker indblandet i det.

Ørestadsselskabet siger selv, at det er svært at finde uvildige mennesker til at undersøge det, fordi alle de ingeniørfirmaer, som er involveret i det nuværende projekt, faktisk er dem, der findes i Danmark. Det er svært for os at vurdere det, men én ting ligger i hvert fald fast, og det er, at vi mener, man skal prøve at lave en uvildig undersøgelse. Det har selskabet ikke været tilbøjelig til at give os ret i, og derfor har vi måske talt lidt for døde øren.

Men det signal, vi bør sende herfra i dag, mener jeg stadig væk er, at vi skal have en uvildig undersøgelse af dette projekt. Ellers risikerer vi at tabe en tryghed på gulvet, som ellers kunne være opnået.

Vi må nok også erkende – det tror jeg, hele Økonomiudvalget var enig i, da sagen blev behandlet – at der i forbindelse med besvarelsen af de spørgsmål, som Enhedslisten havde stillet, de 25 spørgsmål, som alle har fået kopi af, var nogle lidt dårlige svar. Der var specielt én svips, som vi senere har fået et lidt uddybende svar på, og det var dette her med selvredning, som var formuleret på en meget uheldig måde. Vi kan så håbe, at det ikke kun er formuleringen, der er bedre, men også at princippet er bedre, end det var i første omgang.

Så der skal ikke herske tvivl om, at vi støtter forslaget. Vi beklager, at vi ikke nåede det i 1. runde. Vi er muligvis lidt søvnige, ligesom andre, har jeg bemærket, her i salen på nuværende tidspunkt. Vi skal prøve at vågne nu og være aktive fremover i debatten, hvis det er godt nok for Mikkel Warming.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal selvfølgelig til en start takke SF og Dansk Folkeparti for det tilsagn om at stemme for forslaget, som de har givet.

Så kunne man med Ernst Hugo Järegårds ord for et par år siden i en biografreklame bruge ordene »ynk, ynk, ynk«. Det kunne være 3 ord, man kunne sige om, hvorfor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

der ikke kommer nogen reaktioner fra denne talerstol fra Socialdemokratiet, Konservative og Venstre. Det er dog interessant, at tre af de partier, som er med til at bære det her igennem Folketinget og kommunen, faktisk ikke ønsker at forholde sig til de meget relevante spørgsmål og meget relevante ting, der bliver draget frem. Jeg synes, det er kedeligt, for nu at sige det mildt.

Især fordi vi jo også oplevede, at især Venstre faktisk har været for en uvildig undersøgelse. Jeg ved ikke, om deres tavshed her i dag skal tages til indtægt for, at det er de stadig væk. Det har de i hvert fald udtalt til pressen, så jeg vil da håbe det.

Der er også blevet stillet spørgsmål om, hvordan en sådan uvildig undersøgelse skulle gennemføres, hvad det var for en styregruppe. Enhedslisten nævnte i sit forslag til folketingsbeslutning en til formålet sammensat styregruppe, der skulle udpeges efter indstilling fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Rigsrevisionen, Akademikerne Centralorganisation, Transportrådet og Teknologirådet. Det kan sagtens lade sig gøre, man kan sagtens finde eksperter, som vil være i stand til at gennemføre en sådan uvildig undersøgelse.

Jeg synes, det politiske flertal her burde tage sig sammen og vedtage det her, således at man også kan gå i gang med at overtale det politiske flertal på Christiansborg til at acceptere det her, som man efterhånden må sige, at flere og flere, både medier og befolkningen, jo har vist, at der er et behov for.

Man kan sige meget, det startede jeg også med at sige, om selve behovet for en minimetro. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig i SF's ønske om at styrke den kollektive trafik. Men dette forslag handler jo ikke om diskussionen om, hvorvidt man ønsker en minimetro, hvor den skal gå og sådan nogle ting. Det handler om sikkerheden, og det handler om økonomien.

Derfor er det så vigtigt, at der bliver gennemført denne undersøgelse. Økonomien hænger jo netop ikke sammen i minimetroprojektet. Det er jo gentagne gange blevet dokumenteret, at den ikke gør det.

Sikkerheden er der stadig væk problemer med. Jeg nævnte nogle af de eksempler tidligere. Og derfor, både på grund af sikkerhed og på grund af økonomi, burde hensynet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

til borgerne, hensynet til skatteyderne – det er der i hvert fald nogle partier herinde, der taler meget om – tale for, at man støtter vores forslag, hvis man vel at mærke mener noget med det, man har været ude og sige i både kommunalvalgkamp og folketingsvalgkamp. Det er trods alt ikke til ære for de 55 herinde, at man skal bygge en minimetro, til ære for de krav, vi kan stille. Nej, det er faktisk til gavn for Københavns borgere, at man ønsker det her.

Men så må det vel også være den højst mulige gavn for Københavns borgere, man ønsker. Derfor vil jeg glæde mig til at se, hvordan man stemmer til dette forslag. Mener man noget med det, så bør man altså stemme ja.

Jeg glæder mig til at se Socialdemokratiet og De Konservative. Jeg kan se, at Venstre har tegnet sig, det er jeg da glad for. Jeg vil glæde mig meget til at høre de 2 andre partier også markere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men jeg går ud fra som givet, Morten Kabell, at Den Socialdemokratiske Gruppe er enig i de tilkendegivelser, jeg gav ved mine første bemærkninger i forbindelse med indstillingen.

Borgmester **Søren Pind**: På givne foranledning fra den altid saglige og indsigtfulde del af venstrefronten, nemlig Morten Kabell, skal jeg da gerne svare på det konkrete spørgsmål. Spørgsmålet lød, så vidt jeg blev orienteret, om vi stadig gik ind for en uvildig undersøgelse. Det er sådan set ganske pudsigt, at man kan bruge den formulering.

Mit svar er, at Venstres Gruppe her i Borgerrepræsentationen har et meget, meget tæt parløb med Venstres Gruppe i Folketinget om denne sag. Når man kender den holdning, så ved man, at Venstres folketingsgruppe har undersøgt sagen nøjere og har vurderet på det grundlag, vi også har været med til at oplyse for folketingsgruppen, at projektet indtil videre kan fortsætte på de nuværende præmisser.

Jeg synes også – med fare for, at overborgmesteren må gribe ind, hvis jeg skulle komme til at referere fra et møde i Økonomiudvalget, det mener jeg ikke, jeg gør, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

hvis jeg skulle komme til det, så er overborgmesteren naturligvis velkommen til at gribe ind – jeg må præcisere, at grunden til, at Venstre har indtaget denne holdning, er selvfølgelig, at der har været en meget, meget grundig udvalgsdrøftelse om sikkerhedsspørgsmålene.

For Venstre er det meget, meget centralt ikke at medvirke til at skabe unødigt panik om den nye minimetro i København. Nu har vi set venstrefløjens i talrige projekter bruge den mindste chance til at mane et skrækbillede frem af folks sikkerhedsforhold. Ved så godt som alle anlægsprojekter hører vi specielt Enhedslisten fremføre synspunkter om, at det er farligt, det er skræmmende, der må gribes ind, der er ikke nok kontrol, det skal tjekkes bedre osv., osv., osv. Vi kender humlen.

Der må jeg bare sige, at det ikke er Venstres holdning. Vi er med på, at ting skal undersøges ordentligt, men det kan ikke være rigtigt, at et af de bedste og sikreste trafikprojekter i nyere tid i København skal udsættes for en hetz og en risikoskabelse som den, Enhedslisten nu er i gang med at skabe omkring minimetroen.

De drøftelser, der har været i Økonomiudvalget, hvor bl.a. de noget bekymrende udsagn, der kom fra chefen for Københavns Brandvæsen, blev undersøgt og drøftet meget nøje, afdækkede bl.a., at nu vil Brandvæsenet få den fulde indsigt og deres anbefalinger vil blive fulgt hundrede procent af Ørestadsselskabet vedrørende brandsikkerheden i metroen. Det var faktisk et rent konkret udbytte af den drøftelse, der var i Økonomiudvalget af denne sag.

Det afklarede samtidig, at myndighedsansvaret på dette område rent faktisk er Jernbanetilsynets, og gudskelov – ja undskyld, at jeg bruger et begreb, man ikke opererer med i Enhedslisten, men så heldigvis – ikke Enhedslistens myndighedsansvar. Et sådant eksisterer jo i sagens natur ikke.

Vi er tilfredse med den undersøgelse, der har været, den undersøgelse, der har fundet sted i et folkeligt valgt forum, nemlig Økonomiudvalget, og vi har fået en garanti udstedt af overborgmesteren for denne by, at skulle der være det mindste problem, så vil denne problematik blive rejst igen i Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Der vil jeg godt sige, at Venstres indstilling er, at skulle der opstå problemer, skulle der være tvivl, så er vi med på at foranstalte en undersøgelse, men ikke med henblik på at skabe unødigt panik i den københavnske befolkning over et fremragende trafikprojekt, som jeg tror, mange københavnere glæder sig over og efterlyser på nuværende tidspunkt.

Man kan selvfølgelig godt inddrage i drøftelserne, hvad nu med Københavns Amt, hvad nu med Vibeke Storm Rasmussen osv., men det er en længere drøftelse.

Min overbevisning er, at københavnernes glæder sig, til vi får metroen på plads. Københavnerne er ikke bange for, at det her ikke skal blive vellykket. Men hvis Enhedslisten får held sit deres forehavende, så kan vi skabe unødigt utryghed omkring det her, og det vil vi ikke være med til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg mener ikke, at Søren Pinds tilkendegivelser lå ud over det, man med rimelighed, når der er tale om en indstilling fra et udvalg, kan referere. Det var fuldstændig parallelt med det, som Morten Kabell orienterede om.

Mikkel Warming (Ø): Vi har lige overværet standardtale nr. 2 fra en borgmester: Påkald ansvarligheden. Det var jo en direkte afskrift af, hvad overborgmesteren kunne have sagt, hvis han havde været lidt yngre – lidt slankere måske også.

Men indhold var der altså ikke i det, specielt ikke indhold i forhold til, at Venstre ved borgmester Pind, da dette forslag blev rejst, gik ind for det, tilkendegav det her fra talerstolen, men nu har ændret holdning, i øvrigt i takt med at Venstres gruppe i Folketinget har ændret holdning, for Venstres gruppe i Folketinget gik ved sin daværende ordfører også ind for dette forslag.

At der var en uge tilbage til folketingsvalget, kan hænge sammen med Venstres ønske om at kulegrave metroprojektet, det vil jeg godt medgive. Men det er jo altid rart at få tydeliggjort, skal vi sige forholdet mellem valgløfter og virkelighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Nu er det lidt trist, at borgmester Pind nåede at gå igen, fordi borgmesteren jo også sagde, at han og Venstre selvfølgelig ville være med til at sætte spørgsmålstejn, lave undersøgelser, hvis der kom nye oplysninger. Jeg ville så inderligt gerne have spurgt borgmester Pind – det kan måske så blive andre fra Venstres Gruppe – om ikke de oplysninger, som de sidste 2 dage i JP København er kommet frem, kunne give anledning til at stille spørgsmål og vise kritik. Eller om ikke de oplysninger, som Enhedslistens anden ordfører, Morten Kabell, kom med i sit første indlæg, som borgmester Pind godt nok ikke overværede, om, skal vi sige Ørestadsselskabets troværdighed, for nu at sige det mildt, kunne give anledning til at sætte spørgsmålstejn ved, hvad der foregår. Men åbenbart ikke.

Det er altså lidt trist – nu ser jeg til min glæde, at De Konservative også er på banen nu, det er altid noget – at det virker, som om flertallet herinde gør: Ikke høre, ikke se, måske nok tale lidt, når det gælder metroprojektet. Det synes vi er trist.

For én ting er, om man ønsker Ørestaden, én ting er, om man ønsker projektet i den form, det har nu, men at stille de optimale krav til sikkerheden og til økonomien er da sund fornuft. Hvis man ikke kan få den sikkerhed på andre måder end gennem en uvildig undersøgelse, så lad os dog gøre det. Hvis fortalernes for Ørestaden har ret i det, de siger, så har de jo ingenting at frygte, så hvorfor gør de det ikke bare?

Ole Hentzen (C): Enhedslisten har efterlyst den konservative holdning til dette. Jeg skal da endnu en gang til Enhedslistens 2 ordførere – den ene er jo rimelig undskyldt, han er jo ny på det; Mikkil Warming findes der ingen undskyldning for, hverken i denne eller andre henseender – sige, at den holdning, Den Konservative Gruppe har til dette projekt, er den samme, som den har været hidtil.

Jeg mener, at det er den bedste trafikinvestering, byen nogen sinde har fået. Jeg mener, det er den bedste miljøtrafikløsning, denne by overhovedet kan få. Alt andet hvad vi har lavet indtil nu, har svunget sig op til at indføre nogle gasbusser, der brænder, og som vi så kan håbe på, at vi i løbet af nogle år får til at lade være at brænde i utide, så det kun er gassen, der brænder til glæde for os borgere, der spadserer på fortovene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Uanset hvor mange gange Mikkel Warming måtte gå på talerstolen her og lufte sin dybeste og inderligste bekymring for, hvad denne sag egentlig drejer sig om, så har vi andre altså en lige så fast overbevisning om, at det er en helt anden dagsorden, der er på tapetet her fra Enhedslisten.

Denne overbevisning er usvækket, også med det, der er kommet frem i dag. Enhedslisten har kun ét eneste ønske, og det er at få stoppet videreførelsen af Ørestadsbanens projekt. For det er jo den naturlige konsekvens af at igangsætte en stor, uvildig undersøgelse. Sådant en kan man ikke igangsætte, mens projektet fortsætter.

Jeg har været i den lykkelige situation i de 4-5 år, jeg har siddet i bestyrelsen, at få tilsendt en masse materiale fra nogle af dem, som kalder sig såkaldte uvildige eksperter på området. Nogle af dem har en fortid inden for DSB inden for et område, hvor de måske oven i købet havde en høj stilling. Det har de formentlig også i dag, men de er blevet rangeret ud på et sidespor, som gør, at DSB har følt, at dér gør de nok ingen skade.

Det er for mig ikke overbevisende, at man kan bruge sådan nogle argumenter, som jeg ved ukritisk i Folketinget videreføres af Enhedslistens repræsentanter, når de stiller forespørgsler som direkte afskrift af det, de pågældende personer møder frem med.

Jeg ved også, at der er et mere folkeligt islæt i nogle af disse kritikere, som siger, at de har stor indsigt i den slags ting. Den ene af dem har meget at gøre med et sporvognsprojekt på Sydsjælland, og det er selvfølgelig rart, at der også er den ekspertise, når vi når frem til det rullende materiel.

Men for os er det væsentligste, at denne forsamling har givet tilslutning til, at byen skal altså have et infrastrukturløft, som ligger ud over veteransporvogne eller lignende, som de pågældende eksperter gør sig til talsmænd for.

Denne forsamling har én gang for alle ved behandlingen af lokalplanerne, kommuneplantillæggene vedrørende anlæg af metrolinjen givet hinanden og byens grundejere og lejere en sikring for, at hvis anlægsarbejderne ved at bore tunnelerne og bygge stationerne giver bygningsskader, uanset om det er en lejeejendom, ejeejendom, andelsbolig eller hvad pokker det er, så skal disse skader naturligvis dækkes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Borgerrepræsentationen var med til i stor detaljeringsgrad at fastlægge nogle krav over for Ørestadsselskabet om, hvilke registreringskrav der skulle være, og at ethvert berettiget krav fra ejendomsjere om at få foretaget registrering skulle efterkommes.

Der er ikke mig bekendt kommet nogen afslag fra Ørestadsselskabet, at man ikke ønsker at registrere nogle bygninger vedrørende bygningssætninger, fordi Borgerrepræsentationen har afgivet den garanti over for befolkningen, vel vidende, at det er umuligt at gennemføre et så stort anlægsarbejde, uden at der naturligvis sker skader. Det vil være unikt i verdenshistorien.

Så ud over at vi kommer på verdenskortet med den mest moderne metrobane i hele verden, så kunne vi altså også komme på verdenskortet, hvis man var i stand til at gennemføre anlæg af denne type, uden at der skete en eneste bygningsskade. Det er uladsiggørligt. Men vi har sikret som ansvarlig myndighed og som ansvarlige politikere, at det skal der være plads til i anlægsbudgettet, for det skal de enkelte husejere selvfølgelig ikke hænge på.

Med disse bemærkninger om Enhedslistens sædvanlige slag i luften om, at man er utryk, i dag er det kørestolsbrugerne, næste gang er det de blinde, der ikke kan finde ud af tunnelerne, og der skal være lydspor og jeg ved ikke hvad ... (*Afbrydelse*). Mikkel Warming, jeg ved, det er en svær tid, og der er krykker, og det næste bliver selvfølgelig, om der er særlige ting dernede, som gør, at folk på krykker kan få et rullende forto og alt muligt andet i stedet for. Det kan de ikke, Mikkel Warming.

A. Benhaddou (D): Det undrer mig lidt, at et dansk parti som Enhedslisten, som egentlig praler med at være så menneskesynsvenlig, og som har respekt for det enkelte menneskes udseende, kan omtale borgmesteren på den måde. Jeg synes simpelt hen, det var en usaglig måde, Mikkel Warming omtalte vores overborgmester, forhenværende slank, da han var slankere, hvis jeg skal minde dig om det. Så jeg har tænkt mig i den anledning at gøre min »kuffert« endnu større for netop at provokere Enhedslisten.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvad Enhedslisten egentlig vil med vores København. Jeg kan ikke fatte det. Tidligere på dagen ville de ikke have flere biler i byen. O.k., det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

er også i orden. Vi prøver med minimetro. Det vil de heller ikke have. Åbenbart vil Enhedslisten kun have, at vi skal cykle alle sammen, det skal være et nyt Kina. Men jeg vil lige sige til jer, at i Peking følger de altså med tiden og har fået biler osv., de cykler ikke mere.

Selvfølgeligt støtter vi i CD et sådant projekt med minimetro. Vi tænker stort, vi tænker på, at vores by udvikler sig.

Netop det der med at københavnernes ikke skal være sammenpressede, der udvikler København sig ved, at vi bruger mere af byen ved dette projekt og oven i købet mindsker forureningen. Jeg troede da, at Enhedslisten var imod forurening. Jeg ser sådan på det, at nu kan vi begynde at sammenligne os med andre storbyer som f.eks. Paris. Hvad er der sket ved, at Paris har haft en metro? Hvad er der sket med Paris? Det spørger jeg om. Eller skal vi hellere hedde Peking.

Morten Kabell (Ø): Nu vi er ved det moderne, så kan jeg vel oplyse Centrumdemokraterne om, at man i dag, det gjorde man ikke for 50 år siden, kalder deres hovedstad for Beijing, men skidt nu med det.

CD spurgte, hvad det er vi vil med København rent trafikmæssigt. Normalt ville jeg overlade det til Mikkel Warming, men for at gøre det kort: Når vi snakker om kollektive transportmidler, så har vi stillet forslag om letbaner i byen, som er oppe i niveau, og som i øvrigt også har den behagelige effekt, at de giver mindre plads til bilerne frem for metroen, som i kraft af at vi kunne få flere passagerer ned under jorden, faktisk giver plads til flere biler.

Det er i øvrigt interessant, at Centrumdemokraterne i København ikke er helt på linje med Centrumdemokraterne i Folketinget, som faktisk er imod minimetroprojektet på grund af økonomien, eller i hvert fald stiller sig stærkt tvivlende. Men altså fint nok, der er ingen, der siger, at man skal mene det samme begge steder.

Så ville jeg normalt have takket hr. borgmester Søren Pind for hans tilsagn om, at hvis der var den mindste tvivl – nu har han forladt salen igen, det gør han jo fra tid til anden, når vi går på talerstolen, men faktisk ville jeg ellers have spurgt Venstre, om ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

den tvivl, der er blevet rejst i Jyllands-Posten København de sidste dage, er udtryk for en tvivl og er udtryk for, at der faktisk er noget, der skal undersøges. Det ville have været interessant.

Så vil jeg ganske kort sige til Ole Hentzen, som mente, at vi har en anden dagsorden, at vi har kun ét ønske, og det er at stikke enhver form for kæp i hjulet på dette projekt. Jeg startede med at sige det, Mikkel Warming startede med at sige det. Det er ikke det, der er ærindet. Ærindet er at sikre den bedst mulige løsning, den sikrest mulige løsning. Jeg synes ikke, det er noget dårligt krav at stille, som Mikkel Warming var heroppe og sige det. Hvis tilhængerne af minimetroprojektet er så bombesikre på, at der ikke er nogen problemer, hvorfor støtter man så ikke kravet om en uvildig undersøgelse?

Hvis man derimod er lidt i tvivl om, hvorvidt der er noget at skjule, er lidt i tvivl om, hvorvidt vi i virkeligheden ikke har ret, så kan jeg godt forstå, at man stemmer imod, for så er det jo lidt en »ikke høre, ikke se, men nok tale«-holdning, man åbenbart synes er vigtig. Det er jo ellers ikke den holdning, der burde kendetegne seriøse, indsigtfulde, aldrig sarkastiske politikere som f.eks. borgmester Søren Pind. Men skidt nu med det.

Til slut skal jeg bare takke de partier, som ved afstemningen om et øjeblik vil støtte vores forslag. Jeg håber da, at der sidder tilstrækkelige herinde i salen, der er blevet overbevist om, at det faktisk er en god idé, før var jeg faktisk i tvivl om, hvorvidt vi ikke i virkeligheden nok har ret, når vi står heroppe og siger, at der er problemer.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare sige til hr. Morten Kabell, at uanset hvad CD's folketingsgruppe mener i dag, så har der været en undersøgelse, og den er kommet frem med nogle resultater. Jeg skal ikke stå her og prale med, at jeg kender til alle de resultater. Det gør jeg selvfølgelig ikke, fordi som enmandsgruppe kender jeg ikke til alt inden for det område. Men jeg vil undersøge det nærmere.

Jeg kan love dig for én ting: CD i Folketinget bestemmer ikke over en CD'er i København. Jeg bliver ikke ekskluderet, fordi jeg har en anden holdning end dem i Folke-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

tinget, og jeg skal ikke have samme holdning som min folketingsgruppe. Men derfor kan vi stadig snakke sammen i CD, og det gør vi, og det er det, der er kendetegnet for CD.

Ole Hentzen (C): Til det sidste vil jeg sige, at jeg er sådan set meget tryk ved, at Benhaddou ikke nødvendigvis skal lytte til, hvad hr. Melchior siger i denne sag. Tak for det.

Til hr. Morten Kabell, som ligesom appellerer til nogle følelser her i forsamlingen om: Giv os da ret til nu at få lov at lave en undersøgelse, så I også kan blive sikre. Det er jo ikke os, det er jer. Vi er faste i kødet. Hvad pokker skulle vi have en undersøgelse for? Det er da fuldstændig idiotisk.

Hvis I vil have en undersøgelse, så lav den. Hvis et flertal mener, at man har behov for at få en undersøgelse, så gør det da. Men der er altså et flertal, der har sagt: Skal vi lave undersøgelser for undersøgelsesernes skyld? Og der er så et flertal her, der siger: Næh, søreme nej. Det kunne vi ikke drømme om. Hvad skulle vi det for? For at tilfredsstille Enhedslistens trappeartister på det her?

Enhver, der kender til sagen, kan gå ind og spørge, hvor mange spørgsmål der er stillet af Enhedslisten og Margrete Auken i Folketinget i denne sag. Gud fri mig vel. Hver eneste gang en af de der mærkelige såkaldte tidligere eksperter skriver et eller andet i Valby Bladet eller Vanløse Bladet om en stationsflytning og lignende, jamen gud, så afføder det straks 10 nye byger af spørgsmål inde i Folketinget.

Vores papirproduktion her er minimal i forhold til, hvad Folketinget har været udsat for i denne sag, og nu prøver Mikkelt Warming og Morten Kabell så at overføre folketingsforholdene her til salen. Gudskelov er der et flertal, der siger: Ja, hvad de vil lege med derinde, er deres problem, men herinde kan vi godt selv bestemme, hvad vi vil lege med. Så god fornøjelse.

Hop lidt op igen, for jeg kan jo komme op med en kort bemærkning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Mikkel Warming (Ø): Ole Hentzen stiller sig op og siger: Jamen så lav dog jeres undersøgelse selv. Ole Hentzen var til stede i salen og har været det under hele debatten, i modsætning til så mange andre, og har også hørt, at faktisk har vi prøvet at regne på de her tal i Enhedslisten, f.eks. passagertallene. Vi når altså frem til, at den eneste måde, det går op på, er, at man regner baglæns ud fra, at man har et facit, der giver sådan og sådan. Det stiller os over for nogle usikkerhedsmomenter. Dem prøver vi så at få belyst af folk, der er eksperter, for det påstår vi ikke, at vi er, Ole Hentzen.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Kan jeg ikke bare bede Mikkel Warming om at rekvirere svarene på de spørgsmål, han prøver at få københavnerne til at lave en undersøgelse om.

Hele det trafikprognosediskussionsspørgsmål har jo været endevendt i Folketinget via følgegruppen og i Trafikudvalget. Det er altså gammel problematik, man nu prøver ligesom at bringe frem her som det nye orakel. Nu er der en eller anden Enhedslistebavian, der har siddet og regnet i sit lønkammer, og så skal det gøres til det store nummer.

Altså denne forsamling kan jo ikke agere, hver gang en eller anden Enhedslistefanatiker kommer til at snakke med en anden i en anden bydel og siger: Jeg har siddet og regnet lidt, og jeg kan ikke få det til at stemme. Så siger den anden: Jeg regner også på det, og jeg kan heller ikke få det til at stemme. Vi stiller krav om en undersøgelse. Så kan de jo lave det herinde. Sådan går det altså ikke.

Mikkel Warming (Ø): Det er altid rart at diskutere med Ole Hentzen, niveauet er så højt.

O.k., vi er uenige om, hvor sikkert projektet er, det er jo så fair nok. Det, vi har prøvet at sige nu snart mange gange, er, at både når det gælder sikkerhed og når det gælder økonomi mener vi faktisk, der ikke bare af os, ikke bare af de mennesker, Ole Hentzen så nedladende kalder såkaldte eksperter, men også i dagspressen er rejst forskellige tvivlsspørgsmål. Vi mener ikke, at de spørgsmål, som er besvaret i Økonomiudvalget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

giver tilstrækkelige svar, som det også er fremgået af debatten. Som konsekvens heraf fastholder vi vores forslag.

A. Benhaddou (D): For at der ikke skal herske nogen tvivl: Jeg har lige ringet til vores formand i København på mobilen og fået bekræftet, at CD i København har den opfattelse, at minimetroprojektet er bedre end ingenting. Det har Kim Mandex, som er formand, sagt, og han er samtidig vores trafikpolitisk og bypolitisk bedst egnede til at udtale sig om det. Han får bl.a. Bygge- og Teknikudvalgsreferaterne og beslutningsprotokollerne, fordi han netop er dygtig på det område.

Han bekræfter netop det, jeg siger heroppe, at minimetroen er en udvikling for København. Derfor kan CD ikke gå imod en udvikling for en stor by, det er da klart. Det er da også rigtigt, at Arne Melchior har udtalt sig negativt om minimetroprojektet, men vi kan da ikke bare fylde de huller med sand nu. Vi har erkendt, at der er ved at blive bygget en minimetro, og det er et fremskridt for København, og det kan da kun være positivt.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det er til Mikkel Warming. I den korte periode, Mikkel Warming sad som ansvarligt bestyrelsesmedlem i Ørestadsselskabets bestyrelse, var han så heldig direkte at få tilsendt samtlige spørgsmål, der var stillet i Folketinget, også besvarelserne. Hr. Mikkel Warming ved, at han kan rekvirere alle disse papirer, for de er offentlige. Spørgsmålet vedrørende trafiktallet er jo stillet af SF's ordfører i Folketinget og også af Enhedslisten. Svarene er givet. Så rekvirer dem dog dér i stedet for at forlange nye undersøgelser i Københavns Kommune igangsat. Det er sgu da vanvid – undskyld, hr. formand.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Beklagelsen er taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

19) 200/98

Ole Hentzen (C): I alle andre bestyrelser, hvor kommunen har en repræsentation og lignende, og i disse vedtægter har man sørget for at få ajourført selskabernes vedtægter i overensstemmelse med den nye styreform, som har været kendt igennem længe tid. Ja, det blev faktisk kendt langt henne i 1997, at vi fra 1. januar 1998 ikke havde noget, der hed magistrat længere.

De bestyrelsesmedlemmer, vi har haft siddende i Bella Center A/S, kan ikke have været særligt nærværende – eller det har de måske – og jeg vil da sådan set spørge bestyrelsesrepræsentanterne, om det har været rejst i bestyrelsen, at dette kræver, at man ændrer vedtægterne i Bella Center, så de tilpasses Københavns Kommunes forhold. Når man bruger en juridisk ordlyd, som ikke findes mere i den københavnske styrelsesvedtægt, så kan man ikke bare fortsætte uhindret, så har man pligt til som bestyrelsesmedlemmer, hvilket jo også er sket, vi får jo et hav af ændringer af bestyrelsesvedtægter i øjeblikket, og så skulle det også være sket i Bella Center.

Jeg ønsker svaret sådan set fra vores bestyrelsesrepræsentant, det må jo så blive overborgmesteren: Har der været en drøftelse i bestyrelsen om, at de vedtægter, man har i Bella Center, skal ændres, således at de bliver i overensstemmelse med, hvad kommunestyret rent faktisk er her fra 1. januar?

Hvis han svarer bekræftende eller benægtende på det, så vil jeg gerne vide, hvad han agter at foretage sig. Jeg mener, at det forhold skal rettes op, så det ønsker jeg en holdning til, for ellers bliver der et beslutningsforslag her i forsamlingen for at tage højde for den situation. Har det været drøftet, så ønsker jeg resultatet af disse drøftelser offentliggjort for forsamlingen, for det er forsamlingen, som udpeger repræsentanter til at varetage vores aktieinteresser i dette center.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ole Hentzen har meget ret i, at den nye styreform og de nye institutioner og terminologien omkring den nye styreform naturligvis får konsekvenser for en række af de repræsentationer, Københavns Kommune har i forskellige organisationer og institutioner.

Spørgsmålet konkret her, jeg tror også nogle andre steder, har ikke været drøftet i Bella Centers bestyrelse, men vil naturligvis blive taget op, så vi sikrer en også begrebsmæssig og tekstmæssig ajourføring til den nye styreform.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det er jeg glad for at høre, fordi det var sådan set i forlængelse af, hvad Ole Hentzen har sagt, jeg ville sige, at jeg går ud fra, at den repræsentant, vi i hvert fald får ind i bestyrelsen, for det står i vedtægterne, og det er så overborgmesteren, sikrer, at vi får rettet vedtægterne til, så de svarer til den nye styreform.

Men derudover synes jeg, at når nu der er al mulig sandsynlighed for, at vi på den ordinære generalforsamling kan få yderligere en repræsentant valgt, så burde det være en politiker, vi indstillede, sådan at man fik repræsenteret både den ene og den anden valggruppe. Under alle omstændigheder mener jeg, at man i vedtægterne skal sikre sig, at Københavns Kommune får mest mulig indflydelse. Vi har 1/5 af aktiekapitalen, så det i sig selv ville jo tale for, at vi fik præciseret noget større indflydelse i vedtægterne.

Jeg vil da gerne henstille, at overborgmesteren arbejder for, at vi på den måde får nogle muligheder bare i kraft af vedtægterne, at få en større indflydelse end den, der allerede er skitseret.

Men som sagt, jeg synes, det er forkert, at det er en embedsmand, der skal indstilles. Jeg synes i stedet for, det bør være en politiker.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., indstillingen er, som den er beskrevet for forsamlingen.

Jeg vil sige, at jeg kan komme på én virksomhed mere, som kommunen har udpeget repræsentanter til. Jeg tror, hvis vi går dem igennem, Ole Hentzen, at der vil være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

nogle stykker. Jeg kan umiddelbart erindre mig Københavns Havn, som ikke har fået ændret sine vedtægter, men hvor kommunen har udpeget repræsentanter.

Det er klart, at vi løbende vil bede forvaltningen om at være opmærksom på, at vi sikrer, at de repræsentanter, vi har siddende de pågældende steder, bliver inspireret til at søge vedtægterne ajourført.

Ole Hentzen (C): Man kan komme lidt i tvivl om, hvad det var for et tilsagn, overborgmesteren egentlig gav. For jeg synes ikke, det måske helt dækker det, som nogle partier, O, C, R og L, egentlig tilkendegav i Økonomiudvalget, nemlig at Københavns Kommune skal rette henvendelse med henblik på, at de ajourføres, så der tages højde for det, og at Københavns Kommune fremover sikres 2 medlemmer af Bella Centers bestyrelse.

Det ønsker jeg egentlig, at overborgmesteren giver en garanti for, fordi ellers bliver det nødvendigt at lave et beslutningsforslag. Jeg skal da sådan set allerede annoncere, at det er vores mening, at der skal være en udpegning fra denne forsamling af 2 personer til denne bestyrelse, og derved også, at begge pladser selvfølgelig tildeles efter den normale fordelingsmetode. Det skal der ikke herske tvivl om. Det er en politisk post ligesom enhver anden. Det er ikke et ben, andre kan sidde på.

Så derfor ønsker vi et tilsagn fra overborgmesteren om, at det gør han, for ellers er det en lidt ubehagelig formulering, der er her, nemlig at Økonomiforvaltningen indstiller, og i øvrigt synes man, at Økonomiudvalgets flertal også skal indstille, at overborgmesteren fast har en plads i bestyrelsen.

Kan jeg få et tilsagn fra overborgmesteren om, at han vil arbejde for det, og også gerne med en frist for at melde tilbage til forsamlingen derom, for ellers kommer der altså et beslutningsforslag?

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige til Ole Hentzen, at jeg svarede korrekt på det spørgsmål, Ole Hentzen stillede først, nemlig om jeg ville ar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

bejde for en ajourføring tekstmæssigt og begrebsmæssigt af vedtægterne. Det gav jeg et klokkerent tilsagn om, at jeg ville, parallelt med en lang række andre bestyrelser.

Det næste spørgsmål er affødt af den af O, C, R og L's medlemmer i Økonomiudvalget nævnte udtalelse om, at kommunen skal sikre sig 2 bestyrelsesmedlemmer. Nu skal man være opmærksom på, at vi taler om et aktieselskab, hvor der skal 2/3 tilslutning til vedtægtsændringer også af denne karakter. Men jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg vil rejse det spørgsmål i selskabet ... (*Afbrydelse*). – Og melde tilbage.

Det er klart, at der er de procedurer, der nu engang skal til, frister osv., for noget sådant. Jeg vil bare bede om, at man ikke bliver pålagt at skulle sikre det. Men jeg vil gerne rejse det som led i den øvrige ajourføring af vedtægterne.

Tillægsdagsorden I**1) 278/98**

Tillægsdagsorden I**2) 232/98**

Uden for dagsordenen**1) 279/98**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det indstilles af forvaltningen, at borgmester H. Thustrup Hansen indstilles som medlem af de 2 bestyrelser, og at chefen for Biblioteker og Fritid, Børge Sørensen, indstilles som suppleant.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. maj 1998

Martin Günter (F): Jeg kan kun sige, at her har vi en slags paralleltilfælde. Her er der end ikke tale om en indstilling fra et udvalg, men her er der indstilling fra Økonomiforvaltningen, at man mener, at det er en politiker fra en anden afdeling, en anden forvaltning, eller hvad man skal kalde det, som skal være bestyrelsesmedlem, og så er det en embedsmand, der skal være den pågældendes stedfortræder, hvis han ikke er der. Hvorfor skal det egentlig være sådan, og hvorfor er det Økonomiforvaltningen og ikke Kultur- og Fritidsudvalget, den skal igennem?

Jeg vil bare sige generelt, at jeg har også set i andre forvaltninger, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, at der er utroligt rod omkring, hvem der egentlig indstiller hvem til hvad i det nye system. Det har måske været meget enkelt tidligere, jeg ved det ikke rigtig.

Men der gives ikke rigtig nogen begrundelser for, hvorfor der skal sidde en politiker, og at politikerens stedfortræder skal være en embedsmand. De har fundet ud af oppe i Økonomiforvaltningen, at det er nogle ovre i Kulturafdelingen, der skal sidde på de poster.

Jeg har ikke noget specielt imod det, men jeg synes bare, det er noget rod, at tingene kommer frem på den måde.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg ved ikke, om man kan sige, det er noget rod. Det er udmærket, at Martin Günter redegør for, hvad der står i indstillingen, men jeg vil sige, at når det er Økonomiforvaltningen, der indstiller, så er det, fordi vi taler om et aktieselskab, og det er helt naturligt.

Det er også helt naturligt, det kan man se i en række sammenhænge, at borgmester Thustrup Hansen indtager en række af de biblioteksposter, hvad der er meget fornuft i ressortmæssigt. Det har vist sig hensigtsmæssigt, det har været erfaringen – det tror jeg, den tidligere borgmester for 1. afdeling vil kunne bekræfte, også den forrige borgmester for 1. afdeling – at det har været hensigtsmæssigt, at det var borgmesteren med en suppleant fra embedsstanden. Det har vist sig hensigtsmæssigt. Men jeg forstod heller ikke,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. maj 1998**

Martin Günter, det var mere et ordenssynspunkt, end det var en egentlig indvending mod selve indstillingen.

Martin Günter (F): Jamen det er da ikke helt galt opfattet på en vis måde. Men hvorfor har den til en anden aktieselskabspost, nemlig Bella Center, som vi lige har behandlet, været over Økonomiudvalget? Hvorfor har den været det? Og her en fuldstændig parallel ting.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Martin Günter, nu er det lidt sent på aftenen. Den anden sag om Bella Center var en indstilling direkte her til forsamlingen fra Økonomiforvaltningen, hvorefter forsamlingen besluttede på forslag af, så vidt jeg husker Ole Hentzen, at den blev sendt til Økonomiudvalget ... (*Afbrydelse*). O.k., det kan nås endnu, men det vil jeg ikke anbefale.

Uden for dagsordenen

2) 288/98

Dørene lukkedes kl. 23.35